TRANSCRIPT VAN DE RAADSCIE SAMENLEVING VAN DE GEMEENTE HAARLEM
d.d. 6 februari 2020

---

1. Opening en mededelingen

De voorzitter: Goedemiddag, welkom allemaal bij de commissie samenleving van 6 februari. Welkom mensen op de tribune en de kijkers thuis. Ik heb een bericht van verhindering, tenminste Marjan Zoon van Hart voor Haarlem, die komt wat later. Maar die komt nog wel dus, als het goed is. En verder heb ik geen bericht van verhindering gekregen. En volgens mij klopt het ook. Voordat we de agenda vaststellen wil ik even het woord geven aan wethouder Botter, want die heeft nog even een snelle mededeling en een vraag. Dus aan wethouder Botter het woord.

Wethouder Botter: Ja, dank u wel, mijnheer de voorzitter. Ja het gaat om het volgende. In de eerste plaats mijn excuses voor het feit dat de stukken van Kenter niet allemaal direct bij het pakket zijn bijgevoegd geweest. Dat is beslist niet de bedoeling geweest. We hebben niets te verbergen. Het is een precaire situatie, maar we vinden dat u het ook moet weten. Het is alleen wel zo dat die informatie inmiddels voor een deel ook alweer wat achterhaald is. Het is een informatiepakket van een maand of twee geleden, toen we volop bezig waren met het hele verhaal en er zijn ook nieuwe stukken beschikbaar als het gaat over die we van de week hebben gehad. Ook naar aanleiding van een stuurgroepvergadering die we dinsdagavond hebben gehad bij Kenter met de raad van toezicht over de ontwikkelingen. En mijn voorstel zou zijn om te zorgen dat we in ieder geval eerst de geüpdatete informatie krijgen. Ik wil natuurlijk best wel vanavond met u in gesprek gaan over Kenter. Maar het lijkt mij niet verstandig om dat te doen op basis van gegevens die nu bij u liggen. Maar dat we dat doen aan de hand van een vergadering die we gewoon voorbereiden op basis van het schema wat er nu recentelijk is binnengekomen. En dat is eigenlijk mijn voorstel.

De voorzitter: De heer Van Kessel, VVD.

De heer Van Kessel: Ik ben niet akkoord. Ik heb heel veel stukken gezien, heel veel stukken gelezen. Daar is bij mij een verontrustend beeld uit gekomen en daar wil ik het vanavond nog over hebben. En wellicht als er nog aanvullende informatie is kunnen we het erna nog een keer over hebben. Maar in ieder geval hecht ik waarde aan debat vanavond.

De voorzitter: Mijnheer Smit.

De heer Smit: Van mij hoeft het niet vanavond. Ik snap mijn collega overigens goed. Maar als het volgende maand in ieder geval op de agenda staat en de wethouder uit kan leggen dat de volgende maand niet er situaties ontstaan die het had genoodzaakt om vanavond te bespreken, dan heb ik liever de actuele informatie volgende maand.

Mevrouw Özogul-Özen: Er zijn bij ons ook wel verontrustende berichten. Dus ik zou het wel op prijs stellen om het nu te behandelen.

De voorzitter: Mevrouw Klazes.

Mevrouw Klazes: Ik begrijp mijn collega van de VVD en de SP, maar als er informatie is die nu echt, wat nieuwe informatie is wat het hele licht op deze zaak verandert, dan vind ik het tamelijk zinloos om het vanavond te bespreken. Dan stel ik voor om het een maand uit te stellen.

De voorzitter: De heer Yerden.

De heer Yerden: Ja, dank u wel, voorzitter. Ik bespreek het wel graag. We zijn allemaal nieuwsgierig naar de toekomst. Maar we kunnen wel voorbereiden en we kunnen uitstellen.

De voorzitter: De heer El Aichi.

De heer El Aichi: Ik sluit me aan bij de woorden van GroenLinks.

De voorzitter: Mevrouw Stroo.

Mevrouw Stroo: Uitstel.

De voorzitter: De heer Hulster.

De heer Hulster: Wat de Actiepartij betreft kan het worden uitgesteld. Maar het kan ook prima worden besproken.

De voorzitter: Mevrouw Zoon.

Mevrouw Zoon: Nee.

De voorzitter: Mevrouw Çimen.

Mevrouw Çimen: Ja dank u wel, voorzitter. Heeft het zin om het überhaupt vanavond nog te bespreken. Want ik begrijp, bij mij leven er ook nog vragen en dan niet alleen over Kenter, maar ook over de andere organisaties. Dus voor mij is het ook een beetje iets meer duiding van de wethouder op dat punt.

Wethouder Botter: Kijk, ik vind het prima om het vanavond met u te bespreken, ook op hoofdlijnen. Ik wil ook heel graag, want ook ik vind de situatie precair. Ook ik vind het ingewikkeld. Dus ik wil best wel aangeven wat ook de dilemma's zijn en dan horen van u wat er speelt, zodat we dat eventueel mee kunnen nemen. Maar het heeft denk ik geen zin om over al die onderliggende cijfers met elkaar nu in gesprek te gaan, omdat dat nog een heleboel extra uitzoekwerk vergt en ook omdat het gesprek dat wij van de week met de raad van toezicht hebben gehad, ook weer een vervolgstap is in het geheel. Ik vind het prima, want ik ben er toch. En ik blijf ook tot aan het eind van de avond. Dus ik vind het prima om het er met u over te hebben. Maar dan kan ik in ieder geval tegen de ambtenaar zeggen dat zij niet tot aan het eind van de avond verder hoeven te blijven, want dat gedeelte kan ik dan ook verder gewoon heel goed zelf af. En dan beloof ik u dat voor de volgende keer aan de hand van de geactualiseerde cijfers we dan echt ook de diepte in kunnen gaan. Maar wellicht is er vanavond al een heleboel antwoord gegeven op de vragen die u misschien heeft.

De voorzitter: De heer Van Kessel.

De heer Van Kessel: Ja, ik zou toch graag een beroep op mijn mede-commissieleden willen doen, ik heb eigenlijk een debat voorbereid vandaag en dat is het debat over Kenter. Daar heb ik ontzettend veel vragen

over. Vragen die volgens mij voor iedereen relevant zijn om te horen. En ik heb ook informatie waar ik, die ik vanavond graag meegeef. Dus ik zou er heel veel waarde aan hechten om het in ieder geval vanavond te doen, en dat wil ik graag meegeven.

De voorzitter: Dan wil ik voorstellen, na wat de heer Botter ook voorstelt, houdt het een beetje op hoofdlijnen als het kan. Als u natuurlijk echt vragen, dingen mee wil geven, dat kan natuurlijk altijd. Ik stel voor om het gewoon wel te gaan behandelen, maar niet te veel in de diepte te gaan. Mevrouw Klazes.

Mevrouw Klazes: Ja daar ben ik het volledig met u eens. En nog een voorstel van de orde. Zou het dan mogelijk zijn om de nieuwe informatie die naar voren is gekomen, om daarmee te beginnen? Dat we dan niet halverwege erachter moeten komen wat er dan is veranderd, maar dat we dat aan het begin duidelijk hebben? Kan dat?

De voorzitter: Ja, dan de heer Van Kessel tot slot.

De heer Van Kessel: Nou ja, mijn vraag is eigenlijk: zou die informatie dan nog staande de vergadering schriftelijk kunnen komen? Dan kan ik dat nog tot mij nemen voordat het debat begint.

Wethouder Botter: Ik denk niet dat het verstandig is om dat zo dan even tussendoor te doen. Ik zeg niet voor niets dat het handig is dat er ook nog een analyse overheen gaat, dus het lijkt mij niet handig om nu stel en sprong informatie die vorige week of van de week is binnengekomen, om die dan staande de vergadering uit te delen. Daar is het echt te laat voor.

De voorzitter: Nou, de heer Van Kessel.

De heer Van Kessel: Nou, echt. Ik snap werkelijk niet dat een onderwerp waarbij de jeugdzorg in de regio op het punt staat om wellicht op zijn gat te gaan, dat daar, nou ja, goed, daar moeten we heel zorgvuldig mee omgaan. Dus ik ben het in die zin, begrijp ik dat we op de juiste informatie moeten doen. Maar op het moment dat er zoveel vragen leven, dan begrijp ik werkelijk niet dat er moeilijk gedaan wordt over het debat. En ik ben in ieder geval dus blij met de conclusie die ik net begreep, dat we vanavond in ieder geval gewoon een debat gaan voeren. Helaas nog niet op basis van de laatste informatie. Nou, dat vind ik spijtig. Maar dat is dan niet anders. Er blijven genoeg vragen over van mijn kant.

De voorzitter: Eens. De heer Smit.

De heer Smit: Ik maak net een aanvulling en ik hoop dat de wethouder dat kan beamen, dat de situatie niet, want die is in het stuk ernstig, niet verergerd is. En als dat zo is, dan vind ik een maand wachten überhaupt al lang, dan heb ik desnoods liever een ingelaste vergadering eerder. Maar de vraag is: is de informatie, heeft die de situatie precairder gemaakt of niet? En dan kunnen we over een maand de nieuwe informatie met analyse behandelen?

De voorzitter: Het heeft hier wel gemaakt dat de gemeente nog wat dieper in hun portemonnee moeten tasten. Dus we gaan het punt behandelen met in acht neming van de opmerking die ik net gemaakt heb. Ja, dan gaan we dus nu wel door naar punt 2, het vaststellen van de agenda. Kunnen we deze dan conform vaststellen? Ja? Gaan we doen.

2. Vaststellen van de agenda

3. Mededelingen commissieleden en wethouders

De voorzitter: Ik heb zelf een paar mededelingen. Dat zijn een paar werkbezoeken onder andere. Hoe is dat 4 maart? Zal er een regionale informatieve bijeenkomst over regiorijden plaatsvinden hier op het stadhuis. U zult hiervoor nog een uitnodiging met een toelichting ontvangen. Want donderdag 19 maart vindt er op het stadhuis van Heemstede de regionale bijeenkomst inzake participatie bedrijven plaats. Was al eerder aangekondigd ook. En ook hiervoor zult u een uitnodiging nog ontvangen. En dan tot slot het bestuur van de internationale school Haarlem willen we uitnodigen voor een werkbezoek aan de school en ik wil even peilen of daar voldoende belangstelling voor is om dit te gaan organiseren. Weet ik niet. Even kijken, ja, oké. Nou, ik zie genoeg mensen die dat willen. Dus dan gaan we dat organiseren. En dan gaan we, u hoort te zijner tijd wanneer het dan gaat plaatsvinden. Ik heb begrepen dat ook wethouder Meijs nog een mededeling gaat doen met betrekking tot agendapunt 8. Die gaan we in beslotenheid doen. En er is, dat doen we dan even na afloop van agendapunt 8. En er is nog een andere mededeling geloof ik die u wil doen. Oké, dat kunt u nu doen. Over de hulpmiddelen. Gaat uw gang.

Wethouder Meijs: Ja, ik wilde nog een mededeling doen over het HMC, dat is het hulpmiddelencentrum. Daar hebben we eerder al met u over gecommuniceerd met een brief. Die zit volgens mij vandaag ook bij de stukken. En ik kan u in ieder geval meedelen dat met betrekking tot de liquiditeitsproblemen van het HMC er eind vorige week een akkoord is bereikt tussen het HMC en de investeerder over de noodzakelijke aanvullende financiering vanuit het rijk, is die mededeling gedaan. Ook zoekt HMC samen met de experts van de bank Nederlandse gemeenten naar een nieuw financieringsmodel dat ook in de toekomst de stabiliteit en de continuïteit zal garanderen. Dus er is licht aan de horizon. Ik blijf gematigd in deze hele kwestie. Ik weet dat er ook mensen zijn die lang op de middelen moeten wachten. Of op de reparatie van de middelen. Ik heb vanmiddag hier nog kennis gemaakt met een echtpaar wat beiden in de rolstoel zit, samen met de ambtelijke ondersteuning hebben we die gehoord om toch goed vinger aan de pols te houden om te kijken wat daar allemaal speelt. Zodra er verandering in de situatie is zal ik uiteraard weer terugkomen bij u. Als daar rede toe is. En dan neem ik u natuurlijk weer mee in de informatie.

De voorzitter: Dank voor de mededeling. Zijn er nog commissieleden met een mededeling? Nee?

4. Inventarisatie rondvraag en mededelingen voor leden en collegeleden.

De voorzitter: Dan gaan we naar inventarisatie van de rondvraag. Er zijn al drie rondvragen aangekondigd. Ik heb er eentje van de Actiepartij voor wethouder Meijs. En eentje van Jouw Haarlem. En een van GroenLinks voor wethouder Botter. Mevrouw Eckhard?

Mevrouw Eckhard: '…'

De voorzitter: Ja Trots weet ik niet of die er zelf is, maar u heeft er ook eentje ingediend? Sander, oké. Oh die. Ja, die gaat misschien. Want hij gaat nog kijken, hij zou nog polsen of dat eventueel bij ontwikkeling gesteld gaat worden. Maar aan het eind van de vergadering zijn we daar wel uit. En nog een, oh dan was dat het.

Mevrouw …: Excuus. Het is wel een rondvraag geworden. Oké. Want ik dacht dat het '…' vragen waren.

De voorzitter: En voor welke wethouder is dat? Mevrouw, dat is makkelijk. Oké, dan hebben we die gehad.

5. Agenda komende vergadering(en), Jaarplanning en Actielijst.

De voorzitter: Dan komen we bij de agenda van de komende vergaderingen. In de vergadering van 5 maart verwacht in ieder geval ter advisering het strategisch huisvestingsplan onderwijs. Met de onderdelen duurzaamheid, krediet, gymzaal Wijzer en de informatienota internationale school. En ter bespreking hebben we twee punten, dat is het volksproject informatieplan van aanpak, bespreekbaar maken van de homoseksualiteit in vluchtelingen en migrantenkringen. En de actualisatie WMO verordening, beleidsregels en financieel besluit. In de vorige vergadering zijn er een aantal ter kennisname stukken opgewaardeerd tot bespreekpunten. Daarvoor hebben we, even kijken '...' geloof ik, instructie leerplicht, jaarverslag gemeenschappelijke regeling schoolverzuim, inspectierapport kwetsbare kinderen. En deze worden geagendeerd afhankelijk van nog beschikbare tijd in die vergadering. Dan is nu gelegenheid om nog wat te zeggen over de jaarplanning en de actielijst. Heeft u daar nog opmerkingen over? Mevrouw Eckhard? Ja oké. Verder nog iemand? Nee. Heeft de commissie dan nog ter kennisname stukken die ze wilde agenderen? Mevrouw Çimen.

Mevrouw Çimen: Ja, dank u wel, voorzitter. Als eerste dank aan de wethouder voor de update over het hulpmiddelencentrum. Ik heb daarbij nog wel artikel 38 vragen ingediend waarbij ik wat weer verdieping wilde weten over de totstandkoming van dat rapport en eventuele risico's die we daarbij lopen. Zodra die antwoorden binnen zijn zou ik dan ook graag dat stuk willen agenderen.

De voorzitter: Nee, die zijn er nog niet begrijp ik. Oké. Dan komt dat later. Mevrouw Eckhard. Dat is de verantwoording toezegging wethouder Botter. Even kijken, zegt de commissie toe over de voortgang inzake het onderwijs kansenbeleid, die bedoelt u? Is daar draagvlak voor binnen de commissie? Ik ken hem niet. Ja? En is daar ook nog aan de linkerkant steun voor? Ja? Oké, dan gaan we die doen. 2.2. Verder nog iemand? De heer Hulster.

De heer Hulster: Ja, wat betreft 1.1., de briefadressen dak- en thuislozen. Daar staat dat de wethouder de intentie uitspreekt om het advies over te nemen. Dat zou dus ook met een opmerking kunnen worden afgedaan. Maar ja, de intentie klinkt op zich mooi maar nog niet zo vergaand. Dus ja, en anders zouden we het graag bespreken, als de intentie zo vrijblijvend is.

De voorzitter: Is het handig om dat nog even schriftelijk te vragen, als het dan schriftelijk bevestigd wordt, dan hoeven we het verder niet te bespreken. Is dat een voorstel?

De heer Hulster: Ja, dat is prima.

De voorzitter: Goed. Dank u wel. Ja, dit was het? Dan eens kijken, verder geen ingekomen stukken. Transcript voor de commissie samenleving.

6. Transcript commissie d.d. 9 januari 2020 (alleen naar aanleiding van).

De voorzitter: Is daar nog een opmerking over? Nee?

7. Niet tijdig beantwoorde raadsvragen (procesmatig, niet inhoudelijk).

a. Art.38 vragen PvdA en SP inzake toename van het aantal dakloze Haarlemmers (MTM).

De voorzitter: Dan hebben we nog punt 7, dat gaat over even te laten zien dat er iets niet beantwoord is. Dat zijn de artikel 38 vragen van de PvdA en de SP inzake toename van het aantal daklozen, die zijn nog niet tijdig beantwoord. Dat melden we hier nog even. Maar het zit in de pijplijn. Dus het gaat er heel binnenkort aankomen. Nou, de kraan is opengezet. Dus nou, heel mooi. Dank u wel. Even kijken, momentje. De wethouder gaat nog even een kleine mededeling doen.

Overige punten ter bespreking

8. Rapport signaal gestuurd onderzoek GGD locatie Velserpoort HVO-Querido (MTM).

De voorzitter: Dan gaan we nu naar een bespreekpunt, dat is punt 8. Dat is de opvang dakloosheid met meerdere bij elkaar horende stukken. En er staan drie stukken op de agenda en het voorstel is om ze gewoon in een keer te gaan behandelen integraal en niet per stuk. Het gaat eigenlijk om een stuk is geagendeerd en we hebben daar nog wat rapporten aan toegevoegd. Ja, dat gaan we dan op die manier doen. Ik zal, dat kan niet meer. Nee.

8.2 Rapport Trajectbegeleiding Maatschappelijke opvang

De voorzitter: Naar aanleiding van het SP-document Hoezo Zelfredzaamheid heeft het college de toezichthouder voor de wet maatschappelijke ondersteuning gevraagd om een onderzoek uit te voeren bij HVO-Querido, locatie Velserpoort. De toezichthouder heeft geen overtredingen geconstateerd die om handhaving zouden vragen. Ook blijkt de kwaliteit van de geboden zorg voldoende. Er zijn een aantal aanbevelingen aan HVO-Querido en de gemeente gedaan. Die kunnen bijdragen aan de verdere verbetering van de kwaliteit. En voorgesteld wordt om deze aanbeveling over te nemen en verder uit te werken. We hebben voor dit punt, we hebben twee insprekers. Dat is mevrouw Huisman, die zit inmiddels al achter de microfoon, en de heer, ik heb hier Eddy staan. Die zit daar. Dan gaan we even kijken. Ik denk dat we eerst met mevrouw Huisman gaan beginnen. We gaan even inloggen. U krijgt drie minuten de tijd om uw verhaal te doen. En tegen het einde, als u dan nog bezig bent, zal ik u even vragen om het verhaal af te ronden en dan krijgt de commissie nog de gelegenheid om extra vragen aan u te stellen. Ja? Als u het knopje aan de rechterkant indrukt, dan kunt u beginnen. Gaat uw gang.

Mevrouw Huisman: Geachte voorzitter, beste commissie. Hier ben ik weer, helaas. Want na het zwartboek en het onderzoek van de GGD hoopte ik dat dit niet meer nodig zou zijn. Maar het is broodnodig. Want er gebeurt niets, behalve ontkenning vanuit HVO-Querido. Toen ik nog op de Velserpoort verbleef heb ik twee klachten ingediend. Door de Poas zijn mijn klachten gegrond verklaard, maar ik heb er een hard hoofd in dat HVO-Querido er iets mee gaat doen. Dit is de eerste zin van de aanbeveling. Het is wenselijk dat de cultuur op de locatie Velserpoort, waarin toezicht aanspreken en waarborgen van privacy kennelijk niet veel vanzelfsprekend zijn, worden veranderd. Volgens de GGD gaat het prima bij het HVO-Querido Haarlem. Ze hebben tenslotte een medewerker, twee leidinggevenden en een of twee cliënten gesproken, waarvan er een of meerdere niet meer verblijft bij het HVO. Gezinnen die bij de bijeenkomst in het Badhuis waren is gezegd: als je erheen komt om te praten, kun je je problemen zelf wel oplossen. Wij helpen jullie niet meer. Tegen een andere cliënt wordt gezegd: als jij de vertrouwenspersoon belt, stoppen we je traject. Wat inhoudt dat je weg kunt. Michel, cliënt bij de Velserpoort wil graag koken en heeft bewezen dat hij dat prima kan. Dat mag niet.

Want Michel ligt niet goed in de groep volgens HVO-Querido. Maar een ex-cliënt, die mij en anderen meerdere malen heeft bedreigd, bijna dagelijks laveloos in het pand rondliep, kookt wel twee tot drie keer in de week. Dagbesteding binnen HVO hoort door residerende cliënten gedaan te worden. Wie zijn trouwens de groep, de steeds wisselende bewoners of medewerkers HVO-Querido? Een stel wordt apart genomen, ze zijn kritisch en kaarten dat bij de begeleiding en cliënten aan. Of ze daarmee willen stoppen, anders volgen er consequenties. Zodra je je mond open doet, de handel en wandel van HVO-Querido bevraagt of een professionele buitenstaander bij je zaak betrekt ben je af. Wordt je bedreigd of uit het traject gegooid. Er schijnt een onderzoek te liggen op het bureau van mevrouw Meijs, ik geloof uit 2018, de conclusie van het onderzoek is precies waar wij als cliënten tegen aanlopen. Niets mee gedaan, weggemoffeld. Wie laat trouwens de GGD een onderzoek doen? De uitslag was al van tevoren bekend. Dan komen we toch weer uit bij: wij van WC-Eend raden WC-Eend aan. Het is natuurlijk al van de idiote dat als de GGD het pand en de keuken komt checken, ze een paar dagen van tevoren bellen. Goh, wat wordt er dan geboend en geschrobd. De vriezer en koelkast uitgespit op datum en andere overtredingen waar normaliter niet op gelet wordt. Er moet minstens een onafhankelijk onderzoek komen naar HVO-Querido, maar misschien ook naar mevrouw Meijs die eerdere onderzoeken kwijtraakt. Ik ben nu veilig, heb mijn eigen woning en niets meer met HVO-Querido te maken. Maar wat zou het zeggen over mij als mens om de achtergebleven en alle toekomstige cliënten in deze onveilige en traumatische omgeving te laten verblijven, zonder mijn uiterste best te doen. Dank u.

De voorzitter: Nou, dat is heel mooi binnen de tijd, mevrouw Huisman. Dank u wel. Ja, ervaring. Zijn er commissieleden met vragen? Mevrouw Verhagen.

Mevrouw Verhagen: Ik heb de rapporten beiden gelezen, van de GGD en ook het- ja, ja, en mijn vraag is dus eigenlijk ook aan u, u zegt: dat eerste rapport, 2018, wat uitstekend de situatie geschetst zoals ook het zwartboek van de SP heeft aangegeven en u nu eigenlijk weer zegt. U denkt dat daar niets mee gedaan is. Ja. Hoe weet u dat daar niets mee gedaan is?

De voorzitter: Om het even, mevrouw Huisman, ook als u bij antwoord weer even het knopje kan indrukken. Want dan kan iedereen het verstaan. Ja? Dank u wel.

Mevrouw Huisman: Ja, ik heb daar een jaar verbleven en vlak na het rapport volgens mij uitkwam in 2018. Ik ben eind 2018 daar gekomen. En als ik in een jaar nul veranderingen en alleen verslechtering in bejegening en andere feiten, dan ga ik ervan uit, in mijn misschien niet zo veel wetenschap erover, dat er niet veel mee gedaan wordt.

Mevrouw Verhagen: Dan blijft mijn vraag dus inderdaad aan de wethouder: wat is er met dit werkelijk, ik ben zelf wetenschapper, wat er is met dit werkelijk uitstekende rapport gedaan? Waarbij de beste techniek, namelijk te weten participerende observatie, die is ook helemaal volgens de regels

De voorzitter: Mevrouw Verhagen, mevrouw Verhagen. Mevrouw Verhagen, wacht even. Vraag dat zo meteen even in uw bijdrage aan de wethouder. We snappen uw punt. Maar het gaat nu even om de vragen aan mevrouw Huisman. U komt zo meteen nog aan de beurt voor de wethouder. Mevrouw Stroo.

Mevrouw Stroo: Dank u voor uw inzet. Ik wil, ik zit er zelf een beetje mee met toezichthouder is GGD. En de GGD lijkt onafhankelijk te zijn, maar die zit toch teveel als spin in het web. Kunt u me dat, want u zegt: wij van WC-Eend, kunt u me dat, hoe ziet u dat precies?

Mevrouw Huisman: Mijn vermoeden is dat de GGD het onderzoek heeft gedaan en getracht heeft om daar niet te veel onafhankelijk in te blijven. De twee dames die er waren heb ik gesproken en ik heb gevraagd of het mogelijk was om met ze te spreken, omdat wij als cliënten degenen waren met de grieven en dat was niet de bedoeling. Dan denk ik: dan bied ik mezelf aan. Ik ben degene die altijd van begin af aan wel duidelijk is geweest van wat mijn grieven zijn en dat ik open sta voor gesprek. Maar dat was niet de bedoeling.

De voorzitter: Nog iemand anders? Nee? Dan gaan we even, dank u wel voor uw bijdragen en dan gaan we Eddy vragen naar voren te komen. Ja kan je op dezelfde plek doen. Is misschien wel gemakkelijk. Kijk. Hij is al ingelogd. Dus u krijgt ook weer drie minuten en dan, u weet hoe het werkt. Gaat uw gang. Het rechterknopje.

De heer Eddy: Gewoon ingedrukt houden. Oké, goedenavond. Mijn naam is Eddy en ik ben dakloos, thuisloos. Om niet te persoonlijk te worden over mijn eigen situatie wilde ik jullie een schets doen van wat mij is overkomen, wat me is gebeurd in, vanaf het moment dat ik me aanmeld bij de brede centrale toegang in Haarlem. Wilhelminastraat. 4 november ben ik daar terecht gekomen. Jullie hebben als het goed is van de griffier een stuk gekregen, waaronder een fitclaim en een inventarisatielijst van de WOB-verzoeken die ik heb gedaan. Daar later over, maar het gaat erom, 4 november kom ik binnen bij de BZD. Ik meld mij en daar word ik welkom geheten en fijn dat ik na een jaar een stap durf te zetten om daar, ja, mijn problemen aan te pakken. Nu werd mij daar verteld: na tien dagen krijg je een vast bed, een vaste plaats op Velserpoort en beginnen we met trajectbegeleiding. Je mag je dan om tien uur melden op Velserpoort en dat doe je dan ook en dan mag je wel of niet naar binnen. Daarover, dat vind ik een verhaal wat een hele andere kant op gaat. Uiteindelijk, het volgende is gebeurd. De eerste vijf weken heeft niemand wat tegen mij gezegd. Je krijgt van een ondersteunend begeleider of zoals door HVO wordt gezegd een ondersteunend medewerker, krijg je een laken, een deken en een matrashoes. Er zijn geen kussens, die zijn op. Succes. Daar is je bed tussen zeven anderen. Dat is heel fijn, want je hebt een bed en je bent blij dat je naar binnen mag. Tot op heden nog geen kussen gekregen, maar ik heb inmiddels een vast bed, na 6,5 week een vast bed en 20 januari heb ik voor het eerst een trajectbegeleider gesproken. En ondertussen door de BCT, brede centrale toegang, drie keer mondeling te horen gekregen dat ik mogelijk... Dank u. Sorry, het zou niet persoonlijk worden. Dat wordt het toch. Drie keer persoonlijk te horen gekregen dat ik mogelijk geschorst ga worden om te slapen in mijn vaste bed op Velserpoort, omdat ik niet kan betalen. Omdat ik nog geen uitkering heb. Omdat ik bij de brede centrale toegang heb aangegeven dat ik in- nee ik kan wel verder. Dat ik in psychische, nee het gaat alweer goed. Dat ik in psychische nood zit. Ik vind het heel lastig om over mijn eigen problemen te praten. Zoals u merkt. Ik zit in psychische nood. Dat weten ze vanaf 4 november. Ik ben 8 november begonnen met de aanvraag traject voor een uitkering. Deze is beëindigd omdat ik met niets ben gekomen en ook niets heb en omdat ik een psychische nood heb en een aantal stoornissen vind ik het lastig om een eigen situatie in kaart te brengen en de problemen daadwerkelijk op te lossen. Tenzij ik een stok achter de deur heb, namelijk een maatschappelijk werker, een trajectbegeleider die ik nu vanaf 20 januari heb gekregen. Er zijn stappen gezet. Ik heb een nieuwe aanvraag en een bezwaar ben ik aan het schrijven, of heb ik geschreven voor het beëindigen van het traject om een uitkering te krijgen. Daarnaast zegt burgerzaken mij uit te willen schrijven uit Haarlem en me in te willen schrijven als niet-ingezetene van Nederland. Maar dat is nu onderling opgelost, waardoor ik weer een bezwaar ga schrijven. En ik word steeds sterker in mijn kracht om te vechten tegen de onmacht die ik constant merk. Als we het alleen over HVO hebben, merk ik dat zowel de Wilhelminastraat als bij Velserpoort vanuit het beleid geen aandacht is voor de cliënt. Velserpoort, de medewerkers scheppen het open op, fantastisch eten, ik ben dankbaar dat ik een plek heb en dat de overheid of de gemeente/overheid meehelpt met het faciliteren en betalen voor mij en voor vele anderen. En wat ik merk, en dat is denk ik het belangrijkste, is dat de menselijke maatstaf, het maatschappelijke aan maatschappelijke opvang, dat dat ver te zoeken is. Het is bed, bad, brood. Meer dan dat hoef ik niet te verwachten. Behalve van een trajectbegeleider,

heb ik begrepen, alleen die krijg je niet na tien werkdagen, maar in mijn geval van 4 november tot 20 januari. En dat kan. Er zijn wachttijden, dat is allemaal prima. Alleen voor mij, de ondersteunend begeleiders daar waar de gemeente voor betaald, en mij gaat het eigenlijk om hetgeen dat wordt verteld en wat wordt beschreven in de subsidieaanvraag, de zes dagdelen op de Wilhelminastraat aan activiteiten. En daar waar de gemeente heeft gezegd: ja jullie mogen het doen voor een x bedrag, dat wordt niet gedaan. U kunt allen elke dag op de Wilhelminastraat komen en u ziet mensen slapen en u ziet geen activiteit, mensen rondhangen, ik ook. U ziet mij daar elke dag. En elke dag gebeurt er niets. En dat is ook eigen actie, dat snap ik. Alleen mensen die op een of andere manier daar terecht zijn gekomen hebben een verhaal. En als ik een medewerker erop aanspreek, dan vraag ik: kijk. Er komt een mevrouw elke dag, heeft een woning in de omgeving. Maar die komt elke dag omdat ik merk dat ze sociaal in een isolement zit. En ik vraag dan aan de medewerker: weet je de situatie van deze mevrouw. Ja dat weet ik. En heb je haar wel eens aangesproken? Nee dat heb ik niet. Maar waarom niet? Ja dat weet ik niet. Vervolgens krijg ik van het management te horen, een zorgcoördinator dat de administratieve lasten, werkdruk van ondersteunend personeel heel groot is. Voor mij is dat geen excuus. De menselijke maatstaf moet zijn de sociaalheid. Ik heb tegen de medewerker gezegd: ga pesten. Niet fysiek pesten, dat gebeurt ook. Maar daar gaat het niet om. Ga een kaartspel doen. Haal mij uit die rokersruimte. Haal die slapende man die je eigenlijk wil wegsturen omdat je het gevolg wil aanpakken en niet de oorzaak, haal die slapende man erbij. Vraag of hij mee wil kaarten. Creëer clubjes. Organiseer activiteiten. Ik heb gevraagd fysiek: wat moet ik met mijn administratie doen? Die wil ik niet aan iedereen laten zien. Ik heb schulden, ik heb psychische problemen. Die wil ik mijn eigen privacy kunnen doen, op mijn kamertje. Op mijn andere kan dat niet. Daar heb ik een laag tafeltje, geen bureau.

De voorzitter: Mijnheer Eddy.

De heer Eddy: Bent ik klaar?

De voorzitter: U bent klaar?

De heer Eddy: Nee, bijna. Bijna. Ik rond af. Voor mij en dat is denk ik op het moment dat ik mail en mijn zorgen uit, krijg ik een mondelingen reactie en niet op schrift, want ze zijn te bang, en ik heb het niet over hen persoonlijk, maar gewoon te bang dat iemand persoonlijk wordt aangesproken op het, ja, vind ik falende beleid. Terwijl mij gaat het niet om het persoonlijke. Ik wil graag dat HVO succes boekt. Scoort. Dat niet alleen ik, maar ook degenen die na mij komen kan werken aan de problemen die ze hebben. En ik heb een hoop fout gedaan. Maar het is onmenselijk wat ik zie. En dan heb ik het niet persoonlijk over de mensen die er werken. Maar onmenselijk wat ik zie omdat het beleid is wat het is. En dan geven ze allemaal toe. Alleen er gebeurt niets. En van mij is het dat op het moment dat ik het rapport lees van de GGD, dat ik denk: ja, hoe kan het nu zijn dat er zoveel klachten zijn en dat er vervolgens uit zo'n rapport niet heel erg veel naar voren komt. Dat lijkt me gewoon heel sterk. Vandaar, dat was het eigenlijk.

De voorzitter: Dank u wel. Zijn er nog commissieleden met vragen? Mevrouw Stroo.

Mevrouw Stroo: Ik ben bij de Wilhelminastraat geweest en ook in de Velserpoort en ik denk dat zij onder de activiteiten verstaan is het schoonmaken door de cliënten en het koken, maar niet specifieke activiteiten zoals u ze aangeeft. Heb ik dat goed?

De heer Eddy: Nee, dat heeft u niet goed, want dat gaat om de nachtopvang en de dagbesteding voor cliënten. Het gaat hier om een subsidieaanvraag waarbij ze aangeven zes dagdelen minimaal aan activiteiten te doen in de dagopvang voor die maximaal 60 plaatsen per week. Daar gaat het om .

De voorzitter: De heer El Aichi, CDA.

De heer El Aichi: Ja voorzitter, dank u wel. Bedankt voor het inspreken. U geeft aan dat u de eerste vijf weken niemand gesproken heeft. 20 januari heeft u een trajectbegeleider gekregen. Bent u tevreden over de hulpverlening met uw trajectbegeleider?

De heer Eddy: Over de trajectbegeleiding heb ik op dit moment niet meer dan lof. Ja. Maar dat hangt af natuurlijk van de situatie en de klik die je hebt met een maatschappelijk werker. En dat, ja dat verschilt van persoon tot persoon. Maar tot nu toe, ik heb een stok nodig en niet iemand die mij psychologisch op dat vlak-

De voorzitter: Dank u wel. Mijnheer Heinis.

De heer Heinis: Heeft u inzicht in waarom het nu zo lang heeft geduurd voordat het startte, het traject?

De heer Eddy: Daar zijn verschillende reacties op. Een reactie van de zorgcoördinator is dat de pers er bovenop zit, waardoor ze op hun tenen lopen, waardoor er een hoop misgaat. Vanuit mijn trajectbegeleider wordt er gezegd: we hebben te weinig personeel. Er is een in oktober gestart, dan begint er nog een in februari. Alleen voor mij gaat het om de menselijke maat, dus het gaat niet zozeer om trajectbegeleiding, wat ik snap. Dat een trajectbegeleider op zich kan laten wachten. Het is het sociale contact dat mensen ook soms een steuntje in de rug kunnen geven. Nee, we kunnen je problemen op dit moment niet aanpakken. Maar fijn dat je er bent. Op het moment dat ik zeg: ja ik woon nu hier, word ik op mijn vingers getikt dat ik er niet woon, maar dat ik er slaap. En dat is terecht, maar niet menselijk.

De voorzitter: Mevrouw Klazes. Mevrouw Klazes.

Mevrouw Klazes: Dank u wel, voorzitter. Ja, ik heb het er even bij gepakt, HVO-Querido. Want u zegt: er wordt eigenlijk niets gedaan aan recreatieve invulling van de dag. Het is dagopvang en er wordt gezegd: een dagbesteding en daginvulling, maar die is er niet. Nu wordt er hier gezegd, ik kan het voorlezen maar ik kan het ook even samenvatten, dat er ook een beroep wordt gedaan op de cliënten zelf om met ideeën te komen voor die daginvulling, wat u net zegt, dus het potje kaarten zou een hele goede invulling kunnen zijn. Maar dat is dan wel de bedoeling dat de leiding van de HVO u stimuleert om iets te verzinnen om te doen gedurende zo'n dag. Heeft u de indruk dat dat wel gebeurt?

De heer Eddy: Zeker niet. De begeleiding zit eigenlijk 75 procent van de tijd achter hun, of in hun kantoor die dicht is. Eigenlijk de enige actief aanwezige personeel is de beveiliging. Dat is een heel ander verhaal, ook niet helemaal goed. Althans, maar dat is een verhaal apart. Nee. Dat is er niet.

Mevrouw Klazes: Wat zou dat voor u betekenen als dat wel zo zou zijn? Als die niet 75 procent van de tijd achter hun computer zitten in hun kantoor, maar zich met u zouden bemoeien? En dan niet zozeer vanuit psychiatrische hulp, maar gewoon echt in bezighouden of stimuleren om iets te doen. Zou dat wat voor u betekenen?

De heer Eddy: Ja, ik zit in een sociaal isolement, dus voor mij is elke vorm van aandacht, contact, is goed. Ik heb contact gehad met iemand die daar werkt, alleen binnen het gesprek zei die eigenlijk meteen: ja, wat ik nu doe mag eigenlijk niet binnen HVO, daar word ik snel voor gestraft dus ja, lastig. Ik denk dat wat het vaak is dat niet alleen, want nu praat ik heel erg over mijn situatie, maar ik denk dat op het moment dat er veel actievere houding is vanuit de begeleiders of zoals de zorgcoördinators zeggen: het zijn geen begeleiders maar

ondersteunend personeel. Op het moment dat je praat over de mensen die daar werken, op het moment dat ze meer op de vloer komen zal er ook minder escalatie zijn van mensen met de verschillende problematiek. Wat ik nu heel erg merk is dat op het moment en zeker in het begin, ik word steeds harder, en in het begin voelde ik me vreselijk onveilig. Ik heb me zeker de eerste anderhalve maand onveilig gevoeld. Op beide locaties, maar wat ik merk is het moment dat mensen op de vloer zijn. De jongen die nu weggelopen is omdat hij niet mocht spreken, zit hij er nog? Ja, die jongen heeft een probleem gehad, werd geschorst, het gaat niet zozeer om zijn situatie maar om even een beeld te schetsen, die wordt geschorst. Komt vervolgens terug, krijgt een akkefietje met de bewaking of beveiliging. En in plaats van dat de menselijke maat wordt genomen en dat er iemand van HVO naar buiten stapt, een soort van herkenbaar gezicht, wordt hij zonder pardon weggeduwd. En wat krijg je dan, is dat mensen agressiever worden. In eerste instantie verbaal, sommige mensen hebben een andere, een verslaving, een alcohol, ja, verslavingsprobleem. En kunnen niet meer actie en reactie van elkaar onderscheiden. Dus het moment dat iemand zegt: nee je mag hier niet slapen, ja, maar ik heb er toch recht op, maar waar moet ik dan naar toe? En vervolgens word je door de beveiliging er fysiek eruit gezet, waarvan ik denk: een geweldsmonopolie ligt bij de politie en niet bij de beveiliging. Dat is daar niet het geval. En ik zie het alleen maar aan. Dan denk ik: ja, maar waar is de menselijke maat? Op het moment dat je als begeleiding tussen de groep loopt, daar hoef je eigenlijk weinig voor te doen. Tussen de groep door krijg je sympathie. Dat betekent dat heel snel iemand, op het moment dat die in zijn alcohol zit of in zijn andere verslaving, dat die geen geweld naar je toepast, maar dat hij je begrijpt en als die zegt: ja je moet gewoon nu even weg, want we moeten de-escaleren, dat ze dan daadwerkelijk luisteren. Dat is het eigenlijk.

De voorzitter: Mevrouw Verhagen, had u nog een vraag? Hij is al beantwoord. Mooi. Laatste vraag.

De heer Heinis: Ik hoor hier eigenlijk Wilhelminastraat en Velserpoort, daar verblijft u allebei, of heeft u allebei verbleven. Is er een verschil, want we hebben het vanavond ook over Velserpoort natuurlijk. Maar, nou ja.

De heer Eddy: Nou, het verschil is dat Wilhelmina, of dat Velserpoort alleen maar nachtopvang is. Dus je mag daar van zes uur, of van tien uur, ligt aan op welk beleid je staat, mag je daar naar binnen. Tenzij je een medische reden hebt of dat je de privileges krijgt om daar dagbesteding te doen. Want dat is ook een soort van privilege die ze sommige gunnen en sommige mensen niet. Dat verschil. En het andere is: de Wilhelminastraat is dagbesteding en nachtopvang.

De voorzitter: Nou, dank u wel voor het inspreken. Succes ermee, sterkte. We gaan gauw door met dit punt en we gaan, mevrouw Özogul. Gaat u ook weer even inloggen?

Mevrouw Eckhard: Mag ik een punt van orde maken?

De voorzitter: Mevrouw Eckhard. Er zijn geen mensen weggestuurd '…'. Hij wilde stukken inbrengen en dan kan niet meer staande de vergadering. Dus dat is wat ik bedoel. Oké, dank. Mevrouw Özogul, gaat u inloggen? Nou, zoals gezegd, het punt is geagendeerd door de SP. Er liggen een aantal stukken zijn er bijgevoegd van een aantal rapporten. Naar aanleiding van de artikel 38 vragen is dit punt geagendeerd ook. Dus ik wilde eigenlijk kijken: wie wilde van de SP het eerste woord? Mevrouw Eckhard, gaat uw gang.

Mevrouw Eckhard: Dank u, voorzitter. Dak- en thuisloosheid is een aantasting van het recht op een behoorlijke levensstandaard en het recht op een behoorlijke huisvesting. Dit staat ook in artikel van de grondwet, in artikel 25 van de universele verklaring van de rechten van de mens, en in artikel 11 van het internationale verdrag inzake economische sociale en culturele rechten. Deze rechten zouden ervoor moeten zorgen dat wij als gemeente een goed beleid hebben rondom dakloze Haarlemmers. De veiligheid die ze ervaren in de

opvang, de bejegening van de hulpverleners en de mate waarin ze opgevangen worden zijn namelijk maatgevend bij de beoordeling hoe je het doet als stad. Eigenlijk of we wel of geen goede sociale stad zijn. Daarom is de SP woedend en dan bedoel ik ook echt woedend. Want Haarlem is geen sociale stad. Totaal niet. In ieder geval niet met betrekking tot de daklozenopvang. Dat komt omdat deze wethouder haar werk niet doet. Dat blijkt uit het feit dat ze twee rapporten heeft achtergehouden. Het eerste rapport uit april 2018, waarin kritische noten worden gekraakt over de maatschappelijke opvang, en het tweede rapport uit augustus 2019, dat ook al niet erg positief was. Twee rapporten en er is helemaal niets veranderd. Geen enkele aanbeveling is ook maar geprobeerd op te volgen. En toch beweert de wethouder keer op keer ijskoud dat er niets aan de hand is. En vervolgens laat ze willens en wetens mensen op straat slapen, terwijl het beleid is dat niemand op straat slaapt. Zoals de motie uit 2014. En na die twee in de la verdwenen rapporten kwam de SP in september met een zwartboek. Telkens weer hebben we toen al aandacht gevraagd voor individuele casussen, maar de wethouder gaf elke keer niet thuis. Wij hebben gesprek gevoerd met de manager van HVO en ook daar kregen we geen gehoor. We mochten ons er niet mee bemoeien. In plaats van op zoek te gaan naar oplossingen en verbeteringen ging het HVO zich beraden op verdere stappen tegen ons. Maar na het zwartboek en het inspreken van de daklozen zelf leek de wethouder opeens wel ongerust. En ze beloofde onderzoek te gaan doen. Dat onderzoek bleek uiteindelijk niet een onderzoek naar het functioneren van de maatschappelijke opvang, maar het werd een onderzoek naar de beweringen van de SP. En toen kwam in december de uitkomsten van het onderzoek. Een onderzoek dat is bericht in opdracht van de wethouder, en uitgevoerd door de toezichthouder, de GGD. En wat bleek? Er is helemaal niets aan de hand met de maatschappelijke opvang. Het gaat uitstekend zelfs. En HVO is een lerende organisatie, dus iedereen heeft er alle vertrouwen in. Helaas komt dat beeld niet overeen met tientallen mensen die we hebben gesproken en die aangeven dat er van alles aan de hand is. De bejegening, de hulpverleningstrajecten, het sanctiebeleid. Volgens de bewoners van de opvang gaat er op al deze punten regelmatig van alles fout. Naast al deze bewoners hebben we ook gesproken met ketenpartners en met ex-bewoners. Allen bevestigen ons beeld van de gang van zaken bij de opvang. Inmiddels kunnen we wel een tweede en zelfs een derde zwartboek schrijven. Het onderzoek van de GGD is verricht onder medewerkers van de HVO. Teammanager, maatschappelijk werker, een zorgcoördinator, een ondersteunend begeleider en een beveiliger. Twee leden van de cliëntenraad en een cliënt. Waarom zijn er zo weinig cliënten gesproken? Waren er misschien niet meer te vinden die niet zouden klagen? Het verbaast ons dus niets dat de uitkomst van het onderzoek zo positief is. Gesprekken voeren met mensen die niet klagen en met medewerkers die afhankelijk zijn van de eigen organisatie geven nooit een goed beeld van de werkelijke gang van zaken. De GGD in Haarlem is de officiële toezichthouder en heeft dus de opdracht gekregen het onderzoek te verrichten. De BCT is een onderdeel van de GGD. De BCT beslist of mensen opvang nodig hebben, of dat ze zichzelf wel kunnen redden. En de BCT beslist dus ook of iemand op straat slaapt. Onder het mom van: hij is toch zelfredzaam. En de BCT verwijst naar de HVO voor adequate opvang. Als het HVO geen goede opvang biedt, dan mag de BCT er volgens de wet helemaal niet naartoe verwijs. Want de BCT moet adequaat en zorgvuldig verwijzen. Kortom, de uitslag moest wel goed zijn. Want anders hebben ze niet goed verwezen. En ook niet goed toezicht gehouden. Ze hebben in deze dus een dubbele rol en wat mij betreft ook een uiterst dubieuze dubbele rol. Want we moeten tegelijkertijd constateren dat de rechter keer op keer beslist dat de gemeente pas op de plaats moet maken. Dat ze toch opvang moet bieden en toch een time-out bed moeten regelen en anders desnoods maar een hotel. En nee, dat kind mag niet door de gemeente in een pleeggezin gestopt worden en dan mag je de moeder dus ook niet op straat zetten. En nee, de gemeente mag ook geen bewoners met een betalingsachterstand uitzetten. Dankzij de rechtspraak wordt de gemeente dus telkens weer gecorrigeerd. Ook vanochtend nog heeft de rechter de gemeente erop gewezen de cliënt wel bescherming nodig heeft. Zelfs de directeur van HVO concludeerde afgelopen vrijdag nog bij het werkbezoek, bij de trainingen van de politie die ze HVO krijgt, daar werd altijd geleerd dat ze eerst moeten kijken naar de aanleiding van het gedrag. En

toch wordt er maar doorgegaan met schorsen en straffen. Ook de klachtencommissie van HVO deed zelf afgelopen maandag nog de volgende aanbeveling. Het is wenselijk dat de cultuur op de locatie Velserpoort wordt veranderd. Een cultuur waarin toezicht, aanspreken en waarborgen van privacy kennelijk niet vanzelfsprekend zijn. En ondanks alle ervaringen van bewoners en uitspraken in rechtspraken worden wij van SP keer op keer weggezet als zeurkousen. Ook wordt zelfs gerept dat wij de verhalen verzinnen en klagende bewoners zelf opzoeken. Er zijn zelfs commissieleden die denken dat ze het expres doen. Enkel en alleen omdat ze in een hotel willen en iedere dag biefstuk willen eten. Dat geeft het wel te denken, dat zij en dij denken. Dat is precies waar het hierover gaat. Er lijkt in de maatschappelijke opvang in Haarlem een machtscultuur te heersen die ze zelf ook helemaal niet onder controle heeft. Vragen stellen wordt niet op prijs gesteld. Je mag niet kritisch zijn en als je om je rechten vraagt, dan word je afgestraft. Africhten. Dat lijkt de oplossing. Werkinhoudelijk is geen maatwerk bij het aanvragen van uitkeringen. De aanvragen raken zelfs zoek en soms zelfs meerdere keren. De trajectbegeleiding levert geen maatwerk, er is geen adequate medische zorg voor mensen met problemen met de gezondheid. Als je ADHD hebt, epilepsie, nierfalen, dementie, oorlogstrauma's of wat dan ook, er wordt totaal geen rekening mee gehouden. Bovendien heeft u en het hele college van B en W de maatschappelijke opvang te veel macht gegeven. U laat de medewerkers van HVO zelfs namens de gemeente optreden in rechtszaken, waarin de gemeente de gedaagde is en u vervolgens verwacht dat diezelfde personen weer hulp gaan bieden aan dezelfde cliënten. Terwijl er dan pas echt sprake is van een vertrouwensbreuk. U heeft zichzelf in een rare, dubbele rol gemanoeuvreerd. HVO is zorgverlener en tevens aanbieder maatschappelijke opvang. En daar staat de klant, de bewoner en de dakloze, die zorg nodig heeft en afhankelijk is van wat er geboden wordt. En dat maakt het zo ontzettend ingewikkeld. Want u als gemeente moet die hulp geven. Maar de uitvoering van de hulp en de macht, die ligt bij de aanbieder. Want die bepaalt hoe hij dat doet en niemand kan daar blijkbaar wat van zeggen. Wethouder, er zijn zo ontzettend veel mensen die aangeven dat het niet goed gaat. En luistert u daar niet naar. Hoe gaat u zorgen dat de maatschappelijke opvang vanaf nu hun werk wel goed zal doen? Ik ga afronden. Wethouder, in ons zwartboek hebben we verschillende aanbevelingen gedaan. Naast die vijf punten denken wij inmiddels dat er ook een aparte onafhankelijke toetsingscommissie moet komen die onmiddellijk na schorsingen een oordeel moet geven of deze wel of niet terecht zijn. En die commissie moet natuurlijk niet bestaan uit verlengstukken van de BCT, de HVO en of de gemeente. Want die hebben andere belangen en die krijgen dus van dit soort onderbroeken, onderzoeken de WC-Eend.

De voorzitter: Dank u wel. Even kijken, zijn er interrupties. Oké, mevrouw Stroo dan. Gaat uw gang.

Mevrouw Stroo: Ik denk dat het wel aardig aansluit. De GGD is toezichthouder van de gemeente Haarlem. En houdt de vinger aan de pols om te kijken of de opvang verloopt zoals de gemeente Haarlem dat wenst en heeft afgesproken. Zij heeft vanuit het oogpunt dan ook het signaal gestuurde onderzoek locatie Velserpoort van het HVO-Querido verricht. Vindt de wethouder dat de GGD een onafhankelijke speler is? Bij het HVO is sprake van een machtspositie waarbij de hulpverleners de macht hebben om iemand bij overtreding van de regels eruit te zetten. Op dat moment is de beoordeling van een ongewenste situatie door de medewerkers van het HVO leidend. De cliënt heeft te luisteren en moet gaan. Zou het een optie zijn om te gaan werken met een commissie van toezicht die als een neutrale partij tussen het HVO en de cliënt kan staan? In het verleden heeft dit bij de gedetineerde bij de koepel ook goed gewerkt. De commissie van toezicht had ook te allen tijde toegang en kon daardoor een betere inschatting maken van het reilen en zeilen dan het geval is bij een aangekondigd bezoek. Hoe staat de wethouder hier tegenover? Een ander aandachtspunt is de keuze om de mensen na de overnachting op de Velserpoort de straat op te sturen. Jouw Haarlem vindt dit schrijnend en onnodig. Gelukkig mogen de gezinnen wel gewoon overdag verblijven op een tijdelijke woonplek. Maak dit ook mogelijk voor de volwassenen zonder de kinderen. De cliënten kunnen dan ook vanuit rust werken aan

hun herstel. De kosten zullen het niet zijn. Wethouder, gaat u zich hiervoor inzetten en omdat voor elkaar te krijgen? Een ander punt dat steeds naar voren komt is dat iemand na kantoortijd verzocht wordt de instelling te verlaten. Deze persoon is gedoemd om 's nachts rond te zwerven. De veldregisseur die dit soort zaken overdag oppakt is 's avonds niet bereikbaar. Daar zit een hiaat in de zorg voor de dakloze mens. Gaat u ervoor zorgen dat dit ook 's avonds geregeld wordt? Als laatste, we zijn een voorstander van een soort daklozenhangplek, denk aan een jongerenhangplek. Een plek waar daklozen mogen zijn en niet verjaagd worden. Beschut tegen regen en wind met daarbij een openbaar toilet en een douchecabine, zodat ze zich een beetje meer mens kunnen voelen in onze maatschappij. Hierbij kondig ik een motie vreemd aan.

De voorzitter: Dank u wel. Mevrouw Çimen.

Mevrouw Çimen: Ja dank u wel, voorzitter. Mensen in de maatschappelijke opvang zijn kwetsbaar, hebben de nodige dingen meegemaakt in het leven en zijn afhankelijk van anderen voor een dak boven hun hoofd of van die van hun kinderen. En ik geloof echt wel dat de meeste mensen van HVO hard werken aan de opvang van deze kwetsbare mensen. Maar dat gaat blijkbaar in de praktijk, aldus het aangeboden zwartboek, en ook gelet op de insprekers, niet altijd goed. Dat kan, omdat het simpelweg mensenwerk blijft. Het gaat altijd om het vinden van een goede balans tussen de gemaakte afspraken zoals in het handboek maatschappelijke opvang en het nodige maatwerk bij de diverse groep mensen in de maatschappelijke opvang. Maar hoe vaak gaat het niet goed? Bijvoorbeeld met de bejegening van mensen en de veiligheid van mensen. Is er een structureel probleem of zijn het losse incidenten. Hoe ervaren de mensen het zelf in de opvang? Is er een probleem in de uitvoering, of kan het met aangescherpt beleid worden opgelost? Vragen die maar deels of geheel niet worden geadresseerd in het onderzoek dat is aangeboden vandaag. De collega's van de SP hebben een paar maanden geleden een zwartboek aan de wethouder aangeboden en dat heeft het hele onderzoek in gang gezet. Het is dan ook een zogeheten signaal gestuurd onderzoek. Ik heb naar aanleiding van het rapport hier de nodige technische vragen over gesteld. Ik begreep alleen van de griffie dat dit geen technische vragen waren, maar dat ik ze wel kon indienen als artikel 38 vragen, of gewoon hier ter plekke kon stellen. Dus ik stel ze hier dan ook maar meteen. Mijn vraag aan de wethouder luidde als volgt: heeft de toezichthouder eerder een signaal gestuurd onderzoek voor de maatschappelijke opvang uitgevoerd? Zo ja, is de raad hierover geïnformeerd? Heeft de toezichthouder eerder een regulier zogenaamd proactief onderzoek voor de maatschappelijke opvang uitgevoerd? Zo ja, is de raad hierover geïnformeerd? Heeft de toezichthouder gesproken met een of meer cliënten, met een of meer van de cliënten wiens verhalen hebben geleid tot het huidige onderzoek? Zo nee, waarom dan niet? Heeft het college de onderzoeksvragen van de toezichthouder geformuleerd? Zo nee, is het college voorafgaand aan het onderzoek geïnformeerd over de onderzoeksvraag en de scope, dus de reikwijdte van het onderzoek? Voorzitter, ik vraag dit omdat er opeens links en rechts onderzoeken uit eerdere jaren over de maatschappelijke opvang opduiken die bij mijn weten niet op de agenda van deze commissie hebben gestaan, maar wel in opdracht van de gemeente Haarlem zijn uitgevoerd. En inmiddels ook door de inzet van verschillende raadsleden hier vanavond aanwezig op de agenda is gezet. Ik ben dan ook heel benieuwd naar wat er is gedaan met de aanbeveling uit eerdere rapporten en waarom is de raad hierover niet geïnformeerd? Graag een reactie van de wethouder. Voorzitter, de GGD Kennemerland houdt toezicht op de kwaliteit van de voorzieningen. En een voorziening wordt in elk geval, ik citeer, veilig, doeltreffend, doelmatig en cliëntgericht verstrekt. Afgestemd op de reële behoeften van een cliënt, met respect voor en inachtneming van de rechten van de cliënt. Daarom bevreemd het mij ook dat dit onderzoek van de toezichthouder een signaal gestuurd onderzoek is en er volgens mij niet met de cliënten is gesproken die het signaal hebben afgegeven. Maar goed, als ik me vergis, dan hoor ik dat natuurlijk graag van de wethouder. En dan, de aanbevelingen uit het onderzoek die zijn gedaan. Daar kan D66 zich op zichzelf prima in vinden. Maar ook daar heb ik een paar vragen over. De aanbevelingen van de toezichthouder aan de

gemeente ten opzichte van het schorsingsbeleid, evalueren van het sanctiebeleid en de samenwerking en communicatie en de keten. Op welke wijze en wanneer gaat de wethouder hier opvolging aan geven en wanneer kan de raad hierover geïnformeerd worden? Daarnaast wordt er in de brief van het college aangegeven dat er mensen nu in de reguliere opvang zitten, die eigenlijk thuishoren in een andere woonvorm als Domus en Skaeve Huse. Kan de wethouder aangeven of het college hiermee suggereert dat degenen die naar voren zijn gekomen in het SP zwartboek eigenlijk thuishoren in een Domus of een Skaeve Huse? En ik hoor ook graag van de wethouder of ze kan aangeven wanneer we deze raadsvoorstellen voor Domus en Skaeve Huse kunnen verwachten, want ik geloof ook echt wel dat er nu mensen in de opvang zitten die eigenlijk in een andere woonvorm terecht moeten komen. En voorzitter, in besluitpunt 3 van het college staat dat er eind 2020 een vervolgonderzoek wordt uitgevoerd naar de opvolging van de aanbevelingen, gedaan door de GGD Kennemerland. Dat lijkt mij persoonlijk wat laat. De situatie is ernstig en D66 zou dat graag eerder willen zien, bijvoorbeeld al voor het zomerreces. Graag een reactie van de wethouder op dit punt. En tot slot, voorzitter, ben ik eigenlijk wel benieuwd hoe de wethouder dit onderzoek zelf beoordeeld, gelet ook op de insprekers. Tot zover, dank u wel.

De voorzitter: Dank u wel. De heer Smit.

De heer Smit: Dank u wel, mijnheer de voorzitter. Mevrouw Çimen, uw begin waardeer ik zeer. Het is een moeilijke functie om die met je medewerkers uit te oefenen. Daar kunnen dingen misgaan, daar kunnen dingen moeilijk gaan. Ja, de vraag is dan: gaat het soms te mis, of gaat het structureel te mis? Er zijn protocollen onvolledig of valt het allemaal wel mee? Dan denk ik dat de opmerking en die raakt me ook wel in het hart, want ik heb hem zelf bij de begroting ook gebruikt, wij van WC-Eend, wel kan slaan op de GGD die natuurlijk, het is niet gemakkelijk om als toezichthouder toe te geven, als het zo is, dat je je werk niet goed gedaan hebt. En als dat zo zou zijn, dan besef je al dat de GGD eigenlijk het onderzoek na zoveel keren en zoveel klachten eigenlijk niet uit had mogen voeren. Nou, er komt dan een vervolgonderzoek op, en terecht mevrouw Çimen, dat moet je niet eind 2020 doen, maar je moet eigenlijk even opnieuw beginnen en constateren dat dit onderzoek meer vragen oproept dan vragen beantwoordt. Dat is een. Wat ik uit het SP rapport haal en wat eigenlijk geen tegenstrijdigheid in zich heeft, want de relatie tussen HVO en cliënten, daar kun je alles over denken, totdat het een keer echt, vinden wij, onderzocht is. En we twijfelen nu. Dat is werk en inkomen waar ik het gevoel heb dat er een gedrag is in de begeleiding van de financiële problematiek van cliënten die er te vaak toe leidt dat die financiële problematiek verergert. Waarom krijgen mensen geen bijstandsuitkering? Waarom wordt keer op keer op een punt of komma, ofwel een kleinigheid, de uitkering niet toegekend? Moeten mensen weer aan gaan vragen, moeten ze in bezwaar. Die mensen maken ondertussen kosten, want ook al ben je thuis- en dakloos, je maakt kosten. Van je telefoon tot af en toe eten tot een stukje kleding. Die mensen, als het waar is dat ze wegens betalingsachterstand dreigen eruit gezet te worden, dan denk ik: dan maken wij de cirkel rond, mevrouw de wethouder. We hebben al eerder, ook bij jouw voorganger, van die problemen gehad met werk en inkomen en het rigide gedrag van het behandelen van de mens met een aanvraag. Dan vraag ik u: heeft u ook niet het gevoel dat er sprake kan zijn van het verergeren van de situatie door het niet toekennen van een bijstandsuitkering? Waardoor je de cirkel rond maakt, mensen uitgeplaatst worden, want die betalen niet. Die krijgen dan ook weer geen uitkering, want ze hebben geen woon- of postadres of anderszins en vervolgens hebben wij onze eigen werkgelegenheid en problemen gecreëerd. Maar dat lijkt me niet de bedoeling. Dus graag een antwoord of u mogelijkheden ziet om hier een andere attitude op het toekennen van of het nou leefgeld, woongeld of bijstand is aan deze mensen, zodat ze in ieder geval in hun financiële situatie niet verergeren. Dan hoop ik dat u ook toe kunt zeggen wat mevrouw Çimen vroeg, dat er een onderzoek door een derde onafhankelijke komt die uiteindelijk, ik zal niet zeggen recht moet spreken, maar in ieder geval duidelijkheid moet brengen in de klachten die er

zijn, het werk dat geleverd wordt, want er wordt dagelijks een enorme hoop werk geleverd en wat er eventueel aan verbeterd moet worden of veranderd moet worden en de suggestie dat er wellicht cliënten zijn die te zwaar zijn om even hier opgevangen te worden en binnen de groep voor onbalans zorgen. Ik denk dat dat mogelijk ook een oorzaak kan zijn. Dat is voor mij voor de eerste termijn, mijnheer de voorzitter.

De voorzitter: Dank u wel.

Mevrouw Verhagen: Niet ter interruptie, maar eigenlijk ook …

De voorzitter: Een termijn. Gaat uw gang, mevrouw Verhagen.

Mevrouw Verhagen: Dank u wel, mijnheer Smit, maar ik geloof eigenlijk helemaal niet in een derde onderzoek. Eerlijk gezegd, als ik dus het onderzoek van Berg lees – wat een uitstekend onderzoek is, wat ik net ook al heb aangegeven – dan ligt daar alle problematiek open en bloot weerspiegeld en weten we eigenlijk heel goed wat er aan de hand is. Komt bovendien enorm overeen met wat de SP geschetst heeft. Daarom vraag ik mij dus af: waarom is er met dit onderzoek niets gedaan? Dit onderzoek zou zelfs nu nog gebruikt kunnen worden om te kijken hoe de situatie hier verbeterd kan worden. Want er zitten best wel wat aanwijzingen in. Voor mij is de laatste vraag dan ook: wat kan de wethouder doen – dat is ook mijn conclusie – wat kan de wethouder doen om ervoor te zorgen dat niet deze onwerkbare organisatiestructuur, want zo komt het op mij absoluut over, nog beter wordt dichtgetimmerd? Maar dat hulpverleners weer mensen-mensen kunnen worden. Want waarschijnlijk is het, in de structuur zoals er gewerkt wordt, ook voor de hulpverleners zelf om allerlei redenen geen doen om mensen adequaat te kunnen begeleiden in deze situatie. Dus dat is …

De voorzitter: Dank u wel. De heer Hulster.

De heer Hulster: Dank u wel, voorzitter. Wat ons betreft hoeft er ook niet nog meer onderzoek worden gedaan, want er liggen nu drie onderzoeken en dan is er ook nog het onderzoek wat de SP heeft gedaan. Eigenlijk in verschillende gradaties, waarbij het wel lijkt alsof er eerst een heel heftig onderzoek was en toen nog een onderzoek is gedaan en tenslotte het onderzoek van de GGD en dat eigenlijk steeds de boodschap misschien wat makkelijker werd, maar het probleem wat minder acuut lijkt te zijn geworden en waarbij we de eerste twee rapporten pas vrij recent boven tafel hebben gekregen. Dat is toch op zichzelf al een vraag: hoe kan het nou dat die rapporten zo laat boven tafel zijn gekomen en waarom is er niet eerder al op geacteerd? Want wij denken hierin te lezen dat er serieus een probleem is. Wat ons betreft is er een probleem, want wij denken dat de mensen die binnen HVO-Querido werken over het algemeen mensen zijn die het goed voor hebben met hun cliënten of hun werk goed willen doen. Dus verbaast het ons eigenlijk om te horen van cliënten dat het niet goed loopt en dat de bejegening niet goed gaat. Dan moet er toch echt inderdaad, zoals mijn buurvrouw al zei, een structuurfout zijn en is het te eenvoudig om het toe te schrijven aan de individuele medewerkers. Want dit is natuurlijk typisch een vak waar je alleen maar in gaat werken als je daar ook echt heel erg voor gaat en daarin gelooft, denk ik. Dus er is een structuurprobleem en er is een probleem met dat er een groep mensen woont die misschien daar niet thuishoort. Dat is ook duidelijk en daar moeten we ook een oplossing voor vinden, dat is ook duidelijk. Er is duidelijk een probleem dat de uitstroom te traag gaat en te moeilijk gaat, dat is ook heel erg duidelijk. Daar staan we als gemeente ook voor aan de lat. Maar dan nog blijft het over dat het ter plekke niet goed gaat, dat er geen goede dagbesteding wordt georganiseerd, dat mensen te veel nog steeds worden opgevangen en te weinig worden gehuisvest. Wat ons betreft is dat wat er nodig is. Zolang we maar blijven opvangen en zolang we maar mensen ergens blijven wegstoppen om ze van straat te houden gaat het niet beter. Dat is heel duur en zolang we niet een oplossing verzinnen waarbij we er echt aan gaan werken om de mensen die van straat komen te gaan huisvesten en daar ook serieus vroeg mee

te beginnen, dus niet alleen maar op het moment dat ze een huis hebben, maar ook in tussenfase alweer echt reguliere burgers te maken en burgerschap toe te kennen, dan gaat het niet goed. Zolang we maar aankomen met onze mooie dogma 'u moet zelfredzame zijn en u moet uzelf maar redden', dan gaat het niet goed. Sommige mensen moeten gewoon geholpen worden en daarvoor hebben we deze instemming gebouwd en daarvoor staan we aan de lat als gemeente.

De voorzitter: U hebt een interruptie van de heer Smit.

De heer Smit: Collega, kunt zich voorstellen dat die zelfredzaamheid bemoeilijkt wordt als er geen bijstandsuitkering is?

De heer Hulster: Dat ben ik echt wel helemaal met u eens. Dat heeft ook weer – daarom had ik dat net ook even bij de agendering – dat heeft ook weer alles te maken met het briefadres waar we zo krampachtig over doen in Haarlem en in Nederland. Zolang je geen briefadres hebt krijg je geen uitkering en zo blijven mensen maar in een cirkeltje zitten. Dat is toch ongelooflijk, dat we in een land, we zijn het rijkste land van Europa en we krijgen dit soort eenvoudige hulp niet voor elkaar. Ik vind het echt … Nou ja, ik mag geen zware woorden gebruiken, maar het is echt ongelooflijk.

De voorzitter: Interruptie van mevrouw Stroo.

Mevrouw Stroo: De heer Hulster, u zegt: van mij hoeft er niet meer onderzoek te komen. Maar ik denk wel dat er een verschil is tussen onderzoek en toezicht. Zou u er wel voor zijn om bijvoorbeeld maandelijks het toezicht door een onafhankelijke partij?

De heer Hulster: Laten we om te beginnen de cliëntenraad installeren, want dat is de eerste vorm van toezicht. De cliënten moeten zelf meer zeggenschap krijgen over deze instelling. Inderdaad, de gemeente moet inderdaad zijn toezichtrol nemen, want het is niet zo dat we het toezicht aan HVO-Querido moeten laten. Wat ons betreft zou dat inderdaad een onafhankelijk partij kunnen zijn. Maar ik kan het allemaal verzinnen, hier zit een wethouder en ik vind dat zij nu aan zet is om met een actieprogramma te komen: hoe gaan we ervoor zorgen dat binnen een jaar deze problemen zijn weggewerkt? Want dit kan natuurlijk echt niet, want dit is een hele belangrijke structurele voorziening in deze stad en die moet het gewoon goed doen. Dit kan ik echt, ik begrijp het gewoon niet. Ik bedoel, ik ben trots om Haarlemmer te zijn, maar op deze manier kan ik bijna niet meer trots zijn op mijn stad. Dit is echt heel ernstig en er moet gewoon wat gebeuren. Dat er al sinds een aantal jaren rapporten liggen en dat er nog niks gebeurd is vind ik echt heel schrijnend, dat vind ik echt niet kunnen. Dus dat hoor ik graag van de wethouder: is de cliëntenraad er nu al en wanneer gaat u er iets aan doen dat de situatie daar verbeterd?

De voorzitter: Dank u wel. De heer El Aichi.

De heer El Aichi: Dank u wel, voorzitter. Op de beantwoording van artikel 48, vragen van de SP die op 12 november 2019 zijn gesteld lees ik op pagina 2, vraag nummer 3 het volgende antwoord van het college. Ik citeer: "Om te bepalen of er onjuist gehandeld is, is meer achtergrondinformatie nodig. Het college ontvangt graag de achtergrondinformatie van de cliënten die hebben meegewerkt aan het zwarte boek." Mijn vraag aan mijn collega's van de SP is: heeft u deze informatie met het college gedeeld? Zo ja, graag hoor ik van u wat de wethouder toentertijd er mee gedaan heeft. Zelfde vraag stel ik aan de wethouder: wat heeft u er mee gedaan, wethouder? Het valt mij ook op dat er langs elkaar gewerkt wordt. Op het moment dat cliënten in de opvang komen wonen lijkt het mij meer dan logisch om integraal te kijken naar de problematieken. Cliënten

krijgen te maken met verschillende instanties, zoals de WZP, maatschappelijk werk, sociale zaken in verband met het aanvragen van de uitkeringen, schuldsanering, bewindvoering en misschien nog veel meer instanties. Mijn vraag aan de wethouder is: waarom wordt bij HVO niet zoals bij de sociale wijkteams aan de '…' gewerkt met één gezin, één plan, één regisseur. Ik heb begrepen dat de dienstverleners van HVO-Querido ook bij rechtszaken betrokken worden om toelichting te geven. Bent u het met mij eens dat dit niet ten goede komt aan het opbouwen van een vertrouwensrelatie? Dank u wel, voorzitter. Ik laat het hierbij.

De voorzitter: Dank u wel. Mevrouw Booms.

Mevrouw Booms: Dank u, voorzitter. Vorige week vrijdag hebben een aantal commissie- en raadsleden een rondleiding gehad bij de Velserpoort, de opvang van HVO-Querido. Ook was er tijd om vragen te stellen aan medewerkers en aan een deelnemer die sinds een aantal maanden gebruik maakt van de nachtopvang. Het was een open en verhelderend gesprek. De ChristenUnie was zeer te spreken over de locatie, de gezellige inrichting en functionaliteit. De locatie wordt schoongehouden door deelnemers en er wordt gekookt door deelnemers en alles zag er goed uit. De daklozendoelgroepen die door HVO-Querido opgevangen worden hebben het heel zwaar en wachten op een woning om weer zelfstandig te kunnen zijn. Soms is het een uitzichtloze situatie en duurt het veel te lang, ook omdat er veel te weinig woningen zijn. Het aantal daklozen neemt helaas nog steeds toe en ze hebben recht op een goede opvang. De ChristenUnie heeft een aantal vragen. De GGD is de toezichthouder en tevens de organisatie die deelnemers plaatst en betrokken wordt bij schorsingen. Was de GGD de juiste organisatie om het onderzoek uit te voeren? Op pagina 2.3 staat iets over het vervolgonderzoek. Is het mogelijk dat de toezichthouder het vervolgonderzoek eind 2020 uit laat voeren door een onpartijdige, externe partner die niet betrokken is bij de uitvoering van de zorg? Dat was ook het verzoek al geweest van de SP voor het inmiddels gepresenteerde onderzoek. HVO-Querido heeft de opdracht gekregen om de aanbevelingen in het onderzoek uit te werken in een plan van aanpak. Wanneer kan de raad het plan van aanpak inzien? Als laatste vraag: is het mogelijk een cliënttevredenheidsonderzoek uit te laten voeren door een onafhankelijke, externe partner? Dank u wel.

De voorzitter: Dank u wel. Ter interruptie, mevrouw Özogul.

Mevrouw Özogul: Ik heb een korte vraag. Wat vindt u van de 2 rapporten uit 2018 en 2019? Want daar heb ik u niet over gehoord.

Mevrouw Booms: Die heb ik onvoldoende op mijn netvlies. Maar goed, daar staan natuurlijk ook allerlei zaken in. Maar ik denk dat het goed is om opnieuw te kijken hoe de stand van zaken nu is en zeker dat het door een externe gebeurt.

De voorzitter: Dank u wel, de heer Zohri, GroenLinks.

De heer Zohri: Dank u wel, voorzitter. Allereerst dank voor de inzet van de SP – die zitten de andere kant op te kijken – die dit onderwerp op de agenda heeft gezet aan de hand van de signalen die zij opvingen vanuit de kant van de cliënten van de opvang. We hebben wel geworsteld met het casuïstieke karakter van de aanpak, maar uiteindelijk kan je concluderen dat er genoeg overeenkomsten waren in de verhalen van de cliënten om te vermoeden dat er misschien iets aan de hand van kunnen zijn. We hebben bij ons bezoek aan opvang Velserpoort ook gemerkt dat de aanhoudende kritiek zijn sporen heeft nagelaten op de medewerkers, wat de sfeer en als gevolg daarvan ook de situatie niet ten goede komt. Onzes inziens ligt een oplossing voor de problemen in gezamenlijk en niet in verdeling. Onlangs in een gesprek ter voorbereiding voor dit dossier heb ik een gesprek gevoerd met een ex-cliënt van HVO. Ik wilde graag weten hoe deze persoon het ervaren heeft in

de maatschappelijke opvang. Ik citeer: “De maatschappelijke opvang die HVO uitvoert is wat mij betreft goed.” Het probleem zit hem meer in de verschillende problemen waarmee de mensen mee zitten en de medewerkers moeten hier allemaal goed mee omgaan. De menselijke empathie van de medewerkers wordt heel vaak gemist. Ook speelt de rol van de gemeente hier een belangrijke rol, want er zijn te weinig woningen om de doorstroom te verbeteren, waardoor het drukker wordt in de opvang. Wethouder, een deel van de oplossing zit hem namelijk in de uitstroom naar een andere huisvesting. Kunt u ons al meer inzichten geven over de Domus-plus? Wat is de stand van zaken hiervan? In de onderzoeken die u aan ons heeft verstuurd, mevrouw de wethouder, worden een aantal conclusies getrokken en er wordt gevraagd om met deze verbeterpunten aan de gang te gaan. Welke acties heeft u naar aanleiding van deze onderzoeken genomen? Indien u acties heeft uitgezet, kunt u deze met ons delen? Zo niet, waarom heeft u nog geen actie ondernomen? Wethouder, bent u ook bereid om te kijken of er bij HVO meer medewerkers aan het werk kunnen, om de problemen die zich nu voordoen serieus aan te pakken? En werd net ook door de inspreker naar gerefereerd. Even kijken. U geeft aan dat er eind dit jaar een vervolg zou komen van het GGD-onderzoek. Ik wil u dan alvast meegeven dat het heel erg belangrijk is dat er met meer cliënten gesproken dient te worden, want in het huidige onderzoek is er maar met één cliënt gesproken en dat is wat ons betreft wel heel magertjes. Het is lastig om over individuele zaken te praten in verband met privacy, maar als er structureel problemen zijn zou ik graag van u willen weten: hoe kunnen wij deze in de toekomst voorkomen? De locatie Velserpoort …

De voorzitter: U heeft een interruptie. Mevrouw Özogul.

Mevrouw Özogul: U zegt ‘als’. U heeft meerdere mensen gehoord nu en daarvoor. Velen van ons zijn bij deze bijeenkomst geweest, toevallig uw partij niet, maar daar hebben ze ook met cliënten gesproken. Vandaag staat er een artikel in de krant van een advocaat, voor mij ook een verrassing. Vind u dat niet genoeg om te denken ‘er zijn problemen’? Omdat u ‘als’ zegt?

De heer Zohri: Ik denk dat er wel problemen zijn en ik laat de wethouder daar graag even op antwoorden van wat daaraan verbeterd kan worden. De locatie Velserpoort – ik ga verder – geeft aan graag dagbesteding te willen aanbieden en een mogelijkheid te bieden aan de cliënten om overdag in de opvang te kunnen verblijven. Ziet u mogelijkheden om dit in de toekomst te realiseren? Het gaat me aan het hart om te horen dat er mensen op straat moeten slapen om wat voor redenen dan ook. We hebben natuurlijk in Haarlem ook de motie ‘Niemand slaapt op straat’. Hoe wordt hier uitvoering aangegeven? Wie neemt hier de regie in wanneer een situatie zich voordoet? Kunt u aangeven of u bereid bent, wanneer het er nog niet is, om iemand aan te wijzen die de regie wel neemt om een goede uitvoering te geven aan de motie ‘Niemand slaapt op straat’? Als laatste, mevrouw de wethouder, ik ga ervan uit dat u de onderzoeken zelf ook heeft doorgenomen, maar ik wil graag voor nu stilstaan bij het volgende. Op pagina zeven van het maatschappelijke opvang-onderzoekrapport staat te lezen, ik citeer: “Zo is er onder hulpverleners enige onduidelijkheid over de functie van de maatschappelijke opvang. Dient het als noodopvang of juist als herstelvoorziening?” Wat is uw interpretatie hiervan? Dank u wel, voorzitter.

De voorzitter: Dank u wel. Verder nog iemand? De heer Heinis, PvdA.

De heer Heinis: De PvdA is ook blij dat de cliënten al hun verhalen hebben gedeeld en ook dat de SP die verhalen heeft opgetekend. Maar we zijn ook blij dat HVO werkbezoeken heeft georganiseerd. Zo hebben we echt een goed beeld kunnen krijgen van de opvang. Dat beeld werd nog eens bevestigd door een onderzoek wat eigenlijk al twee jaar er is. Dat vinden we heel zonde, dat we daar niet eerder over geïnformeerd zijn. Want we denken dat de situatie in de Velserpoort daarmee eerder was verbeterd, want dat er verbeteringen

nodig en mogelijk zijn, dat zien wij zeker. Wat we wel voorop vinden staan is dat de medewerkers van HVO-Querido heel complex werk doen. Wij hoorden bij het werkbezoek: een week voor ons bezoek werd er nog een medewerker met een mes bedreigd. Er blijkt ook regelmatig een gespannen – misschien is het niet waar, of om te lachen, ik vond het zelf heel heftig om te horen – die gespannen sfeer dat werd ook duidelijk, dat die er regelmatig is. Het gaat mogelijk om die sfeer wel regelmatig mis in de dienstverlening en de bejegening. Blijkbaar is dat geen nieuw probleem, want dat is één van de aanbevelingen in het rapport uit 2018. Dan is de vraag: wat is daarmee gebeurd, met die aanbevelingen? Hoe kan het nou dat dat 2 jaar later nog steeds zo is? We zien wel een aantal andere oplossingen, die willen we alvast even meegeven. Want we kunnen nog een extra onderzoek doen, maar we hebben echt vijf flinke onderzoeken waar zoveel instaat. Ik denk dat we het wel weten en dat we aan de oplossingen moeten gaan werken en dat extra onderzoeken heel erg kunnen vertragen. De oplossing die wij willen meegeven, ook HVO, die pleit al veel langer – en andere zorgaanbieders – voor andere woonvormen. Nu zitten er te veel verschillende doelgroepen die bij elkaar moeten leven, dus Skaeve Huse of Domus-plus, graag willen we weten: wanneer komt dat nou, wanneer kunnen we daarmee verder? Dan de nachtopvang. Ik las het laatst in een artikel, maar een nachtopvang waar je dan overdag weer de straat op moet, dat triggert de survivalmodus van de cliënten en dat is gewoon waardeloos voor herstel. Dus geef mensen nou de rust om aan hun herstel te werken, dat ze niet weg hoeven. Dat is ook het verhaal van Jouw Haarlem. Net hoor ik zeven mensen op een kamer, maar de meeste mensen blijken met drie mensen op een kamer te slapen. In veel gemeentes is dat iets slechter nog dan in Haarlem, maar in Dordrecht hebben ze laatst het voornemen gedaan om alleen nog maar eenpersoonskamers te hebben en voor stellen, dat is ook mogelijk. Dat is toch wel een prachtige verbetering en hoe goed zou het zijn als je die privéruimte hebt? Moeten we dat ook niet gewoon in Haarlem willen en kunnen we dat niet voor elkaar krijgen? Het kan ook wel, want we hebben het net gezegd: doorstroming is lastig, er is woningnood. Maar weet je, er is ook woningnood in Amsterdam en in Zaanstad, de wachttijden zijn daar nog veel langer. Daar is gezegd: je hoeft niet zes maanden te wachten op een woning, maar drie maanden. Na drie maanden na een indicatie wordt gezorgd voor een woning en dat kan al de druk op de maatschappelijke opvang verlichten en zo kun je al ruimte creëren. Voor die andere oplossingen, als er extra budget voor nodig is, dan zien we graag voor de kadernota hoeveel dat is, zodat we ook kunnen kijken: hoe kunnen we dat voor elkaar gaan krijgen?

De voorzitter: Dank u wel. Iedereen gehad? Dan gaan we naar wethouder Meijs.

Wethouder Meijs: Dank u wel. Als eerste, ik ben blij dat we dit nu kunnen bespreken. We hebben het een aantal keren uit moeten stellen omdat de vergadering uitliep of dat het opgeschort werd. Daarna ben ik een keer, stond het op de agenda, maar stonden er te veel dingen op de agenda en ik ben een keer ziek geweest, dus ik heb vorige week al tegen mevrouw Özogul van de SP gezegd: de frustratie is dan hoger, dus dat vind ik vervelend. Ik vind het ook een heel belangrijk onderwerp, dus ik ben ook blij dat we het kunnen bespreken. Het woord 'blij' is dan misschien niet hier op zijn plek, maar het is een belangrijk onderwerp om met elkaar te delen. Ik ga proberen op al uw vragen zo goed mogelijk een antwoord te geven, het zijn er nogal wat. Ik wil eerst even helderheid verschaffen over een aantal dingen. We hebben verschillende onderzoeken. Dit is het zwartboek wat de SP heeft aangeleverd, we hebben het rapport van Bureau Berg wat is meegestuurd en we hebben het traject maatschappelijke opvang van de focusgroep. Er zijn vragen gesteld over waarom – om maar even te beginnen met het Berg-onderzoek – waarom is dat, mijnheer Oomkes zei vrijdag: waarom is dat onder de radar gebleven? Het college heeft in maart 2018 een verdiepend, nee, er is daarvoor al de opdracht gegeven om een verdiepend onderzoek te doen, omdat men vragen had over de maatschappelijke opvang in zijn algemeenheid. Er ligt al vanaf 2017 de kaderstellende nota 'Opvang wonen en herstel'. Daar waren een aantal vragen gesteld in de commissie en daar wilde men een verdiepend onderzoek op hebben. Dat is dit, dat is dat onderzoek. Dat is april 2018 opgeleverd en is toen ook besproken met het college, is ook besproken met

de ambtenaren en vlak daarvoor zijn de verkiezingen geweest. Het had hier actiever onder uw aandacht gebracht kunnen worden. Wat er gebeurd is, is dat de aanbevelingen die in dat rapport zaten wel met HVO zijn gedeeld en daar zijn ook weer acties uit voortgekomen. Laat me even uitpraten, want ik snap uw vraag, ik begrijp helemaal, ik kan het bijna al bedenken welke vraag u wilt stellen. Ik heb overdrachtsdossiers gehad, ik ben 7 juni 2018 begonnen, daar stond dit rapport ook niet in vernoemd. Dat is niet onder de pet gehouden, dat rapport is actief gebruikt zowel bij de gemeente als bij HVO, omdat er een aantal aanbevelingen in stonden. Het is met u gedeeld op het moment dat er met het rapport van Onder De Pannen is het gedeeld met u. Daar was het een verwijzing in. Ik begrijp dat toen de focus was van Onder De Pannen en dat de verwijzing dan naar een rapport uit 2018 nou niet het eerste is wat je dan leest. Vervolgens waren er vragen over: waarom is dit rapport niet actief gedeeld? Laat me even uitleggen over de rapporten en dan kunnen we … Dan het rapport van de trajectbegeleiding maatschappelijke opvang: dat is gemaakt door ZorgfocuZ. Dat was klaar vlak voor of vlak na de zomervakantie en dat is aan de participatieraad aangeboden, zij wilden daar, zoals we doen gebruikelijk, een advies over. Dat is door omstandigheden blijven liggen. Vervolgens hebben we in oktober of september het zwartboek gehad. Daar hebben we het GGD-rapport op gehad. Dus er liggen vier rapportages en zo is het gegaan. Ik heb het niet onder de pet gehouden, er is niet iets stiekems mee gebeurd. Ik kan u zeggen, ook ik heb toen ik hoorde van het Berg-onderzoek: ik ken dit helemaal niet, waar komt die dan vandaan? Dat is wel een keer, ook weer bij mij, in de passages wel voorbijgekomen, onder andere bij het onderzoek Onder De Pannen, of de uitvoering van Onder De Pannen. Maar ook ik heb toen niet actief, dat moeten we nog eens delen dan et cetera. Dus het is niet een bewuste actie geweest. Dat wilde ik even corrigeren, want het lijkt alsof wij dan onderzoeken uit de wind houden. Het verschil is – dat moest ik ook nog even kwijt – het GGD-rapport is een signaalgestuurd onderzoek. We hebben het signaal ontvangen, we hebben het zwartboek ontvangen. Dan gaan wij actief daarmee om en dat heb ik u toen ook ’s avonds hier buiten gezegd: dit moet onderzocht worden. Dus dat is een actief onderzoek geweest van ons uit.

De voorzitter: Mevrouw Çimen.

Mevrouw Çimen: Dank u wel, voorzitter. Ik begrijp de uitleg: het is niet onder de pet gehouden. Die snap ik. Het is eigenlijk in de vorige periode, met de vorige raad zijn hier vragen over gesteld en er is een onderzoek op gang gezet. Ik snap dat dat dan niet meteen, als nieuwe wethouder, dat dat meteen als eerste op uw netvlies zit. Maar in het kader van de actieve informatieplicht: er zijn vragen gesteld door de vorige raad, het zit ook niet bij de ingekomen stukken. We krijgen dan een verwijzing in een brief van een ander onderzoek of iets wat wordt uitgevoerd. Ik vind dat eerlijk gezegd wel heel veel vragen van raadsleden om door te moeten klikken in andere dossiers.

Wethouder Meijs: Ben ik helemaal met u eens.

Mevrouw Çimen: Dus ik zou wel graag voortaan verbetering op dit punt willen en ook met het andere onderzoek: het wordt blijkbaar gedeeld met allerlei partners in de stad, maar wij zien dit niet. Dus het zou op zijn minst bij de ingekomen stukken moeten binnenkomen op die vergadering die wij hier dan iedere keer hebben. Tot zover, dank u wel.

De voorzitter: Mevrouw Stroo.

Mevrouw Stroo: Misschien is het toch een andere dan ik dacht, de vraag. Toen de SP eigenlijk begon over de bejegening en over het zwartboek, vraag ik me af, had u toen niet in gedachten: ‘oh ja, dat rapport, daar staat heel veel over in.’ Want dan had u eigenlijk gelijk gehoor gegeven aan wat de SP naar voren bracht. Dus mijn vraag is eigenlijk, op dat moment – ik kan me voorstellen dat u het even vergeten was of dat het bij allerlei

andere stukken zat – maar op dat moment, denk ik, dan zou ik verwachten dat u denkt: nou, dat speelt inderdaad heel erg.

De voorzitter: Mevrouw Stroo, houdt u het een beetje … Het is een interruptie. Het is duidelijk. Even vooraf. De wethouder heeft ontzettend veel opgeschreven. Als we continu blijven interrumperen dan gaan we de tijd niet, de vergadering afmaken. Ik wil u verzoeken, u krijgt allemaal nu nog even een keer het woord, die het nu willen. Ik wil u verzoeken om de interrupties even bij u te houden en de vragen tot een tweede termijn eventueel te bewaren. Laat de wethouder zoveel mogelijk even haar verhaal doen, ja?

Mevrouw Özogul: Wat de SP betreft een heel zwak excuus. Er had wat ons betreft een belletje moeten rinkelen en daar zouden we graag antwoord op willen hebben van u. Toen wij dat zwartboek indienden had er bij u en bij de gemeente een belletje moeten rinkelen en dat missen we. Graag antwoord.

De voorzitter: Mevrouw Verhagen, had u dezelfde vraag?

Mevrouw Verhagen: Dat in beide onderzoeken de onderzoeksvraag van de gemeente toch niet echt gericht is op het echte disfunctioneren daar in de situatie zelf. Zelfs in het onderzoek van Berg was te lezen dat Berg zelf had bedacht dat toch wel de situatie van de dagopvang zelf onderzocht moest worden om daar enig idee over te krijgen. Dus ze hebben de onderzoeksvraag in principe zelf bijgesteld. Ook in dat tweede onderzoek van de GGD …

De voorzitter: Mevrouw Verhagen, probeer eventjes kort aan te houden en even een vraag, want anders loopt het te ver uit.

Mevrouw Verhagen: De vraag is eigenlijk: welke onderzoeksvraag is het nou toch steeds precies geweest vanuit de gemeente? Want als een onderzoek dus totaal geen antwoord geeft op de situatie, op het signaal, het is een signaleringsonderzoek, dus dan denk je: nou, daar is een signaal gekomen. Geeft dat onderzoek daar totaal geen …

De voorzitter: De vraag is duidelijk. Mevrouw Verhagen, de interruptie moet heel kort zijn.

Mevrouw Verhagen: Geeft dat geen duidelijkheid? Of wat is dan die onderzoeksvraag? Gaat de gemeente …

De voorzitter: Dat is genoteerd. Dank u wel. Welkom, mevrouw Zoon. Dan gaan we even door met de wethouder. Gaat uw gang.

Wethouder Meijs: Dank u, voorzitter. Verschillende partijen hebben vragen gesteld over de onafhankelijkheid van de GGD-rapportage, of in ieder geval het doen uitvoeren van de GGD en de vermenging daarvan, het WC-Eend-beeld wat neergezet werd. Er is mij ook, dat voelde wel als een betichting richting het college, dat wij daar niet geheel onafhankelijk in zijn geweest, ik zal het even netjes verwoorden. Ik heb geen bemoeienis verder gehad met het hele uitvoeren van het onderzoek, anders is het ook geen onafhankelijk onderzoek meer. Wij hebben in, wederom verwijs ik toch weer naar het beleid zoals we dat hier hebben afgesproken, hebben we afspraken gemaakt wie dat soort signalen uitvoert of wie dat soort onderzoeken uitvoert. Het gaat natuurlijk ten koste van de onafhankelijkheid als ik op dat moment als college weder als wethouder zeg: ik wil die en dat en zus en zo. Dat moet een onafhankelijk onderzoek zijn, dus ik wil met klem hier toch wel rechtzetten dat ik daar meer bemoeienis mee had moeten hebben om die onafhankelijkheid te borgen. Dat kan niet, ik kan niet op dat moment iets zeggen. Ik heb dezelfde vraag gehad die hier ook gesteld is, van toen

ik het rapport zag en dat er één cliënt bevraagd was, dat ik zei: waarom zijn niet al die vijf cliënten bevraagd? Dat kon niet, want die waren anoniem. Dus wij kunnen niet – wij, sorry, ik zeg wij – het GGD-rapport en hun onderzoek wist niet welke vijf mensen dat waren. Dat is ook wel gevraagd, volgens mij, aan u, om bekendheid te maken. Dat durfde men niet, dat wilde men niet, omdat …

De voorzitter: Mevrouw Özogul.

Mevrouw Özogul: Ik heb u een mail gestuurd dat er vier mensen waren die mee wilden doen en u heeft teruggemaild dat dat niet kon. Dus nu niet een ander verhaal ophangen hier.

De heer Smit: Mevrouw de wethouder, u moet inderdaad afstand nemen van een onderzoek. Als u dat zelf gaat inkleuren dan is het gebeurd. Alleen een vorm van '…' mag ik u wel toerekenen, als u beseft dat na zoveel commotie het onderzoek primair wordt opgedragen aan de GGD. Dan denk ik dat dat niet de partij is geweest en ik hoop dat u dat ook wil beamen. U heeft in feite beaamd: er komt een na-onderzoek. Misschien is dat het goede onderzoek, maar dat de GGD nou niet de organisatie was die bij machte zou kunnen zijn wellicht om het onderzoek in alle objectiviteit uit te voeren.

Wethouder Meijs: Ik ben het daar niet mee eens. Ik vind dat we een partij hebben gevraagd – en dat is niet 'wij', dat hebben we hier met elkaar afgesproken – die onafhankelijk genoeg is. Ik ken de GGD al enige tijd sinds ik hier wethouder ben, dus ik vind het ook niet meer dan logisch dat zij dat deden, omdat het ook zo was afgesproken. Ik hoor u heel goed, want ik neem natuurlijk ook u ter harte en daarvoor is dit debat, dat u mij vraagt, of het college eigenlijk vraagt om een onafhankelijke onderzoeksopdracht voor het vervolgonderzoek. Want dat staat ook in het rapport van de GGD. Zij doen een aantal aanbevelingen en HVO heeft eigenlijk direct geacteerd en daar ook een reactie op gegeven, is ook direct met ons in gesprek gegaan om een aantal dingen aan te pakken en zullen ook, dat is ook de vraag geweest vanuit het college, als u dingen aanpakt zoals het schorsingsbeleid of het handboek zoals omgaan met elkaar, als u dat aanpakt, wat een continu proces is, want dat is niet alleen naar aanleiding van het GGD-onderzoek, dat is al sinds de opening wordt dat gedaan en bijgewerkt. Dat is een organisch iets, zal ik maar zeggen. Wij hebben ook gezegd: dan willen wij graag eind 2020, als u dat actieplan kunt maken voor ons en kunt vertellen wat u precies gaat doen, dan willen wij daar weer de prikker in steken om te kijken wat dat opbrengt. Ik hoor heel sterk uw twijfels over de GGD, dat betreur ik, dat meen ik serieus. Ik vind dat de GGD een onafhankelijk partij is en ik begrijp ook uw gevoeligheid, omdat u zegt: maar de GGD is ook de uitvoerder van de BCT. In hoeverre zijn ze dan onafhankelijk genoeg om dat te doen? Maar dat zijn wel twee gescheiden zaken, vind ik.

De voorzitter: De heer Smit.

De heer Smit: Ja, ik heb geen primaire verwijten jegens de GGD, want ze hebben een adviserende rol en ze hebben soms ook een controlerende rol. In die controlerende rol vragen of een controlerende rol goed uitgevoerd is, dat kan wellicht conflicterend zijn. Dat is wat ik beoog te zeggen: ze hebben hier niet de adviserende rol, ze zijn partij in de uitvoering van. Als je dan vraagt: heb je het goed gedaan? Ja, dan is het wel heel …

De voorzitter: Mijnheer Smit, hou het kort, alstublieft. Ik heb even een ordevoorstel: het is nu 18:45 uur bijna. Er is natuurlijk een catering beneden en we zouden eigenlijk al om 18:00 uur naar beneden moeten gaan. Ik vermoed dat dit nog best wel even doorgaat, deze discussie. Ik wil voorstellen en u mag zelf zeggen of we dan binnen 5 minuten naar beneden gaan, want over 10 minuten is het eten koud en dan, ik ga niet over het eten, dus. Zullen we dan nu maar even gaan eten en laten we de wethouder het verhaal af te maken. Ik zou daar 20

minuten voor nemen, als het kan. Dus dat is op deze klok precies 19:00 uur, die klok 19:05 uur. Ik verwacht u om 19:00 uur hier weer terug.

Schorsing

De voorzitter: Welkom terug. We zijn bij het tweede deel van punt 8 en de wethouder was aan het woord met de beantwoording van de vragen, dus gaat u verder. Wethouder Meijs.

Wethouder Meijs: Ik was bezig met de beantwoording en ik dacht, ik heb de pauze natuurlijk ook even gebruikt om even een aantal dingen samen te vatten, sorry, die ik wilde zeggen. Dat is als eerste, denk ik, ik heb u heel goed gehoord, dat u zegt: een nieuw onderzoek, daar zitten we niet op te wachten, maar we willen wel een onderzoek van een toezichthouder die u onafhankelijker vindt dan degene die dat nu heeft gedaan. Dat heb ik heel goed gehoord. Ik ben nog steeds van mening dat de GGD, die het onderzoek heeft uitgevoerd – dat is een aparte afdeling binnen de GGD, die daarvoor toegerust is – dat die dat onderzoek naar behoren heeft gedaan. Dus die wil ik niet afvallen, maar ik heb de commissieleden gehoord en ik wil toezeggen dat ik een andere toezichthouder zal onderzoeken, bevragen – moet ik ook even over nadenken hoe we dat aan gaan vliegen – om de andere opmerking, die ik al in de nota had gezet, om voor eind 2020 wederom een onderzoek te doen. Dat wil ik vragen. Maar goed, dan moet ik eerst dus iemand zoeken, ik wil niet die tijd erg veel vooruit halen, want dat was ook één van de vragen: kan dat niet veel eerder dan? Ik vind dat HVO ook even de gelegenheid moet krijgen om de aanbevelingen die zij zich ter harte hebben genomen en daar ook een actieplan voor opstelt, om dat te kunnen uitvoeren. Ik bedoel, als ik ze nu vraag, we leven in februari, dat moeten u in juni aanleveren, dan zijn we vier maanden verder. Dan hebben ze niet de tijd gekregen om een aantal dingen uit te voeren, daar wil ik de commissie toch wat terughoudendheid in vragen. Wat u niet wist, maar dat ga ik u nu vertellen, is dat direct ook naar aanleiding van de signalen die wij kregen dat er wachtlijsten ontstonden voor de trajectbegeleiding, zoals bij de inspreker al naar voren kwam. Eddy, hij is precies op het verkeerde moment binnengekomen. Verkeerd, zeg ik meteen tussen haakjes, eind oktober, begin november is de winternoodopvang geopend, dan komen er meer bedden, zijn er meer mensen. HVO heeft inmiddels al extra personeel aangenomen om de hele trajectbegeleiding meer handen en voeten te geven, omdat we dat ook doen. We zien dat trajectbegeleiding mensen ook actiever maakt en ook meer perspectief biedt. Dus HVO heeft daar al extra personeel voor aangetrokken. Er waren ook, dat heeft volgens mij vrijdag HVO ook gezegd, dat er vacatures waren ontstaan en dat zij die dus ook moesten opvullen. Dus dat is precies de periode waar de heer Eddy over sprak. Ik zeg u ook toe, en dat heb ik ook gehoord van u, dat er veel vragen waren over: worden mensen op straat gezet? Sanctiebeleid, om daar goed naar te kijken. Ik heb me er heel erg in verdiept. Ik heb ook dat hele handboek bekeken en gelezen en ook met HVO over gespard, dus ik weet echt wel hoe ze werken en hoe ze het doen en waar ze mee worstelen. Ik denk dat dat sanctiebeleid ook bij jullie allemaal bij verschillende partners genoemd is, dat we daar nog eens goed naar kijken. Dat zeg ik u ook toe. Dat we, ik moet ook even zoeken naar de vorm hoe we dat dan hier kunnen presenteren in een brief of een nota of iets van een evaluatie, daar moet ik even de woorden voor vinden en ook even de vorm voor vinden. Dat vind ik persoonlijk lastig om te zeggen, maar daarom hebben we straks nog een klein besloten deel: ik vind het heel ingewikkeld soms om op individuele casuïstiek in te gaan. Ik weet dat bepaalde partijen hier aan tafel, SP mag ik dan wel noemen, zich echt hard maakt voor bepaalde cliënten en ik worstel als wethouder en wij als college worstelen we er echt mee om ons niet hier uit te laten over individuele casuïstieken. Ik kan u wel zeggen dat ik me er echt wel in verdiep. Ik kan er gewoon niet veel meer over zeggen, ga ik straks wel doen, om u te illustreren waar ik dan zoal mee worstel. Maar dat wil ik in beslotenheid doen, niet omdat ik de krant niet vertrouw, we zijn gisteren bij het Haarlems Dagblad op visite geweest, maar dat is ook wel een privacygevoelig ding, dus dat wil ik niet doen.

De voorzitter: De heer El Aichi, CDA.

De heer El Aichi: U zegt: ik wil niet ingaan op individuele casuïstiek. Maar in uw beantwoording op de vragen van de SP heeft u aangegeven, of gezegd letterlijk: “Om te bepalen of er onjuist gehandeld is, is meer achtergrondinformatie nodig. Het college ontvangt graag achtergrondinformatie van de cliënten.” Waarom heeft u die informatie dan nodig, als u niet op casusniveau wil ingaan? Waarom vraagt u naar die achtergrondinformatie dan aan de SP dan?

Wethouder Meijs: Dat heeft wel enige toelichting nodig, want het was ook de vraag net van mevrouw Özogul. U heeft gezegd: ik wil die namen niet hebben, want ik sta los van dat onderzoek. Dat dat twee aparte dingen zijn. Ik kan niet tegen de GGD als onafhankelijke onderzoeker zeggen: ik wil dat u deze cliënten ook bevraagt. Maar ik heb u gevraagd, volgens mij toen in de e-mail of live, weet ik niet meer: geef ons de gegevens, dan kunnen wij gaan uitzoeken wat de zaken zijn. Misschien heb ik daar iets anders in geantwoord, maar dat is de opzet geweest.

De voorzitter: Mevrouw Özogul gaat dat toelichten.

Mevrouw Özogul: U heeft mij doorverwezen naar de vertrouwenspersoon. Een vertrouwenspersoon die ze gesproken hebben, maar waar ze de klacht niet durfden door te zetten, omdat ze al bij terugkeer van onze bijeenkomst – zie hier, mevrouw – al geïntimideerd werden met eruit gooien en dergelijke. Dit zijn bewoners die gewoon mee willen doen aan een onderzoek. Ik had het u niet eens hoeven te sturen, die mensen moesten dat ook gevraagd worden: wie wil er aan meedoen? Dat is niet gebeurd.

De voorzitter: Gaat u verder.

Wethouder Meijs: Ook daar moet ik wel even in zoeken als ik zeg: één vindt u – dat is wat ik wel hoor – vindt u te weinig. Dus er moeten meerdere cliënten bevraagd worden. Dat snap ik helemaal, maar ik wil niet vooraf aan zo’n onafhankelijk onderzoek zeggen: die en die en die. Dan is het niet meer onafhankelijk. Maar ik kan u wel toezeggen dat ik expliciet de vraag zal stellen om meerdere cliënten mee te nemen in dat onderzoek. Ik ben afgeleid omdat erdoorheen … Ik moet even iets corrigeren. De participatieraad in de pauze sprak mij aan en zei: ik wil niet de knuppel krijgen, de zwartepiet krijgen dat wij dingen als onderzoeker hebben achtergehouden of vertraagd hebben. Dat klopt, daar zijn wij misschien weer iets te netjes in geweest, dat hadden wij inderdaad eerder naar u toe kunnen sturen en dan erbij kunnen melden: het ligt ook nog bij de participatieraad. Maar goed, ik vind dat u dan complete dossiers moet krijgen. Dan wachten we even netjes en dan ligt het advies van de participatieraad erbij en dan hadden we het door kunnen sturen. Dus mijn excuus aan de participatieraad als ik ze daar net iets te zwaar heb neergezet als schuldig, want het is echt absoluut niet mijn bedoeling geweest. Vervolgens, de doorstroomproblematiek, want dat is één op één wat we hier ook al meerdere keren, en niet alleen in deze commissie, maar ook in de commissie beneden al tig keer hebben besproken. Ja, er zitten ook cliënten te wachten op doorstroommogelijkheden. Wij hebben afspraken met de woningcorporaties voor een aantal per jaar. Dat zijn er honderd, dat zijn de contingentwoningen. Dat zal u niet vreemd zijn. Dat is niet zomaar op te hogen, er zijn vele doelgroepen die aanspraak maken op speciale woningen. Het klinkt bijna als excuus, maar we hebben een overspannen woningmarkt op dit moment en ik doe mijn best. Ik niet alleen, dat is met u, zijn wij op zoek naar ontwikkelingen, maken we afspraken, zorgen we voor meer woningen. Dat het niet hard genoeg gaat en ook specifiek voor een doelgroep die eigenlijk al op meerdere vlakken problemen heeft, ik snap het, maar daar voel ik me soms ook wat machteloos in.

De voorzitter: De heer Heinis.

De heer Heinis: Ik doelde niet heel erg op verhogen, maar meer op versnellen. Dus dat je de doorlooptijd korter maakt, mensen korter in de opvang zitten.

Wethouder Meijs: Ik neem die suggestie mee. Ik kan er nu ook niet iets anders zinnigs over zeggen, maar sommige mensen hebben ook projecten nodig. Dus dat zal ook in maatwerk moeten zijn en het is precies, de één zit er om economische redenen, de ander zit er voor andere redenen. Dus ik neem uw suggestie mee, dat kan ik u wel toezeggen. Verder zou ik nog heel veel willen zeggen, maar ik moet even kijken, als ik deze toezeggingen doe over de onafhankelijke toezichthouder, een rapport wat in ieder geval bij u op tafel komt zodra ik dat binnen heb en dat we niet wachten tot we dat ergens anders neerleggen. Ik doe wel met klem, om mijn toezegging meerdere cliënten et cetera, om dat niet te ver in de tijd naar voren te halen, want het moet ook tijd krijgen om zijn beslag te hebben.

De voorzitter: Dank u wel. Ik zit even te kijken, wil iemand een tweede termijn? Ik snap wel een tweede termijn, of zijn het nog interrupties? Ik weet dat er nog een aantal vragen open zijn, maar laten we even de tweede termijn pakken om te reageren. Laten we de tweede termijn even doen, want anders duurt het echt veel te lang. Maar wie wil een tweede termijn? Ik geef eerst mevrouw Özogul even het woord.

Mevrouw Özogul: De situatie is veel ernstiger dan de wethouder nu hier schetst. We hebben eerder mensen gehoord, we hebben nu mensen gehoord, we hebben mensen in onze zwartboek genoemd. Mijn vraag aan de wethouder concreet is: onderzoeken, toezichthouders, allemaal in de toekomst. Wat gaat u concreet doen voor al deze mensen die vandaag, nu al deze problemen ervaren? Graag antwoord. Tweede: als u het onderzoek doet, of wat u ook noemt, ik denk dat er meer speelt. Kijk, we gooien nu alles op HVO, maar HVO is niet het enige. Ik heb van de week meerdere mensen gesproken die bij de BCT op de reservelijst willen komen, die worden weggestuurd met: kom maar over een jaar terug. Er zijn mensen die worden geschorst, maar geen schorsingsbrief krijgen. Een week lang daarover zeuren, ‘s avonds geweigerd worden bij HVO en dan na een week wel een betalingsregeling krijgen die ze eerder niet kregen. Dat zijn allemaal zaken die spelen. Ook in onze zwartboek vindt u iets over verhuiskosten en dergelijke. Dit is een combinatie van. Het is werk en inkomen, het is de BCT, het is beveiliging die mensen te pas en te onpas aanraken en naar buiten gooien, agressie opwekt waardoor het escaleert en dan een schorsing komt. Het is alles bij elkaar. Kijk, HVO heeft dan ook te maken met mensen die hier om boos worden, die gaat afreageren op HVO. Dus ik wil het ook een klein beetje voor die medewerkers wel opnemen in deze. Dus er gaat heel veel mis in HVO, maar een groot deel is ook te wijten aan de ketenpartners eromheen, waar het misgaat, maar waar HVO in ieder geval alle klachten en alle gezeur moet opvangen. Schorsingsbeleid, daar willen we inderdaad iets over, want we merken nu, ook vanuit de rechter en vanuit onze eigen bezwaar- en beroepscommissie, vanuit de klachtencommissie: heel veel zaken zijn gegrond. Daar willen we het wel heel grondig over hebben. Een ander iets is inderdaad het weigeren in verband met financiën. Vanuit de gemeente is net zo’n zaak gegrond verklaard, waarschijnlijk weet de wethouder dit. Ik vind het schandalig dat hij nu hoort dat hij ten onrechte geschorst is. Hij heeft wel een nacht buiten geslapen. Er zijn dus heel veel zaken die op dit moment urgentie vragen. Mijn vraag aan de wethouder is: wat gaat u nu doen? Vervolgens, die onafhankelijke toezicht, alles, wil ik met u over praten. Onafhankelijk onderzoek in de toekomst, wil ik ook met u over praten. Maar dan moet er een onderzoek zijn naar het geheel, BCT en al die anderen die ermee te maken hebben, over adressen, inkomen, veiligheid, noem maar op. Maar ook over waarom wij adressen weigeren en dergelijke. Dus ik wil toch zo snel mogelijk een actieplan van de wethouder. Met dat actieplan wil ik ook kijken: wat kunnen wij doen? Heeft HVO meer geld nodig? Prima. Is er dagopvang in Noord nodig? Vind ik ook prima. Maar ik wil wel snel een beeld hebben, zodat we al die mensen die nu hier aanwezig zijn ook kunnen zeggen: wij zijn er voor jullie ook en we gaan het nu voor jullie oppakken.

De voorzitter: Dank u wel. Mevrouw Çimen, D66.

Mevrouw Çimen: Dank u wel, voorzitter. Ik begin mijn tweede termijn eigenlijk nog met vragen die ik heb gesteld in mijn eerste termijn. Heeft de toezichthouder eerder een regulier of proactief onderzoek voor de maatschappelijke opvang uitgevoerd? Zo ja, is de raad hierover geïnformeerd? Er zijn dus blijkbaar onderzoeken uit 2018, uit 2019. Op welk moment denkt zo'n toezichthouder 'there's something rotten in Denmark, people'? Ik weet het niet. Heeft het college de onderzoeksvraag van de toezichthouder geformuleerd? U zegt: ik heb me daar niet mee bemoeid. Dat kan. Zo nee, maar waarom is het college dan voorafgaand aan het onderzoek geïnformeerd over de onderzoeksvraag in de scoop van het onderzoek? U heeft toch een gesprek hierover met de GGD nadat u een zwartboek in handen heeft gekregen? Ik ben dan ook heel erg benieuwd wat er gedaan is met de aanbevelingen uit eerdere rapporten en waarom de raad hierover niet is geïnformeerd. U zegt: we hebben een beleidsbrief onder de pannen. Daarin hebben we gerefereerd aan een eerder onderzoek. Maar wat heeft u dan concreet gedaan? Volgens mij is er nog niet heel veel veranderd. Daarnaast, u geeft aan: ik ga dat sanctiebeleid bekijken. Dat wilt u ons toezeggen, waarvoor dank, maar het was ook al een aanbeveling van de toezichthouder zelf. Daarbij was het ook de aanbeveling om de samenwerking en de communicatie in de keten te evalueren. Dus dat ligt wel iets breder dan alleen het sanctiebeleid. Ik ben dan toch wel benieuwd op welke wijze en wanneer de wethouder hier opvolging aan gaat geven, want moet eind dit jaar dus al opvolging zijn gegeven aan die aanbeveling. Tot slot, voorzitter, had ik nog gevraagd hoe de wethouder dit onderzoek zelf beoordeelt. Want ik ben toch heel erg benieuwd: hoe kan de toezichthouder onderzoeken of de kwaliteit van de voorzieningen en de bejegening van de cliënten goed zijn, of die kwaliteit goed is, als de cliënten die aangeven dat er iets schort aan de bejegening niet eens zijn gesproken? Eigenlijk bijna geen enkele cliënt. Dus ik ben wel benieuwd. Dank u wel.

De voorzitter: Dank u wel. De heer Smit, OPHaarlem.

De heer Smit: Dank u wel, mijnheer de voorzitter. Ik heb de wethouder net de vraag gesteld over de rol van Werk en Inkomen. Ik hoop dat u, het antwoord geven hier vanavond is moeilijk, maar dat u na kunt gaan, ook voor de commissie, hoe het zit met de duur van het verenigen van een uitkering aan mensen die hier in de HVO in de opvang zitten. Een voorbeeld is hier Eddy, die in ieder geval volgens mij dertien weken nu geen uitkering heeft. Wat schort eraan, hoe kan je het tegenhouden? Waarom wil men het tegenhouden en welke niet-proactieve rol lijkt Werk en Inkomen te hebben? Die vraag geef ik u mee, ik hoop dat u daar een antwoord op kunt geven op enig moment. Dat is één. Een tweede is, u heeft geprobeerd moeizaam uit te leggen waarom wij twee rapporten niet gehad hebben, waarom u ze zelf eigenlijk niet gezien heeft. Het viel mij op dat ik deze week – nee, eind vorige week – hoorde dat een rapport wat ik opgevraagd had, ging over parkeerdruk, dat het niet aan het was aangeboden. Ook daar leek de uitkomst niet welgevallig voor misschien een deel van u of de ambtelijke organisatie. Het rapport is niet ons aangeboden, ik heb het nu en ik zal het verder aan de griffie doorsturen om naar de commissie te krijgen. Maar zou u in ieder geval mee willen nemen, dat geldt voor het hele college, dat de raad geïnformeerd moet worden, ook over rapporten die wellicht de inhoud hebben die niet welgevallig is voor beleidsvisies of processen in de ambtelijke organisatie? Want u blijft daarvoor verantwoordelijk en ik hoop dat u gedaan krijgt dat u niet daarop aangesproken wordt, maar dat wij ook gewoon die rapporten krijgen. Dat was het. Dank u wel, mijnheer de voorzitter.

De voorzitter: Dank u wel. De heer Hulster, Actiepartij.

De heer Hulster: Ik denk ook, we hebben al eerder gezegd: de wethouder doet een toezegging om een onderzoek te gaan doen. Dat klinkt weer heel mooi, maar wat ons betreft liggen er nu drie volwaardige onderzoeken, waar in een eerder onderzoek ook cliënten zijn gesproken en waar de uitkomsten duidelijk zijn

en helder. Volgens mij kunt u daar gewoon mee aan de slag. Dus wat ons betreft moet er zo snel mogelijk een actieplan komen om te gaan van opvang naar huisvesting. Misschien wordt er al aan gewerkt, ik weet het niet. Maar ik zou graag daarvan op de hoogte worden gesteld en daarin betrokken worden als raad – hoewel ik denk dat het helemaal niet duurder is om op een cliëntgestuurde manier te gaan werken, in plaats van een soort van tactiek van wantrouwen te hebben die nu uit deze stukken spreekt – zou ik toch graag meegenomen worden als raad, in hoe dat verloopt en welke stappen u wilt nemen en hoe snel u dat gaat doen.

De voorzitter: Dank u wel. Mevrouw Stroo, Jouw Haarlem.

Mevrouw Stroo: Jouw Haarlem vindt dat er meteen een commissie van toezicht aangesteld dient te worden en aan het werk moet gaan als blok tussen de cliënten en de hulpverleners. Er is duidelijk sprake van machtsongelijkheid en er gaan dingen nu niet goed, dus aan het werk. Ik heb niks gehoord over de veldregisseur 's avonds, dat als mensen dan eruit worden gezet, dat ze dan de nacht op straat moeten doorbrengen.

De voorzitter: Dank u wel. Mevrouw Booms, ChristenUnie.

Mevrouw Booms: Dank u, voorzitter. Ik had een vraag gesteld over dat HVO-Querido de opdracht heeft om de aanbevelingen in het onderzoek uit te werken in het plan van aanpak. De vraag is: krijgen wij dat plan te zien en wanneer krijgen we dat plan dan te zien? Dank u wel.

De voorzitter: Dank u wel. De heer El Aichi, CDA.

De heer El Aichi: Ik heb een antwoord gemist op mijn vraag over: één gezin, één plan, één regisseur. Daar heeft u niets over verteld. Ik wil graag meer hierover horen van u, wethouder. Dank u wel.

De voorzitter: Dank u wel. Mevrouw Verhagen, Trots op Haarlem.

Mevrouw Verhagen: Is het niet mogelijk dat er een commissie wordt aangesteld hoe wel om te gaan met deze problematiek? Want ik denk dat Querido zelf met deze aanbevelingen niet eens zoveel kan doen, omdat er al zoveel mis is gegaan. Dat je als het ware het bouwwerk eventjes afbreekt en los van buiten eens even kijkt hoe hij het wel zou moeten doen en daar een onderzoek naar verricht en niet een onderzoek naar hoe het is, want dat weten we al.

De voorzitter: Dank u wel. De heer Zohri, GroenLinks.

De heer Zohri: Dank u wel, voorzitter. Ik heb u nog een aantal vragen gesteld. Hoe staat het met de Domus-plus? Daar is nog geen antwoord op gekomen. Maatschappelijke opvang, het onderzoek met de vraag van de interpretatie van de medewerkers. Een actieplan voor de onderzoeken die er gedaan zijn. Wat u zoal ondernomen heeft, of nog niet heeft en hoe snel kunt u deze snel mogelijk naar ons toesturen als commissie, om hier verder over te praten als dat nodig is? Dank u wel.

De voorzitter: Dank u wel. De heer Heinis, PvdA.

De heer Heinis: Ik sluit me ook aan bij de heer Hulster van: we hebben echt een berg met onderzoek en ik denk dat we daar nog heel veel acties uit kunnen halen die hartstikke goed zijn voor een actieplan, naast dat rapport van de GGD. En ik zou daar nog eens goed naar kijken. En als we aan het einde van het jaar toch

onderzoek willen doen, maak er dan een actieonderzoek van, dat je direct kan ingrijpen in het proces. Zodat we niet nog weer, onderzoeken werken ook vertragend en we willen het snel oplossen.

De voorzitter: Dank u wel. verder niemand? Wethouder Meijs, sorry, oh. De heer Van Kessel.

De heer Van Kessel: Ik heb een punt van orde. Ik heb nu ongeveer 25 vragen gehoord, geteld. Dat waren er in de eerste ronde 30, daar zijn er 5 van beantwoord. Ik vrees een beetje dat alle 25 vragen evenveel aandacht geven, en dat verdienen deze vragen, dat het misschien een beetje te veel gevraagd is. Dus mijn vraag aan de commissie is: gaan wij gewoon beginnen met een tweede termijn van de wethouder of is er misschien een andere manier waarop we in dit debat om kunnen gaan? Gewoon even als procedurele orde opmerking.

De voorzitter: Ik heb niet zoveel vragen, er zijn een paar dubbele vragen die gesteld zijn. Ik denk dat een aantal vragen best wel goed te beantwoorden zijn en ik denk dat het goed ik om met de rest in een brief terug te komen.

Wethouder Meijs: Altijd fijn. Ik bedoel, maar ik ga het proberen, ik ga mijn best doen. De urgentie, wat gaat u nu doen? dat is heel duidelijk een vraag. We zijn er al mee bezig. Ik zal u toezeggen dat wij al heel snel, we hebben de HVO eigenlijk direct al opdracht gegeven om dat actieplan te maken. Dat wordt nu gemaakt. Waarom niet nu, maar daar zijn ze mee bezig. Laat me even uitpraten alsjeblieft.

De voorzitter: U heeft nog 20 seconden. Wilt u wat zeggen?

Wethouder Meijs: Ik zeg u toe zodra ik dat actieplan heb, zal ik dat met u delen. Dan kunt u zien wat ze daar in zeggen. Daar nemen ze alles in mee, ook van de eerdere onderzoeken. Want het is een continu lerende organisatie. Ik maak echt bezwaar tegen dat u HVO of de hele opvang nu neerzet als een organisatie die niet deugt. Want dat is dan meteen het antwoord op uw vraag, mevrouw. Mijn persoonlijke mening, en dat is niet alleen mijn persoonlijke, ook het college heeft kennis genomen van dit onderzoek van de GGD en ook gezegd: er zijn verbeterpunten. Zeker. Maar ik ben ook onder de indruk van de kwaliteit van de HVO hoe zij dat daar neerzetten. Het is geen makkelijke doelgroep, dat heeft hier niemand ontkent trouwens. Het is geen easy peasy, zullen we maar even zeggen. Ze doen verschrikkelijk hun best, ze hebben ook aangegeven dat ze soms in de bejegeningen forser moeten optreden, dat kleutertaal of iets dergelijks gezegd dat soms niet helpt. En dan moet je forse uitspraken doen. ik wil toch ook even het voor ze opnemen, ze krijgen ook agressie soms terug. Er werd net gelachen toen gesproken werd over een mes, dat is echt waar. Er zijn echt forse bedreigingen geweest, ook tegen de medewerkers van de HVO. Dat vind ik niet kunnen, dat vind niemand kunnen natuurlijk. Even omgekeerd kan dat ook nooit, niemand kan dat. Dus daar heb ik wel behoefte aan om dat even te nuanceren. En momenteel zijn we met alle ketenpartners ook in gesprek. HVO is een van de partners, maar we zijn met alle ketenpartners in gesprek om te kijken hoe we de effectiviteit nog steeds kunnen vergroten. En dat gaat over effectiviteit van sanctieprotocol en dat gaat over doorstroming, dat gaat over trajectbegeleiding, dat gaat over zitten de mensen op de goede plek. We hebben ooit Velzenpoort ingericht, opgericht, als nachtopvang. Dan moesten de mensen naar buiten. Ook om ze te activeren, om actief er beleid in te hebben. Dat hebben we hier met elkaar in ons beleid benoemd. Ja, ik zeg nu: ons. Maar dat is natuurlijk vastgelegd in 2017, dus daar zal niet iedereen bij gezeten hebben. Maar dat is wel het kader waarmee zij aan de slag zijn gegaan. En dat doen ze al x aantal jaar. Dus ik vind het ook niet correct als ze nu neergezet worden als een partij die niet leert. Het is een partij die ik in ieder geval heb ervaren als een lerende partij. En dat er fouten gemaakt worden, of dat er dingen niet goed gaan, hebben ze ook niet als eerste ontkend. Hebben wij als college ook niet ontkend. Daarom hebben we ook meteen gezegd: ik wil een onderzoek. Ik heb dat rapport hier in de gang ontvangen en ik heb direct gezegd: dit verdient opvolging. Dit

zijn signalen, die neem ik serieus. En u verweet mij van: waarom heeft u toen niet meteen geroepen van: ja, maar er ligt dit rapport en dit rapport. Als ik dat had geroepen, dan had u waarschijnlijk tegen mij gezegd: nou doet u het af. Nee, ik heb dit als signaal gezien, ik wil dit ook serieus nemen, dat verdient zorgvuldigheid. En vandaar ook dat regulier rapport.

De voorzitter: Volgens mij kunt u het best een aantal vragen doen.

Wethouder Meijs: De vraag was over vervolg en uitstroom. Ik heb hier al een paar keer, niet alleen hier maar ook met de commissie beneden, gesproken over Skaeve Huse, daar is erg veel behoefte aan. Er zitten nu mensen niet op de goede plek. Ik kan hem ook aan u teruggeven. U heeft dat ook, ik was daar groot voorstander van die weg, dat was een ideale locatie. Wij hebben een locatieonderzoek gepland op 2 april bij de commissie ontwikkeling. Dus dat is een van de uitstroommogelijkheden waardoor er ook weer voor mensen die nu vastzitten op een plek waar ze niet thuishoren. Nou, even kijken of ik nu wel alles gezegd heb. Cliëntruimte is een vraag geweest van Jouw Haarlem. Die is er. Er is een cliëntraad. En ik begrijp, sorry, ik begrijp niet helemaal waar de vraag vandaan komt. Die is er, dus.

Mevrouw …: Wie zit daarin?

Wethouder Meijs: Ik weet geen namen. Dat weet ik echt niet.

Mevrouw …: Hoeveel bewoners zitten daarin, mevrouw Meijs?

Wethouder Meijs: Ik weet geen getallen en ik weet geen namen.

De voorzitter: Even orde. Mevrouw Hekken, dat gaat mevrouw Meijs waarschijnlijk uitzoeken.

Wethouder Meijs: Ja, dat ga ik goed uitzoeken.

De voorzitter: Ik zie nog steeds een heleboel vragen niet beantwoord worden. Dus de vraag gesteld, een opmerking van de SP: het is veel breder dan HVO. Dus HVO is niet de enige schuldige hierin, er is nog veel meer problematiek. Graag daar reactie op. Het schorsing beleid is nog een vraag over gesteld en de weigeringen in verband met vakantie et cetera. Graag even daar antwoord op.

Wethouder Meijs: We zijn aan de slag met de trajectbegeleiding. We zijn in juni al gestart, juni 2019, om die trajectbegeleiding ook voor de economische daklozen aan te bieden. We hebben het project onder de pannen gestart, dat is twee maanden geleden van start gegaan. Monitoren natuurlijk ook. Ik heb geen idee hoeveel mensen daar nu al gebruik van maken. Dat geeft ook weer doorstroom. We hebben het sanctiebeleid, dat heb ik al in de eerste termijn genoemd, daar gaan we kritisch naar kijken. Ik zal u terug rapporteren als wij daar iets over kunnen melden. Dat zal meegenomen worden in het actieplan. De vraag van OPH over de duur van de uitkering: hoelang duurt het voordat mensen zicht hebben op de uitkering en worden ze daarom op straat gezet? Volgens mij worden zij niet op straat gezet. In afwachting van een uitkering krijgen zij altijd een plek. Maar ik zal u informeren, ik zal u informeren daarover als dat anders is. Maar dat is echt de kennis die ik heb.

De voorzitter: De heer Smit.

De heer Smit: Voorzitter, dat is een ding. Maar het belangrijkste is: waarom duurt het zo lang of wat ontbreekt er aan om cliënten tijdig een uitkering te geven?

Wethouder Meijs: Daar kan ik u geen antwoord op geven. Dat zal ik uitzoeken en daar zal ik u over informeren. Ik ben het een beetje kwijt, sorry.

De voorzitter: D66 had nog een onderzoeksvraag.

Wethouder Meijs: O ja. De GGD heeft een signaal gestuurd onderzoek gedaan. De vraag was: hebben zij dat al eerder gedaan? Nee, dat hebben zij nooit eerder gedaan. Dit was het eerste signaal, heel pro actief. We zijn volgens mij gestart met deze vorm in 2015. Dus nee.

De voorzitter: Mevrouw Çimen.

Mevrouw Çimen: Vindt u dat niet gek? Want blijkbaar bent u gestart met deze werkwijze of is het college gestart met deze werkwijze in 2015. Er komt een kritisch rapport uit in 2018. Er komt ook weer een kritisch rapport uit in 2019. Ik begrijp ook, u kan niet heksen aan die woningmarkt. Maar is het dan niet des te belangrijker dat de veiligheid en de bejegening op de locatie waar ze nu wel kunnen blijven dan des te belangrijker is. En ik snap gewoon niet hoe een toezichthouder dat dan blijkbaar niet uit zichzelf dan onderzoekt. Kunt u daar op reageren?

Wethouder Meijs: Ja, daar kan ik wel op reageren. Omdat ik al eerder heb aangegeven dat de aanbevelingen die uit deze rapporten gaan niet in een kast zijn gebleven, maar meegenomen zijn. Dat rapport is niet met u gedeeld, daar van heb ik al gezegd: dat had beter gekund. Maar de aanbevelingen die daar uit voort gekomen zijn en de toezichthouder, of de rapporten hebben daar ook toe geleid, om nog beter met elkaar in gesprek te raken. We hebben elk kwartaal naar mijn weten ook ambtelijk overleg met HVO en ik heb ze ook geregeld om te kijken: wat kunnen we daar nog aan verbeteren? Dus het is niet stil blijven liggen. U doet het voorkomen alsof we dat rapport hebben gehad, in de kast hebben gelegd, wachten.

Mevrouw Çimen: Ik doe helemaal niets voorkomen, ik krijg gewoon hele nieuwe informatie tot mij. En ik probeer hier chocola van te maken. En ik heb toch een beetje het idee dat u af en toe een beetje om de hete brei heen danst, maar dank.

De voorzitter: Mevrouw Stroo.

Mevrouw Stroo: U heeft elk kwartaal een overleg met de medewerkers neem ik aan. Spreekt u dan ook cliënten? U zei het net zelf.

Wethouder Meijs: Nou, er zijn ambtelijke overleggen en er zijn bestuurlijke overleggen. En ik spreek niet in die kwartaal of ambtelijk spreek ik niet met cliënten. Dat zit niet structureel daar in gebakken, nee. Dit vind ik ook een principieel punt. We hebben het als gemeente, als beleidsmakers en u als gemeente, hebben wij dat aan de ketenpartners uitbesteed. Ik bedoel, zij voeren uit. En zij moeten aan ons rapporteren en zij moeten in overleg met ons. Dus het voelt een beetje gek als ik dan nu ga zeggen: daar moeten wij allemaal zelf weer gaan doen. dit is uit onze handen. Dat klinkt niet goed. Natuurlijk hebben wij een controlerende functie en we hebben een begeleidende functie en we hebben een sturende functie en een bestuursfunctie. Maar zij zijn ook een partij die dit uitvoeren. En ja, ik heb daar vol vertrouwen in en dat er veel dingen niet goed gaan, dat heb ik ook gezegd: dat moet je bijsturen en dat moet je weer aanpassen. Natuurlijk.

De voorzitter: Mevrouw Verhagen.

Mevrouw Verhagen: Maar als nou blijkt dat er niet bijgestuurd wordt. Een van de dingen in het rapport van Berg was dat de medewerkers meer achter hun computers zaten dan iets anders zaten te doen. En u geeft zelf ook aan dat er toch over gesproken is dat er meer contact is met cliënten, dat kennelijk daar wel iets die informatie hebben meegekregen, of die aanbeveling hebben meegekregen. En ik hoor dan een meneer dan eigenlijk precies dit vermelden. Hoe kan dat dan? Dan zeg ik: lerende organisatie in ieder geval, er gebeurt niet zoveel met de onderzoek aanbevelingen. Met de eerdere onderzoek aanbevelingen, hoe kunnen we dan er vertrouwen in hebben dat we met deze onderzoek aanbevelingen wel iets gebeurd.

De voorzitter: Wethouder Meijs.

Wethouder Meijs: Dan ga ik toch in herhaling vallen. Ik heb toegezegd.

De voorzitter: Dat hoeft niet, we gaan niet in herhaling vallen.

Wethouder Meijs: Dat ik dus terugkom met een evaluatie. En uiteraard zal ik alle suggesties die hier aan tafel zijn gedaan meenemen. Ik weet niet of dat ook zo is dat men meer tijd achter de computer zit dan dat men daadwerkelijk uitvoert met cliënten. Die aantijging weet ik niet, daar kan ik geen antwoord nu op geven.

De voorzitter: Er was nog een vraag van Jouw Haarlem over commissie van toezicht en de veldregisseurs.

Wethouder Meijs: Daar zal ik ook op terugkomen op die veldregisseur. Ik weet niet precies het antwoord daar nu op, want dat zal ook te maken hebben met tijden en diensttijden. Dat moet ik echt even uitzoeken, dat zal ik u doen toekomen als ik daar een antwoord op heb. Op de eerste vraag niet. Daar heb ik wel een antwoord op. U vraagt om een nieuwe commissie. Om een toezicht houdende commissie. We hebben dat georganiseerd, of een toezicht houdende commissie, dat bent u. u bent de raad, u bent de toezichthouder op ons beleid en onze uitvoering. En ja, daar verschillen we echt van mening als ik daar nu iets anders.

De voorzitter: Mevrouw Stroo.

Mevrouw Stroo: Het gaat niet om de commissie samenleving, het gaat om de commissie van toezicht die tussen de cliënten en medewerkers staat als een neutraal blok. Dus op zich hebben de medewerkers er ook wat aan en de cliënten ook. Dus die kijkt ook, die hoort verhalen, die gaat regelmatig er naar toe, die hoort verhalen hoe het reilt en zeilt. En zij kunnen daar wat met die geluiden doen.

Wethouder Meijs: Voor mijn gevoel is dat de cliëntenraad. Maar daar werd net al de vraag schamp op gereageerd. Ik zal dat uitzoeken hoe groot en hoe de organisatie van die cliëntenraad is. En dan zal ik u daar nog op antwoorden, maar naar mijn beeldvorming is dat het er al is, die tussenlagen.

De voorzitter: En ik heb ook nog een vraag gezien van het CDA over die regisseur. Een gezien, een plan, een regisseur.

Wethouder Meijs: Ja, neem ik als suggestie wel mee, maar volgens mij is die trajectbegeleider al de regisseur van de cliënt. Dus ik zal de suggestie zeker meenemen, maar volgens mij is de trajectbegeleider zoals die nu is bedoeld is dat ook al een regisseur voor een gezin of voor een persoon. Dus dat zou dubbelop zijn. Maar ik neem de suggestie direct mee.

De voorzitter: De heer Smit.

De heer Smit: Misschien kan de wethouder dan ook even kijken welke wachttijd er is voordat de cliënt gekoppeld kan worden aan deze coach. Want nu bij Eddie is dat 11 weken en dat schijnt kort te zijn, ik weet het niet. Maar wat zijn termijnen waarop mensen in feite actief worden begeleid?

Wethouder Meijs: In principe is het twee weken eerst rust. En dan in de derde week wordt er een trajectbegeleider toegekend. Maar ik zal u toezeggen dat ik zal vragen hoe lang die tijd is. En dat heb ik ook van u gehoord, als dat tot extra personeel zou moeten leiden of iets dergelijks, daar kan ik u nu geen antwoord op geven, dat zal ik in kaart brengen.

De voorzitter: Dat wordt uitgezocht. Volgens mij hebben we redelijk nu een heleboel vragen beantwoord. Nou, beantwoord niet maar behandeld. Actieplan komt, er zijn wel meer toezeggingen gedaan. Wanneer denkt u met dat actieplan? Het is nu in de maak.

Wethouder Meijs: Het is in de maak, zodra ik het heb komt het naar u. en dat is snel.

De voorzitter: En dat is een maandje ongeveer?

Wethouder Meijs: Dat kan ik niet zeggen. Echt zo snel mogelijk.

De voorzitter: Er wordt hard aan gewerkt, dus dat komt binnenkort. Mevrouw Özogul. Twintig seconden heeft u.

Mevrouw Özogul: Ik kondig alvast een x aantal moties aan voor de komende raad.

De voorzitter: En hoeveel precies? Nee, dat is een grapje. Ik denk dat we voor dit moment dit onderwerp voldoende hebben besproken. Dus ik wil dan snel doorgaan naar het volgende punt. Dat is eigenlijk de mededelingen, want we krijgen nog een mededeling van de wethouder als het goed is.

Mededeling van de wethouder

De voorzitter: Dus we gaan een mededeling krijgen van de wethouder in beslotenheid. Dat betekent dat de mensen op de tribune de zaal moeten verlaten. Behalve de ambtenaren, die mogen natuurlijk blijven zitten. En de krant moet natuurlijk ook.

9. Voortgangsrapportage Ontwikkeling wachttijden Wmo-aanvragen (MTM).

De voorzitter: We zijn weer terug bij de commissie samenleving en we gaan snel door met de voortgangsrapportage ontwikkeling wachttijden Wmo-aanvragen. We hebben hem van december niet behandeld en besproken vorige keer, maar die zit wel bij de stukken. Dus u heeft nu twee rapporten over de ontwikkeling van de wachttijden. Het punt is geagendeerd heel lang geleden door VVD. Dus wellicht wil de VVD er iets over zeggen. Dan geef ik u gelijk het woord.

De heer Van Kessel: Nee, dank u wel. Voor dit moment kunnen we hem laten lopen.

De voorzitter: Oké, is er iemand anders die wat wilde zeggen? Mevrouw Zoon, Hart voor Haarlem.

Mevrouw Zoon: Even kijken hoor, ja. Ik wil er nog wel wat over zeggen, want ik vind het inderdaad prachtige lijstjes die we iedere maand krijgen, maar ik zie geen visie. En het zou toch fijn zijn als we lijstjes om weten te

zetten naar een visie van: wat gaan we nou werkelijk doen om deze achterstanden, die we langzaam aan het wegwerken zijn, dan zie je alle pijlen naar beneden trekken, om dit niet meer te laten gebeuren. We hebben ooit een rapport met 31 punten. En die zie ik in deze lijstjes niet meer terug. Dus we hebben dit allemaal in categorieën ingedeeld en het is overzichtelijk. En nu?

De voorzitter: De heer Smit, OP Haarlem.

De heer Smit: Ik ga mevrouw Zoom geen antwoord geven, dat doet de wethouder wel. Maar ik zit er op dit punt ook op, in januari zegt u: er zijn nog steeds 12 extra medewerkers bezig om deze achterstanden weg te werken. En krijgt binnenkort, ergens in december of januari, ook verdere informatie over de proeftuinen en de uitkomst daarvan. En dat is die 31 punten die daar in het voorstel verwerkt zijn. Ik stel u de vraag ook of wij dat op tijd krijgen. Want we hebben straks de kadernota, die 12 FTE drukken natuurlijk voor zo'n tonnetje of 7-7,5 op de gemeentelijke exploitatie. En wat kan het effect zijn, u weet het vandaag niet, maar ik geef u de vraag wel mee. Wat kan het effect zijn van de uitkomsten van de proeftuinen op het terugdringen van de informatieoverschrijding van 12 FTE naar minder, zodat in de begroting 2021 die kosten wellicht van het uitvoeren ervan lager kunnen worden. Nou, daar ben ik benieuwd naar als ik het antwoord nu van u niet krijg, mevrouw de wethouder.

De voorzitter: Dank u wel. verder iemand? De heer Yerden.

De heer Yerden: Dank u wel, voorzitter. We hebben wel gesproken over in het algemeen positieontwikkeling. Als we de laatste maand kijken, dan is het stabiliteit. Net zoals de heer Smit vragen heeft gesteld, in dat verband wil de PvdA fractie meer inzicht in de vragen waarbij obstakels ontstaan bij het voldoen binnen de wettelijke termijn. Meer transparantie is voor de PvdA fractie wenselijk. Verder vraagt de PvdA fractie zich af op welke wijze kan de proeftuin project nog een bijdrage leveren aan de procesoptimalisatie? Is er al een inschatting te maken op welke wijze dit kan bijdragen tot het terugbrengen van de wachttijden? En eventueel personeelskosten. Dank u wel.

De voorzitter: Dank u wel. is er verder nog iemand daarover? Nee? Wethouder Meijs.

Wethouder Meijs: Dank u wel. als eerste de vraag van Hart voor Haarlem van: waar is de visie? De visie is dat we op de lange termijn dit natuurlijk niet meer zouden willen. Maar het is ook een utopie om te zeggen dat wij never nooit meer wachttijden zouden hebben. Dat kan ik u wel op een briefje geven. Want de aantallen groeien alleen maar. We hebben 25% toename vanaf 1 januari 2019 in het aantal mensen wat een aanspraak doet op die Wmo. Dus dat is best een forse opgave. En we hebben ondanks dat toch de wachttijden terug kunnen brengen, maar om dat helemaal tot nul te realiseren, dat is een utopie denk ik. En onze visie is dat we dat natuurlijk nooit meer zo hoog zouden willen laten lopen als toen. Daarom hebben we al deze maatregelen.

De voorzitter: Mevrouw Zoon.

Mevrouw Zoon: Maar het kan natuurlijk ook zijn dat op een gegeven moment u zegt van: naar nul, dat is gewoon onhaalbaar, dat halen we niet. Dat snap ik ook, want we vragen om steeds meer zorg en we worden maar ouder, we moeten allemaal het op onszelf doen. dat u op een gegeven moment zegt van: we stellen een 10% plafond in. Dat we daar zeggen: dat vinden wij akkoord. Dat is ook visie en dat is namelijk ook met elkaar besluiten dat we dat oké vinden.

Wethouder Meijs: Die 10% of een einddatum ga ik nu niet roepen. Wij hebben met elkaar afgesproken dat we dit gaan optimaliseren met elkaar. Daar komt een moment waarop we daar in discussie gaan als wij daar a, de procesoptimalisering in kaart hebben en dat bij u terugbrengen, en als we de resultaten van twee proeftuinen hebben. We zullen van de proeftuinen, in april heb ik u toegezegd daar wat van te laten zien, of dat al een eindevaluatie of een tussenstand is, dat wil ik u wel vast meegeven. Men is er hard mee bezig en mee aan de slag. En dankzij al deze inzetten zijn al die dalende statistieken te zien. Ik proef ook enige moeheid in deze rapportage. Ik heb er vorige maand, of ruim twee maanden geleden, al gezegd: kunnen we het reduceren? Dat wilde u toen niet. Dus van mij mag het, maar als we de evaluatie hebben of dan het moment om dat met elkaar toch te bespreken. Want anders blijven we in een soort herhaling. Ik hoor mijn eigen tekst en ik denk: dit heb ik in oktober ook al gehoord.

De heer Yerden: Kunt u meer inzicht geven over de proeftuinen? In maart was het denk ik.

Wethouder Meijs: Dat heb ik gezegd. Ik heb gezegd dat wij de onderzoeken zowel met de aanbieders in de proeftuinen en hoe de toegang tot de ondersteuning kan worden verbeterd. Dat staat ook in die nota hoe we nog sneller kunnen, hoe we meer wijkgerichter kunnen werken. En die evaluatie zouden we in 2020 …

De heer Yerden: Is dat niet te laat, april? Kunnen we niet in maart bijvoorbeeld?

Wethouder Meijs: Nee, dat gaat niet lukken. Dat sowieso niet, dat is volgende maand al, dus dat lukt niet. Ik zal u beloven dat we het op tijd doen, zodat als daar consequenties uit voort komen voor de kadernota, dat u dat zeker op uw tafel heeft.

De voorzitter: Mevrouw Klazes.

Mevrouw Klazes: Dank u wel, voorzitter. Een vraag uit nieuwsgierigheid eigenlijk meer dan wat dan ook. Die abonnementstarieven zijn op een gegeven moment ingevoerd, daarna is het aantal aanvragen gestegen met 25% zegt u. nu weet ik dat er gemeenten zijn die daar echt wel problemen hebben, de totale kosten zijn gestegen met 290 miljoen. De helft daarvan wordt vergoed door het Rijk. Ik kan me voorstellen dat er ook een soort van lobby is ontstaan vanuit de VNG om die abonnementstarieven om dat weer af te schaffen. Is dat zo? A. en b, doet u mee met die lobby?

Wethouder Meijs: Ik laat hem iedere keer aanstaan, mijn excuus. Ja, wij doen mee op alle fronten om bij de minister aan te kloppen en te zeggen van: wat is hier ons overkomen? 1 januari 2019 is het abonnementstarief ingesteld. Liever gisteren al afschaffen dan morgen. Want ik denk dat een groot deel van deze voorzieningen terecht komt bij mensen die daar wat ruimer in hun jasje zitten, om het maar eens even netjes te zeggen. En deze maatregel is ooit bedoeld, zo is het in het leven geroepen, om de maatschappelijke ondersteuning te bieden voor mensen die het wat minder draagkrachtig hebben. Dus ja, ik doe daar aan mee aan die lobby. Ik weet ook dat er gemeentes zijn die zeggen: dit is ons budget, het is oktober, jammer, januari bent u de eerste. Dat vind ik niet des Haarlems, dus daar zou ik geen voorstander van zijn.

De voorzitter: Mevrouw Klazes.

Mevrouw Klazes: Kleine vervolgvraag, want dit doet natuurlijk geen recht aan het solidariteitsbeginsel, die invoering van het abonnementstarief. Is er zicht op dat daar nog wat aan gaat veranderen of heeft het Rijk nu zoiets van: dit hebben we nu eenmaal gedaan. Want het is ook zo dat de bezuinigingen uiteindelijk denk ik zitten in het feit dat de methodieken makkelijker worden. Je hoeft niet allemaal individueel te kijken wat de

inkomens zijn en daar rekening mee te houden. Een tarief voor iedereen. Het is dit systeem wat erbij hoort en dan was het volgens mij de bedoeling dat het allemaal makkelijker zou worden. Maar die winst komt niet terug bij de gemeente. Is er zicht op dat die abonnementstarieven ooit weer eens worden afgeschaft in uw optiek of gaat het te ver?

Wethouder Meijs: Ik ben geen minister. Wat mij betreft morgen, maar ik ga hem meenemen.

De voorzitter: Mevrouw Stroo.

Mevrouw Stroo: Even over het abonnementstarief. Ik had het ook wel agenderen naar aanleiding van de brief, maar gemeente Assen die heeft boetes gekregen, want die heeft het afgeschaft. Dus dat ligt nog wel lastig.

De voorzitter: De heer Smit.

De heer Smit: Dank u wel, voorzitter. Naar mijn collega, administratieve processen vereenvoudigen, ja, maar de meer lasten voor de gemeente Haarlem van het abonnementstarief is ongeveer 1,5 miljoen. En dat verdien je nooit terug in vereenvoudiging van processen. Dus een kostenklap.

De voorzitter: Wij gaan door. Vindt de commissie dat ook? Dan gaan we snel door naar punt 10.

10. Toekomst sociale basis (MTM)

De voorzitter: De toekomst van de sociale basis. Een klein puntje. Het college heeft de commissie ter bespreking de opinienota over de toekomst van de sociale basis gestuurd. Zoals aangekondigd in de raadsinformatiebrief werksessie sociale basis en vervolg. De commissie wordt gevraagd om haar opinie over de wijkaanpak als voorkeursvariant voor de uitvoering van het subsidieproces voor de sociale basis als alternatief voor de huidige werkwijze en de aanpak met de thematafels. Het college stelt voor in twee jaar naar deze wijkaanpak toe te werken. Door de participatieraad is ook nog advies uitgebracht met betrekking tot deze opinienota. En dit advies is als bijlage aan de agenda toegevoegd. Het is een bespreekpunt, dus het gaat niet naar de raad. En even kijken, we hebben nog wel de opmerkingen van de commissie worden opgehaald ten behoeve van de definitieve kaderstelling die behandeld zal worden in de commissie van de raad van april. Aan wie mag ik het woord geven? Mevrouw Çimen.

Mevrouw Çimen: Dank u wel, voorzitter. D66 was vorig jaar zeer kritisch op de uitvraag sociale basis en het ingerichte proces. Wij kijken hier vanuit de raad mee op plannen om ruim 16 miljoen euro per jaar te verdelen. Vanuit onze controlerende taak en vanuit het budgetrecht van dit huis. Maar dan moeten we dit natuurlijk wel goed kunnen doen, want de afgelopen periode was deze raad niet in control, om het in goed Nederlands te zeggen. Een herhaling daar van wilt mijn fractie natuurlijk niet. D66 wilt een heldere subsidie systematiek die evalueerbaar is, om er zeker van te zijn dat de subsidies ook echt iets bijdragen aan de hulpvraag van Haarlemmers, voor wie we dit per slot van rekening allemaal doen. voor een goede evalueerbaarheid van subsidietrajecten zijn met name een zorgvuldige uitvraag en een complete aanvraag van groot belang. En de RKC heeft met ene rapport leren waarderen stevige conclusies moeten trekken over de vorige periode en daarbij een drietal aanbevelingen gedaan. Aanbevelingen, tot stand gekomen in samenwerking met het college aan de hand van concrete subsidietrajecten en de aanbevelingen die deze voltallige raad heeft bekrachtigd in december 2018. D66 heeft samen met de VVD, Hart voor Haarlem, Actiepartij, Trots, SP, ChristenUnie en het CDA een motie ingediend waarin wij vragen om een kaderstellend document met daar in concreet of concretere doelen en te bereiken effecten, een heldere procesaanpak en

een opzet voor monitoring. En deze raad daadwerkelijk in staat te stellen te sturen op de inzet en de effectiviteit van die welzijnssubsidies. En ik wil de wethouder en haar ambtenaren dan ook complimenteren met het voorliggende stuk, omdat hiermee een goede eerste aanzet is gedaan om tegemoet te komen aan de wensen van deze raad. En er is zelfs in de tussentijd een nieuwe aanpak ontwikkeld. D66 kan zich vinden in de wijkgerichte aanpak, omdat niet iedere wijk of stadsdeel in Haarlem hetzelfde is. Er kunnen in Noord en Oost andere te bereiken doelgroepen zijn met een andere hulpvraag, met andere leefomstandigheden dan bijvoorbeeld in zuidwest of in het centrum. En er wordt ook in het stuk al een notie meegegeven van welke informatie welzijnspartners dienen te verwerken in hun aanvraag. Dus dank daarvoor. Voorzitter, ik begrijp dat dit een opinienota is, waarbij deze commissie om haar zienswijze wordt gevraagd en dat het kader stellende document in april of in mei, weet ik even niet zeker, naar deze commissie zal komen. In dat kader stellende document van de beoogde sociale basis zou ik graag nog wel de volgende informatie bij elkaar willen zien, wat overigens ook is aanbevolen door de RKC. Het ontwerp van die subsidietrajecten, dat wil zeggen: het te lopen proces voor partijen, uitvraag, aanvraag, beschikking, werkwijze en monitoring en evaluatie. Waarbij de gemeente dan ook iets meer richting geeft aan welzijnsorganisaties door een doorvertaling van strategische doelen uit de programmabegroting naar hopelijk concretere en open rationele doelen in de uitvraag. Welke verantwoordingsinformatie de raad dan ontvangt om de voortgang te monitoren en de doeltreffendheid uiteindelijk te kunnen beoordelen. En vanwege de substantiële financiële omvang van de subsidieronde is de suggestie van de RKC hiervoor een jaarlijkse rapportage over subsidies in de sociale basis op te stellen. Voorzitter, een paar vragen die ik nog wel heb ter verduidelijking van het stuk. Met de thematafels vorig jaar waren er subsidieplafonds ingesteld. Zijn die er ook met de wijkgerichte aanpak? En zo ja, hoe worden die plafonds dan bepaald? En kunnen alle partijen in de specifieke wijk of stadsdelen mee doen met het proces, of wordt er weer gewerkt met organisaties die zichzelf al bewezen hebben? En er wordt aangegeven dat er in twee jaar tijd wordt toegewerkt naar een nieuwe manier van werken. Nou, dat snappen wij, dat vraagt ook veel van organisaties. En dat betekent dan, als ik het goed heb, dat we in 2021 subsidies kunnen gaan uitgeven voor een periode van 4 jaar vanaf 2022. Klopt dat? Graag bevestiging daarvan. En het college geeft aan dat zij in twee jaar tijd wilt toewerken naar een wijkaanpak met een beperkt aantal strategische partners. Kan de wethouder dat nieuwe stelsel dan nog iets meer toelichten? Want dat is me dan nog niet helemaal helder welke partijen dat dan zouden moeten zijn. En tot slot, kan de wethouder aangeven wanneer er meer duidelijkheid is over de mogelijke fusie tussen dok en Haarlem effect, althans wanneer die variant is onderzocht. Tot zover mijn vragen, dank u wel.

De voorzitter: Dank u wel. De heer Oomkes.

De heer Oomkes: Dank u wel, voorzitter. Het gaat nog maar om een bespreekpunt, maar toch is er in de gelederen van het college en de coalitie al behoorlijke overeenstemming over de wijkaanpak bij de herziening van de uitvoering binnen de sociale basis. Die komt in de plaats van de huidige subsidiemodellen en in plaats van de thematafels. In afwachting daarvan geldt dit jaar als overbruggingsjaar met een eigen tijdelijke subsidiesituatie. Nu ligt er de opinienota van het college ter bespreking en de prima reactie daarop van de participatieraad. De situatie is al praktijk in zuster en deelgemeente Zandvoort met 30 subsidiepartners, waarvan de meeste ook in Haarlem actief zijn. Daar is het gelukt met een uitvoeringsplan te komen dat binnen het beschikbare budget past. Dat wordt in Haarlem problematisch met een bezuinigingsopgave van zo’n 8 ton. En een flink aantal nieuwe subsidiepartners. Hou in gedachte dan de kosten van het sociale domein ook het afgelopen jaar al fors zijn gestegen. En de financiële haalbaarheid van het sociale domein staat eigenlijk ook hierbij op het spel. De PvdA is voorzichtig gestemd over de methodiek en de voortgang daarvan. Net als de participatieraad vinden we dat tijdens de verbouwing de winkel open moet blijven en dat de Haarlemmers moeten kunnen rekenen op adequate ondersteuning. Dat volgens het werkmodel decentraal waar het kan en

centraal waar het moet en richt je op samenwerking. Vergeet daarbij niet de belangen van de kleinere organisaties en zij die stads breed werken. En betrek bij alle stappen in het proces de sociale wijkteams en het CNG. In het coalitieakkoord staat overigens dat vanaf 2020 moet worden gekeken naar verder gaande lijstverbindingen van die twee in Haarlem. Dit hele systeem moet richting oude en nieuwe welzijnspartners helder en inzichtelijk worden ingevoerd. En zal het uiterste vergen van de inzet en de inleving van het ambtenarenapparaat. Te meer omdat een aantal nieuwe partners een plek in dit nieuwe subsidiesysteem moet worden gegund.

De voorzitter: Dank u wel. Mevrouw Stroo, Jouw Haarlem.

Mevrouw Stroo: De toekomst van de sociale basis. Thematafels, wijktafels, huidige werkwijze, welke van de drie. Wij willen de thematafels nog niet helemaal loslaten. Jouw Haarlem kies voor wijktafels gecombineerd met thematafels. De thema's van de thematafels vormen een goed beeld van de zaken waar we allemaal mee te maken hebben en waar we soms wat steun bij kunnen gebruiken. Zoals opvoedingsvragen, elkaar ontmoeten, hulp bij dagbesteding, geldproblemen en bewegen. Met het hanteren van de thematafels weet je of het aanbod compleet is. Daarom willen we de thema's gebruiken bij de uitvraag. Het werken met de wijktafels vinden we positief. Dicht bij de deur, daardoor loop je sneller langs. Ken je iemand die ook gaat, waardoor je verleid wordt om toch eens naar binnen te gaan. Samenwerken met de bibliotheek kan ook een positieve bijdrage leveren. Kleine buurtbibliotheken, gevestigd in een wijkcentrum, kunnen ervoor zorgen dat men eerder in contact komt met het aanbod van het wijkcentrum. We maken ons wel een beetje zorgen over de door de gemeente verzochte samenwerking tussen dok en Haarlem effect. En spreken de hoop uit dat deze olifant de kleintjes niet omver stoot. Het is goed om te peilen waar in een bepaalde wijk behoefte aan is. En indien het kan de mensen bij de organisatie te betrekken. Bepaalde activiteiten zullen ook door echte professionals zelf uitgevoerd moeten blijven worden, denk bijvoorbeeld aan het jongerenwerk. We zijn het met de participatieraad eens om het innovatiebudget weer in gang te zetten om nieuwe initiatieven weer mogelijk te maken. Bent u dit met ons eens? En hoe staat u tegenover onze conclusie om de thematafels te combineren met de wijktafels?

De voorzitter: Dank u wel. Mevrouw Klazes.

Mevrouw Klazes: Effecten van de inzet van de verschillende partijen. Er is toen besloten om de noodzakelijke veranderingen van de inrichting van de sociale basis voorlopig uit te stellen. En nu ligt er dus deze opinienota die drie scenario's voorstelt. De voorkeursvariant van het college is duidelijk, dat is de wijkgerichte aanpak. GroenLinks is een groot voorstander van de wijkgerichte aanpak, dicht bij de cliënt en makkelijk toegankelijk. Door intensief samen te werken met de sociale wijkteams kan er ook winst behaald worden op het gebied van de bekendheid van het aanbod bij deze sociale wijkteams. Een onderdeel van deze werkwijze is dat de rol van de twee grote partijen van dit moment zal veranderen. Zij zijn niet langer uitvoerend maar faciliterend en zijn de strategische partner en het aanspreekpunt van de gemeente, in de nieuwe opzet van de wijkaanpak. Een aantal kleine partijen heeft na lezing van het voorstel hun zorg uitgesproken over deze rol van die nieuwe organisatie. In het verleden is de samenwerking niet altijd even gemakkelijk verlopen, en dat is een publiek geheim zal ik maar zeggen. En de kleine partijen vrezen voor het verlies van hun autonomie. Een aantal vragen aan de wethouder. Is de wethouder met ons van mening dat de toegevoegde waarde van veel van de kleine initiatieven vooral bestaat uit het vraag gestuurde karakter van hun werkzaamheden. En een vervolgvraag: hoe wordt in het scenario van de wijkgerichte aanpak voorkomen dat de nieuwe organisatie de totale regie gaat voeren en gaat bepalen hoe de partijen hun werk moeten uitvoeren. Met andere woorden: hoe wordt die autonomie van die kleine initiatieven geborgd in dit nieuwe plan? Kan iemand deze vrouw even een glaasje

water geven? Goed, dan ga ik verder. In de opinienota staat ook dat Zandvoort met behulp van de thematafels is gekomen tot een nieuwe sociale basis. De ervaringen met de aanpak van de thema's waren overwegend positief. We hebben als het goed is hebben we daar goed naar gekeken en van geleerd. Wij blijven van mening dat de partijen zelf het beste in staat zijn, zoals ook bij de thematafel aanpak was, om hun doelen en effecten te benoemen. Hoe dat achteraf wordt gecontroleerd, dat is natuurlijk een andere kwestie, dat lijkt me niet verstandig om dat door die partijen te laten doen. Maar het zelf benoemen van de doelen en effecten, dat lijkt me echt een taak voor de partijen zelf. Dat was de systematiek van de thematafels en vandaar mijn volgende vraag. En dan kom ik een beetje op hetzelfde punt, wat mevrouw Stroo ook heeft genoemd. Is het mogelijk dat er een soort van mengvorm wordt gecreëerd tussen de methodiek van de thematafels en die van de wijkgerichte aanpak, door bijvoorbeeld wel de grote partijen de rol te geven van verbinder en ondersteuner. Maar de tafels waarin bepaald wordt wat het aanbod gaat worden per wijk in te richten, in plaats van per thema. Dus een soort van bij tafels. Dus in plaats van het zo te organiseren, ga je het zo organiseren. Er wordt hier schamper gelachen, ik ben heel benieuwd naar de inbreng van meneer van de VVD, wiens naam me even is ontschoten. Meneer Van Kessel natuurlijk, ja. Het heeft een aantal voordelen wat ons betreft, want je krijgt heel duidelijk inzichtelijk waar er misschien nog omissies zitten in het aanbod in een bepaalde wijk, door deze partijen bij elkaar te zetten. Nog twee vragen. Is de verwachting, en dit is een hele technische vraag, is de verwachting dat als die fusie doorgaat tussen Dok en Effect, dat er dan mensen moeten verdwijnen bij deze eventuele rolverandering? En wat heeft dat dan voor een effect op de eventuele frictiekosten? Wat heeft dat voor een effect op de totale budget waar wij straks mee te maken hebben. En nog een laatste vraag: hoe wordt bij de wijkgerichte aanpak bepaald wie welk aanbod gaat leveren en hoe wordt bepaald wat de te behalen doelen zijn en of ze uiteindelijk zijn behaald. Dat is dus even in het kader als wij niet een combinatie maken met de thematafel aanpak, maar een andere methodiek gebruiken, hoe ziet dat er dan uit. Dat was hem, dank u wel.

De voorzitter: Dank u wel. Mevrouw Zoon.

Mevrouw Zoon: Dank u wel, voorzitter. Ja, de sociale basis een jaar nadat we gezegd hebben: het moet anders. En met dank aan de participatieraad voor het mooie advies, daar zijn we altijd blij mee, want Haarlemmers zijn geholpen met een breed en laagdrempelig aanbod van activiteiten en ondersteuning in hun eigen buurt of wijk. Het blijkt dat deze variant nu naar boven komt. Dat het helpt om zelfredzaam te zijn, talenten ontwikkelen en mee te doen in de stad. Dat aanbod, of het nou een initiatief is van Haarlemmers, professionele organisaties, vrijwilligersorganisaties of de gemeente, dat wordt georganiseerd noem ik Hart voor Haarlem de sociale basis. De basis moet er zijn voor alle Haarlemmers. Jong, oud, kansarm, kansrijk, zij vergroten de burgerkracht, zorg dat Haarlemmers mee kunnen doen en voorkom dat Haarlemmers met kleine zorg of ondersteuningsverklaringen in een heel zwaar traject terecht komen. Hart voor Haarlem wilt dan ook dat de gemeente Haarlem het aanbod van de sociale basis stevig staat en overal in de stad beschikbaar is. Van basisvoorzieningen naar een sociale basis en dan ook duidelijke randvoorwaarden voor de subsidie. Het gaat dus om verbondenheid en betrokkenheid, activiteiten die het gevoel van verbondenheid met de gemeenschap te bevorderen, daar zouden wij subsidie voor willen inzetten. Samen redzaam, activiteiten die ervoor zorgen dat iedereen mee kan doen. ook daar subsidie kan ervoor gezorgd worden. En zelfredzaamheid en ontplooiing, activiteiten die het vermogen om zelfstandig te leven, te ontwikkelen en dat op te lossen. Mijn partij is op basis van verbonden- en betrokkenheid een voorstander van de gebiedsgerichte aanpak. Het vergroten van kansen, gelijkheid, betekent een aanbod van binnen de sociale basis. Dat kan variëren per wijk, afhankelijk van de opgave en behoefte van de Haarlemmers en niet elke wijk is namelijk hetzelfde in Haarlem. Er ligt dan wel een belangrijke taak bij de wijken. Zij zijn dan verantwoordelijk om initiatieven te stimuleren. Verbondenheid, betrokkenheid te versterken, passende ondersteuning te bieden, ontwikkelkansen te bieden

en voor mensen die dat nodig hebben. Wijk gebonden is een opgave. De rol van de vrijwilliger is dan ook onontbeerlijk. De professionals, het moet helder zijn voor de Haarlemmers welke ondersteuning beschikbaar is. De rol van de gemeente, de gemeente heeft de taak om samen te werken met de Haarlemmers en haar partners. Soms is opdrachtgevers, soms regisseur, maar soms ook uitvoerder. Daarnaast heeft de gemeente ook de taak om in haar eigen organisatie kokers te doorbreken en de te verbinden, tussen zacht en hard, tussen sociaal en fysiek. Samenwerken aan een stevige sociale basis vraagt om een gezamenlijk beeld van hoe we dat willen bereiken en om eenduidige uitvoeringsaanpak. Wel gebiedsgericht, maar het kan soms ook buurt overstijgend zijn. En daar sluit ik mij aan bij mijn voorgangers. Daarbij vraagt mijn partij ook ruimte van mengvermogen, te stimuleren gebiedsgerichte aanpak en zien een balans ontstaan tussen thema en doelgroep werken. Vanuit logica, samenhang en de opgave in het gebied.

De voorzitter: Dank u wel. De heer El Aichi, CDA.

De heer El Aichi: Dank u wel, voorzitter. Welzijnswerk is er voor iedereen, vooral voor meer kwetsbare groepen. Om tijdig preventief te kunnen helpen bij aanwezige problemen en om te kunnen stimuleren zelf met oplossingen te komen is het wenselijk om laagdrempelig, zichtbaar en bereikbaar te zijn in de wijken. Daarom zijn wij als CDA voorstander voor wijkaanpak. Bestuurlijke aanpak voor een wijk vraagt maatwerk. En om deze werkwijze verder invulling te geven, zijn er goede sturingsafspraken tussen organisaties aan de gemeente nodig. Door enige malen per jaar een strategisch gesprek over ontwikkelingen en voortgang te houden. Ten aanzien van de wijkaanpak voor subsidieproces adviseert het CDA een samen sturing met de Haarlemse inwoners vanuit gelijkwaardigheid. Met en voor de inwoners. De inwoners horen en zien, zodat de inwoners zich gehoord en gezien voelt. Aansluiten op de doelgroepen in de wijk. In de opiniestuk stuurt het college op een fusie tussen Dok en Haarlem Effect. CDA is voorstander van goede samenwerking tussen deze partijen en andere organisaties in de stad, maar wij zijn geen voorstander van een fusie tussen twee grote organisaties in deze stad. Wij moeten eigenlijk leren van het verleden en de afhankelijkheid van grote organisaties, denk aan het faillissement van Radius in 2007. Tot zover, voorzitter.

De voorzitter: Dank u wel. de heer Van Kessel, VVD.

De heer Van Kessel: Dank u wel, voorzitter. Nou ja, goed, het is geen hogere fysica. Hoe vinden we de beste partijen om ons schaarse Haarlemse geld uit te geven aan de bescherming van de meest kwetsbare Haarlemmers. Het voorstel wat hier dit keer ligt gaat uit van een wijkbenadering. En de VVD, die kan zich daar wel in vinden. Het sluit aan bij de wens om zorg dichter bij mensen te regelen en op zich hebben wij daar dus ook geen bezwaren tegen, zelfs juichen we dit toe. De grootste kwetsbaarheid en waarom ook vorig jaar de kader stelling door de raad teruggestuurd is werd ook al benoemd door mijn collega van D66. En dat is omdat wij als raad hebben gevraagd om concretere doelen, duidelijkheid over te bereiken effecten en een opzet voor monitoring te hebben. Nou, ik constateer dat dit document niet een begin van een antwoord op dat verzoek bevat. Dus dat wachten we dan af bij de nadere uitwerking. Ik constateer wel, en dat is een kwetsbaarheid, dat door die wijkaanpak te pakken en ook doelen op wijkniveau te zetten, dat die excitatie die vorige keer niet gelukt is om dat helder te maken, dat dat nu vijf keer moet gebeuren. nou, daar zie ik wel een kwetsbaarheid. Dus daar doe ik op het einde dan nog een aanbeveling voor.

De voorzitter: Mevrouw Klazes.

Mevrouw Klazes: Ter interruptie, als het mag voorzitter. Nou, ik vraag me af, want u zegt en daar heeft u volledig gelijk: in deze opinienota staat niet benoemd hoe die doelen en effecten benoemd gaat worden en wie dat gaat benoemen. Het is een opinienota en het is de bedoeling van de wethouder denk ik om wat

informatie op te halen over hoe wij daar in staan. Zou u straks ook de wethouder een suggestie willen meegeven hoe u het voor zich ziet, hoe die doelen en effecten aan de voorkant benoemd worden en door wie, op welke wijze, en aan de achterkant gemonitord kunnen worden. Ik denk dat dat helpt bij het uiteindelijk opstellen van de uiteindelijke nota die leidend zal zijn in deze kaders.

De heer Van Kessel: Ja, wat mij betreft worden daar de doelen uit de programmabegroting voor gepakt. En overigens wil ik er daar nog wel een aantal aan toevoegen. Als we het hebben over doelen, dan graag doelen op het gebied van mantelzorg, langer zelfstandig thuis kunnen blijven wonen, eenzaamheid tegen gaan, zaken die mensen hun vrijheid teruggeven. Dus daar zou de VVD aan hechten als dat soort doelen er in komen en geoperationaliseerd worden. Nog een aantal andere punten. Ik lees in de opinienota dat … De VVD vindt het belangrijk dat er eigenlijk geen nieuwe organisaties uitgesloten worden van deze exhibitie, omdat wij willen dat de beste organisaties gevonden kunnen worden. Dat was mijn bezwaar bij de tafels uit de vorige excisie. Maar nu ook lees ik dat alleen de organisaties en initiatieven die in Haarlem actief zijn subsidie krijgen. Graag de toezegging dat ook nieuwe toetreders er kunnen zijn, anders komt daar gewoon een motie op. Er is sprake van een soort nieuwe managementlaag. Dok en Haarlem Effect krijgen een aparte rol. Op zich heb ik daar geen bezwaren tegen, alhoewel ik net als D66 dat wel graag wat beter uitgewerkt wil zien. Mijn vragen daarbij zijn onder andere: waarom zijn er geen anderen die hiervoor in aanmerking kunnen komen? Waarom wordt dit niet gewoon openbaar aanbesteed dan zo'n plek, wat die plek dan ook moge zijn. Dat hoor ik dan ook nog graag. En waarom doet de gemeente die taak bijvoorbeeld niet zelf ,zei Liberaal. En ik ben wel benieuwd wat de redenering daarachter is. En wat wordt de verdeling van gelden tussen de verbinder enerzijds en die uitvoerders. Dus niet alleen: hoe wordt het geld verdeeld over de doelen, hoe wordt het over de wijken verdeeld? Maar ook: hoe tussen die verschillende lagen eigenlijk. Dan eigenlijk mijn laatste vraag om dat toe te zeggen. Vorige keer hebben we een groot probleem gehad over de concreetheid van de doelen en hoe dat geoperationaliseerd werd. Mijn vraag zou eigenlijk zijn: bent u bereid om het advies wat nog moet komen of het uiteindelijke document wat we in april gaan krijgen, om dat te laten verstellen van een extern advies van bijvoorbeeld een accountant of een adviseur die daar verstand van heeft. En dat u zich aan de voorkant, voordat u iets bij de raad voorlegt, zich er van heeft geweest dat dit plan voldoet aan de motie. Het voordeel daarvan is dat u niet ons in een besloten sessie hoeft te vragen om te kijken of dat allemaal in orde is, maar dat u daarvoor een partij uitnodigt die dat veel beter kan.

De voorzitter: Dank u wel. De heer Hulster, Actiepartij.

De heer Hulster: Dank u wel, voorzitter. Ja, Actiepartij is ook zeker te spreken over het idee om in een wijkaanpak te gaan werken. Want wat ons betreft zijn er echt belangrijke accentverschillen tussen de verschillende wijken in Haarlem. En het zou heel goed zijn om bepaalde wijken extra aandacht te kunnen geven en andere wijken weer wat minder. En ik denk dat zo'n wijkaanpak dat specifiek zou kunnen doen. voor wat betreft welke doelen er nou per wijk, dat kan inderdaad voor een deel natuurlijk op algemeen niveau kunnen worden benoemd. Maar ik denk dat het goed zou zijn om per wijk bijvoorbeeld met belangenorganisaties in de wijk te gaan kijken welke doelen er nou zijn, want de specifieke aandachtspunten in de wijk zijn. En daar zeg maar doelen uit te ontwikkelen. Dan maken we ons een beetje zorgen, hoewel D66 zei: het is heel mooi, want nu hebben we een stuk waar aandacht wordt besteed aan het monitoren. Ik heb het woord niet gevonden in het stuk, dat verbaast me dan toch wel een beetje. Maar goed, dus dat had ik dan toch wel verwacht. Maar ik verwacht dat dat bij de volgende uitwerking natuurlijk terugkomt, want daar kunnen we echt niet meer omheen denk ik. Want dat is ook heel belangrijk voor het voortbestaan van de sociale basis. Want als we maar niet meten, dan maakt het ook heel kwetsbaar voor bezuinigingen. En als je het meet, dan zie je ook wat het effect is en zie je hoe belangrijk het is. En dan kun je het ook minder makkelijk

even wegschrappen. Wat betreft, we maken ons wel een beetje zorgen om dat er in het stuk wordt gezegd: we willen met een beperkt aantal gemeentelijke strategische partners gaan samenwerken. Dat is de soort managementlaag zoals de VVD dat noemde. Ja, dat vinden we dan toch weer niet helemaal stroken met een wijkaanpak. Want ik denk dat het juist zo goed zou zijn om per wijk te kijken: wie doen het hier nu heel goed en wie hebben er een heel goed aanbod wat er echt heel nauw samenhangt met bijvoorbeeld bepaalde groepen die in zo'n wijk wonen. En ja, waarom zou je dat dan weer door een gemeentelijke aansturende partij laten doen? waarom zou je dat niet op een andere manier kunnen organiseren? Dus daar hebben we onze vraagtekens bij, maar we zijn wel benieuwd naar de uitwerking daarvan.

De voorzitter: Dank u wel. De heer Smit. OP Haarlem.

De heer Smit: Dank u wel, voorzitter. Kort. Elk voordeel heeft zijn nadeel. En op het moment dat je wijkgericht gaat werken, en sommigen hebben het al geconstateerd, dan moet je vooral zicht houden op de stedelijke en de regionale functies, want die moeten transparant blijven voor de wijken. We moeten ook niet doen alsof wij geen wijkbenadering hebben, want de Koninginnenbuurt wordt misschien iets anders benaderd dan Schalkwijk. Dus we doen al wijkgericht een hele hoop dingen. Wel interessant in dit geheel vindt OPH de gedachte om wijkteams en CJG verder te integreren met elkaar. Zorgen hebben we ook. We vinden het toch te weinig een concreet stuk nog. Het is te veel van: straks gaan we met zijn allen bedenken hoe het moet worden. En ik had zo graag meer richting gezien vanuit u, mevrouw de wethouder. Maar als ik dan lees: de welzijdnsorganisaties krijgen een verbindende rol en worden niet meer zelf uitvoerder van ondersteuningsaanbod. En in de nieuwe subsidieperiode zullen gemeente en welzijnsorganisatie gezamenlijk gerichter sturen op enzovoort. Wij zijn bang voor het waterhoofd. En wij hopen dat we in de verdere ontwikkeling, het is een opinienota, maar in de verdere ontwikkeling inzicht krijgen in de formatieve ambtelijke inzet en de inzet in het veld die besteed gaat worden aan deze coördinerende, verbindende rol, maar niet uitvoerende rol. Terwijl heel Haarlem schreeuwt om uitvoerende mensen in de wijkteams en bij de CJG. Ben ik daar heel bang voor dat er nu een hele hoop formatie gaat zitten in die verbindende rol en nou, dat geloof ik wel, die mag wat ons betreft zo minimaal en strak mogelijk zijn. Collega, misschien valt het mee, maar dan heb ik graag dat ook bevestigd.

De voorzitter: u heeft een interruptie. Meneer Oomkes.

De heer Oomkes: Ik heb je rol heel anders gelezen, ook in het rapport. Volgens mij moeten we dit kijken als zijnde het omroepbedrijfje in Hilversum dat zich niet bemoeit met de signatuur van de programma's ,maar wel zorgt dat de camera's op een juist moment op de juiste plek staan. We hebben zo'n centrale rol nodig en daar zitten we heel veel ervaring in. Hoe krijgen wij de gereedschap op de juiste plek. Het werken met zo'n model …

De voorzitter: Meneer Oomkes, hou het even bij een korte interruptie.

De heer Oomkes: Denkt u niet dat het werken met zo'n model juist een garantie vormt voor de kleinere organisaties om zichzelf te kunnen zijn?

De heer Smit: De kleinste organisaties, het cement tussen de stenen, die hebben het denk ik niet nodig. Die hebben een doelgroep, een specifieke doelgroep, die zo'n bijzondere aanpak vereist dat ze de verbindende rol van de welzijnsorganisatie niet nodig hebben. Die kan de welzijnsorganisatie ook niet leveren. Het neerzetten van de camera dan lijkt me geen toegevoegde waarde of zelfs niet kunnen. Maar even zonder nou in detail te treden, ik ben daar kritisch op en ik vraag in de verdere uitwerking om een hele slanke, mean en lean rol van de welzijnsorganisatie. En mijn zorgen zijn er ook: als dat er een wordt, dat dat zeg maar een soort keizer in

het land gaat worden. Dus we hebben zorgen, wijkgericht is niet het wondermiddel want we doen al heel veel wijkgericht. Maar we lopen mee in dit geheel en vragen wel om een nadrukkelijker inzicht in de formatiedruk die dit gaat geven.

De voorzitter: Dank u wel. Wie kan ik dan het woord geven? Mevrouw Booms, ChristenUnie.

Mevrouw Booms: Dank u, voorzitter. Nou, de ChristenUnie kan zich helemaal vinden in de wijkgerichte aanpak. En we zijn ook heel benieuwd hoe dat verder uitgewerkt wordt. Daarnaast kregen wij ook in het stuk het advies van de participatieraad met betrekking tot deze opinienota. En ik kan zeggen dat wij ons helemaal kunnen vinden in het advies van de participatieraad. Ik ga dat dus niet allemaal herhalen, maar ik zou zeggen: kijk daar goed naar. Dank u wel.

De voorzitter: Dank u wel. verder nog iemand? Nee? Wethouder Meijs.

Wethouder Meijs: Dank voor al uw vragen. En ook wat ik proef is breed gedragen om in ieder geval op deze manier verder te gaan. Ik kan niet hier meteen, maar ik ben blij. Ik ben blij dat we nu doorgaan. Maar we zijn er nog niet. Dit is een goede stip aan de horizon, dus wat dat betreft prijs ik me gelukkig. En aan de suggesties die hier op tafel zijn gekomen kan ik alleen maar meenemen. Ik bedoel, het is een opiniestuk, een opinienota. En ik heb een aantal punten gehoord waarvan ik denk: ja, dat leeft ook hier, dat leeft ook bij het college van hoe gaan we nu verder. Even over het proces. We gaan in april bij u terugkomen om in ieder geval de kaders en de criteria helder bij u neer te leggen. Dat is ook een besluit wat u gaat nemen, om maar even er heel helder in te zijn. Dat is de uitvraag dan voor 2021. U bent kader stellend, u bent dan ook aan zet om dat te doen. De suggestie van de VVD om dat op een andere manier te organiseren, nee, daar hebben wij openbare raadsvergaderingen voor. Daar besluit u over, over de kaders en over de criteria die we hier met elkaar afstemmen. D66 vroeg als eerste van: wanneer kunnen we dat tegemoet zien? Sorry, ik kijk de verkeerde aan. April, wat ik al zeg, we hebben een strakke planning. Of strak, we hebben een planning gemaakt om in april 2020 die uitvraag te doen. dan in september de aanvraag aan de subsidiepartners te doen. Nou, dat is een besluit wat wij dan zullen nemen als college. Vervolgens het jaar daarop het zelfde ritueel. We komen natuurlijk ook weer bij u terug voor de uitvraag van 2022 en verder. En dan het liefst natuurlijk weer vier jaar, zodat we dit hele circus niet elke twee jaar gaan doen. en dan in uiteindelijk 2022, want we hebben dan eigenlijk nog een extra jaar om goed te kijken hoe we die hele wijkaanpak gaan doen. ik proef ook wel bij verschillende partners van: kunnen we dat niet op de een of andere manier toch met de thematafels aanpak combineren? Dat is ingewikkeld. Dat was mijn eerste vraag ook al ambtelijk en bestuurlijk aan de tafel van: mijn voorkeur had de thematafels, oké, was niet breed gedeeld zal ik maar zeggen. Maar dat had wel een aantal elementen die we zeker niet zomaar overboord zetten. Dus zullen we ook gaan zoeken naar een soort matrixmodel of invlechtmodel. Ik doe even heel praktisch dit, maar om dat toch niet helemaal weg te doen. Ik moet daar ook nog, daar zijn we ook in zoekende, laat ik het zo maar zeggen.

De voorzitter: U heeft een interruptie van de heer Oomkes.

De heer Oomkes: Ik kan me voorstellen dat u niets voelt voor een mixmodel. Maar wat ik u wel wil vragen is of u niet wilt vergeten dat de kleine organisaties er zijn.

Wethouder Meijs: Zeker, ik was nog lang niet klaar. Dus dat mixmodel, maar dominant toch de wijkaanpak, dat hoor ik breed gedragen. Dat gaan we zeker doen. ik denk als we de situatie nu bekijken, dan zijn sommige wijken in de stad Haarlem die ook een bredere sociale basis behoeven, zal ik maar zeggen, en ook meer aandachtspunten nodig hebben. Dus dat kunnen we alleen maar beamen. De PvdA vroeg nog: hou de winkel

open. Ja, natuurlijk, we gaan niet stilzitten, dat hebben we dit jaar ook niet gedaan. We zijn door gaan pakken en dat zullen we de komende periode ook doen. want we vragen natuurlijk toch, net zoals toen met de thematafels zullen we dat ook bij de wijkaanpak van de partners toch vragen om op een andere manier hun werk te gaan inrichten. En in ieder geval bij ons, naar aanleiding van de uitvraag, duidelijk aan te geven wat dan die activiteiten zullen zijn. Dus wij zullen zeker daar sturend in zijn. De vraag was over de financiën: gaan we dan net zoals bij de thematafels hadden we precies de financiële plafonds gedaan. Dat ligt voor de hand om dat ook per wijk te gaan doen. werken we nog uit, ben ik nog niet helemaal uit, hebben we ook al, ik kijk maar weer even naar mijn secondant, hebben we het ook al een paar keer over gehad. Dat wordt best wel een ingewikkelde, maar komen we ook uit. Ik bedoel, je kan natuurlijk allerlei criteria nemen aan inwoners of aan lage zes, hoge zes et cetera. Nou ja, waar moet je je speerpunten neerzetten om een goede sociale basis neer te leggen in Haarlem. Even kijken. De suggestie van Jouw Haarlem om de bibliotheken en de sociale wijkteams daar heel actief in te betrekken. Uiteraard, wij zijn samen naar de Blokhal geweest, bibliotheek hebben we daar bezocht. Daar bleek heel duidelijk dat de nieuwe bibliotheek in Tilburg daar een hele leidende rol had. Niet alleen maar voor het uitlenen van boeken, maar juist in die sociale basis bijna wel in extreem zal ik maar zeggen een rol had. De bibliotheek had ook bij de thematafels een rol ,maar zal dat ook zeker bij de wijkaanpak krijgen. Maar net zoals alle andere partners. Ik moet toch even iets corrigeren, want ik heb het niet geteld. Maar ik heb een aantal keren het woord fusie gehoord tussen Haarlem Effect en Dok, de beide dames zitten met gespitste oren te luisteren van Dok en Effect. Wij hebben expliciet met hen aan tafel gezeten en niet gesproken. Het woord fusie is misschien een keer geroepen. Ik heb gezegd: samenwerking. Het college hecht er waarde aan om dat niet zo bof er op te drukken. Maar we hebben wel gezegd: wat wij nodig hebben is een sterke welzijnsorganisatie. Een het liefst. Dus ja, dat is dan eigenlijk een fusie. Maar ik vind dat we dat niet zomaar erop moeten doen. Je kan het niet afdwingen. Dat moet van binnenuit groeien. Ik weet ook, en daar doe ik volgens mij jullie echt recht aan, dat er al heel veel samenwerking is tussen Haarlem Effect en Dok. Wat ik nodig heb voor deze stad, of wat we nodig hebben in deze stad, is een partner. Ik was een beetje zoekende naar het nieuwe woord, naar een wijkmakelaar, of de makelaarsfunctie die ik zou willen zien. Of de welzijnsmakelaar. En meneer Van Kessel spreekt over een nieuwe managementlaag. Nee, het is een laag die ik graag zou willen zien die de coördinerende functie daarin heeft, die ook de verbindende functie heeft. Dat zijn twee partijen die we hier in Haarlem hebben die goed functioneren, die daar ook de tools voor hebben, die daarvoor uitgerust zijn, die al sinds jarenlang een betrouwbare partner in die sociale basis zijn. Dus ik denk dat zij daar bij uitstek voor geschikt zijn. Maar niet in de huidige vorm, daar moeten we een andere vorm voor vinden. En de angst die u schetst van: gaan we daar niet een nieuw waterhoofd tussen creëren? Nou, daar bent u ook zelf bij. En ja, ik droom er niet van of ik heb er geen nachtmerries van, maar je wilt natuurlijk niet iets optuigen wat poef leeg loopt.

De voorzitter: U heeft een interruptie van de heer Van Kessel.

De heer Van Kessel: Mijn vraag bij die wijkmakelaars is dan: worden dat er dan 5? Want volgens mij zijn er vijf wijken. En kunnen ze daar ook op aanbesteden?

Wethouder Meijs: Ik weet niet of het er vijf moeten worden. Ik heb veel stukken, dus ik weet niet alle getallen. Openbaar aanbesteden, ik vind het vooral van belang dat partijen die we op dit moment hebben, en daar zitten ze en daar heb ik net al naar verwezen dat die een voortgang hebben. Dus ik ga het niet in openbaarheid zeggen van: roept u maar en komt u er maar bij. We hebben hier twee goede partners zitten. En ik wil wel dat ze op een andere manier meedenken, want we gaan op een andere manier die sociale basis inrichten en het welzijnswerk inrichten. En ik denk dat zou heel goed kunnen, maar ze zullen wel op een andere manier mee moeten doen. en zullen ook mee moeten doen in die hele optuiging daarvan.

De voorzitter: U heet nog een interruptie, eerst even van de heer Van Kessel en dan mevrouw Klazes.

De heer Van Kessel: En daarmee sluit u uit dat die functie naar een andere instelling kan gaan dan de twee net genoemd. Of laat u dat gewoon nog open en werkt u dat nader uit?

Wethouder Meijs: ik vind het een gewetensvraag. Ik ben tevreden. En volgens mij staan we hier nu niet aan de lat om twee partijen te zeggen: daar zijn we wel of niet tevreden over. Ik zal uw suggestie meenemen in dit geheel, maar ik ben tevreden. Ja, ik neem het mee, dat klinkt ook weer …

Mevrouw Klazes: Ja, de termijn van de wethouder heeft bij mij een aantal vragen doen opborrelen. En ook de opmerking van de heer Van Kessel overigens, want die geeft net aan dat er vijf wijken zijn. Volgens mij zijn er ongeveer 45 wijken, maar dat komt op mijn volgende vraag. Hoe groot is een wijk in die wijkaanpak? Is dat een stadsdeel aanpak of is het wijkaanpak? Dat is een van mijn vragen .ten tweede, toch nog even, want dat wordt best wel een doorntje zeg maar, die grote partijen en hun rol in de toekomst. Ik heb net even voor de lol zitten kijken wat Dok en Effect allemaal doen zo, wat al die dingen zijn die zij doen. Grotendeels wist ik dat al. Betekent dat nou bij die nieuwe wijkaanpak dat al die uitvoerende functies van Dok en Effect of komen te vervallen of over gaan naar andere organisaties of wel worden uitgevoerd door Dok en Effect maar ze krijgen een ander labeltjes en het zijn kleine clubjes die dat gaan doen binnen Dok en Effect met een ander naampje en een ander labeltje. Dat zie ik nog niet helemaal voor me, want helemaal alleen maar faciliteren lijkt me eigenlijk gezien hun aanbod niet helemaal mogelijk. Maar ik ben wel benieuwd naar het antwoord van de wethouder eigenlijk hier.

De voorzitter: Wethouder Meijs.

Wethouder Meijs: Ik bedoel, ja, kijk. Zij zijn nu ook al een partij die heel veel faciliteren. Zij hebben ook andere initiatieven in huis, bieden zij onderdak om hun zaken uit te voeren. Dat gaat over taallessen, dat gaat over jongerenwerk, dat gaat over heel veel activiteiten van beide clubs. De planning is: we zijn eigenlijk vrij recent met elkaar in gesprek gekomen. En de opdracht is gegeven dat we in ieder geval voor de zomer daar wel een uitslag op hebben. En dat we daar ook wat meer beelden bij hebben van: hoe gaat dat dan ingericht worden? Dat is ook voor mij nog een vraag. En of zij dan delen van hun activiteiten onder gaan brengen in anderen, dat moeten we meenemen.

De voorzitter: Interruptie, mevrouw Klazes.

Mevrouw Klazes: Ja, nou eigenlijk een vervolgvraag. U zegt net: de opdracht is duidelijk, die is gegeven. Mag ik in twee zinnen weten: hoe luidt de opdracht die is gegeven aan deze organisaties op dit moment?

Wethouder Meijs: Zoek naar de vorm om een sterkere samenwerking en bespreek dat met elkaar. En dat wij de voorkeur hebben om daar een organisatie op te hebben die in ieder geval die wijkfunctie en die wijk gerichte aanpak vorm kan geven. En veel meer in de regiefunctie, veel meer in de wijkmakelaar, de welzijnsmakelaars, veel meer voor de gemeente de uitvoering kan geven straks aan de sociale basis.

De voorzitter: Mevrouw Klazes, laatste.

Mevrouw Klazes: En dat is dan voor april. U heeft die opdracht gegeven en het moet voor april moet dat klaar zijn, want dan wil ik het bespreken met de commissie, dan moet ik wat op papier zetten en dan moet ik duidelijkheid hebben over in hoeverre deze partijen hieraan tegemoet kunnen komen.

Wethouder Meijs: Ik weet niet of we dat allemaal gaan redden. Wat wij gaan doen is in ieder geval in april hier terugkomen bij de kaders en de criteria. Ik zie daar al hoofden nee schudden, het is een traject. We gaan onderweg die meenemen. Ik besef dondersgoed dat dit natuurlijk een pad is wat best ingewikkeld is. Er zit veel FTE, er zitten veel verantwoordelijkheden. Het zijn collega's en daar wordt een ding gesmeed. Maar ondertussen zijn we ook met de sociale basis bezig. Dus ik besef heel erg goed dat dat best een wankel evenwicht is. Maar we gaan niet het ene al overboord gooien of het andere al binnenhalen als we niet van beide zaken weten waar we aan toe zijn. Laat ik het zo maar even voorzichtig uitdrukken.

De voorzitter: De heer El Aichi, CDA.

De heer El Aichi: Dank u wel, voorzitter. U geeft aan dat de gemeente met zo min mogelijk subsidiepartners wilt samenwerken. Nou weet ik als je wijkgericht gaat werken, dat eigenlijk de organisaties alleen maar meer gaat worden. Hoe wilt u dat gaan doen? Wat is uw idee hierover?

Wethouder Meijs: Ik zou liever met minder partijen samen willen werken. Ik denk dat dat ook een wens is die binnen het college al uitgesproken is dat we dat liever comprimeren. Dat hoop ik gewoon en dat is ook bij de thematafels de bedoeling. De samenwerking dat het ook duidelijk zou worden dat je minder verdeeldheid hebt daarin. Maar je moet ook oog hebben voor de diversiteit van bepaalde vragen in de sociale basis. En hoe we dat precies in die wijken allemaal gaan organiseren, dat is ook de keuze waar we nu voorstaan. Als het allemaal al helemaal uitgedacht was, dan lag het ook al hier. Dat is allemaal nog niet uitgedacht.

De heer El Aichi: Toezegging van u dat u geen organisaties gaat uitsluiten?

Wethouder Meijs: Nee, die toezegging kan ik u niet doen.

De heer El Aichi: Dus u gaat wel organisaties uitsluiten?

Wethouder Meijs: Dat weet ik nog niet hoe we dat precies vorm gaan geven. Dat zou kunnen dat wij partijen moeten gaan uitsluiten. Want er komen ook weer nieuwe initiatieven. Die zullen ook weer plekken moeten krijgen. En als er partijen zijn die niet conform de nieuwe werkwijze gaan werken en zeggen: nee, wij blijven onze oude manier doen. dan heeft het geen zin om een nieuw criterium om een nieuw kader neer te leggen. Daar moet men wel bereid zijn om mee te werken. Dus dat zou kunnen, maar op voorhand heb ik niet partijen voor ogen: die wel en die niet.

De voorzitter: Mevrouw Çimen, had u nog een interruptie?

Mevrouw Çimen: Dank u wel, voorzitter. Even ook navolging eigenlijk van de vraag van het CDA. Ik had zelf ook een vraag over hoe ziet dat nieuwe stelsel er dan uit. Betekent dat dan dat u dan die periode van twee jaar gaat gebruiken om het stelsel helemaal uit, ook in het kader van verwachtingsmanagement van: wat kan ik in april tegemoet zien? En bent u dan eigenlijk ook met de grootste welzijnsorganisaties een kerntaken discussie aan het voeren?

Wethouder Meijs: Ik hoop natuurlijk uiteindelijk als u in 2022 voor die langere periode die sociale basis ingericht, dan hebben we twee jaar geoefend en geëxperimenteerd. Ik denk dat we er dan echt wel uit zijn. Dus dat we dan een nieuw model hebben liggen, waarbij op een nieuwe manier gewerkt wordt, veel meer wijkgerichter, dat er hopelijk een brede welzijnsorganisatie of wijkmakelaar of wijkregisseur. Dat woord moeten we allemaal nog even uitdokteren, dat dat er dan is. En dat het ook helderheid geeft. En tegemoet

komt ook aan de wens die we hier hebben afgesproken met elkaar om een goede sociale basis voor Haarlem neer te leggen.

De voorzitter: Dank u wel, neem even een glas water. Ik wil dit punt gaan beëindigen. Het is een opinienota, dus uw input wordt meegenomen, die is gehoord. En we komen er beslist weer op terug.

11. Spreektijd voor belangstellenden

De voorzitter: Dan komen we nu aan de, beetje laat, maar de spreektijd voor belangstellenden. Als het goed is zijn er twee insprekers. Dat is mevrouw Wit op Koning, die is al naar huis. En de heer Nols Schulte. Is die aanwezig? U krijgt een microfoon, ja. Gaat u zitten. En als er een stoel is, ah kijk. Als u de microfoon ietsje naar beneden zet, dan kunnen we het goed zien en goed horen. Als u het rechter knopje indrukt, dan gaat de tijd lopen. U krijgt ongeveer drie minuten en ik geef u ongeveer na 2,5 minuut even een seintje om af te ronden. Nou, gaat uw gang. Prima, rechter knop.

De heer Schulte: Goedenavond. K ben Nol Schulte, bestuurslid en vrijwilliger van de stichting Quickfit For Everybody. Ik sta hier dus namens de stichting, maar vooral namens een grote groep ouderen uit de slachtersbuurt. Roos Prieel en Kruidenwijk. Ze zijn in de leeftijd van 60 tot 84 jaar. Leden van de sportschool en vrijwilligers, zij maken zich ernstig zorgen om het feit dat de stichting Quickfit For Everybody per 1 april haar activiteiten moet staken, omdat het verhuurcontract niet verlengd wordt. Waarmee zij, buurtbewoners, hun veilige plek verliezen waar zij al jaren met elkaar een paar keer per week sporten en elkaar ontmoeten. Onder het genot van een kopje koffie de dagelijkse dingen met elkaar bespreken, lief en leed met elkaar delen en elkaar fysiek en mentaal ondersteunen waar nodig. De grootste groep, de 70-plussers, veel van hen zullen stoppen met sporten en ook met elkaar ontmoeten als zij daarvoor de wijk uitmoeten. Dit zal op termijn effect hebben op hun gezondheid, mobiliteit, zelfredzaamheid en het gevoel van eenzaamheid. Hierdoor zullen ze eerder een beroep doen op zorg en medische voorzieningen, de grootste kostenpost in onze samenleving. De kosten van een persoon in een jaar kan al snel meer zijn dan de kosten van een voorziening als de Quickfit For Everybody. De Slachthuisbuurt schittert al jaren negatief in het gemiddelde van onderzoeken van de gemeente, als deze sociale cohesie betreft, levenshouding, levensverwachting, eenzaamheid en armoede. Ik ben al actief in deze buurt sinds 1985 als jongerenwerker, als sportbuurtwerker met het organiseer propageren van sport, ontmoeting en cultuur. Zowel in dienst van de stichting het Broederhuis, Radius sport als ook vrijwilliger, als mijn contract niet werd verlengd omdat de subsidie pot leeg was of een stichting failliet werd. Ik voel mij erg verbonden met deze Vogelaarbuurt en de bewoners. Hoewel de wijk in goede zin verandert op het gebied van wonen wordt er steeds meer ingeleverd op de sociale voorzieningen die het leven in de Slachthuisbuurt leuk maken. Vooral voor die ouderen. Slachthuisbuurt geeft aan in het laatste onderzoek door InHolland dat er behoefte is aan ruimte om elkaar te ontmoeten, maar zou het niet mooier zijn als dit in de buurt gerealiseerd kon worden. Wat nu overblijft van mijn vraag van vanavond is: wat gaat er gebeuren na 1 april, als de Quickfit haar activiteiten moet staken? Mijn inziens hoort deze vraag ook tot de zorgplicht van de gemeente Haarlem. Ben ik binnen tijd?

De voorzitter: Goed gesproken. Dank u wel. Ze gaan even vragen stellen en dan kunt u het knopje indrukken om te beantwoorden. Mevrouw Booms.

Mevrouw Booms: Dank u wel, voorzitter. Meneer Schulte, wat fijn dat u hier bent en dank u wel voor het vertellen van wat er gebeurt. En ook mooi dat u een lans breekt voor een hele groep ouderen. Mijn vraag is van: van wie is het pand? Van wie huren jullie het pand? Stopt de huur?

De heer Schulte: Wij zijn zelf een vrijwilligersorganisatie. Niemand verdient geld bij ons. Wij huren het pand van Dreef Beheer, dat voorheen eigendom was van de gezamenlijke wooncorporaties. Die hebben het verkocht aan Dreef Beheer. En ons huurcontract liep in februari af, 1 februari. De verhuurder heeft ons nog een aantal maanden de tijd gegeven, maar 1 april moeten we dicht zijn en 1 mei moeten we de sleutel inleveren. In die periode moeten we nog heel veel doen, maar we moeten zeg maar het pand opleveren. Dat gaat toch veel geld en arbeid kosten. Dus daar zit het. En die ouderen gaan van het ene op het andere moment vallen die stil. Sommigen trainen al meer dan 20-30 jaar bij ons.

De voorzitter: Mevrouw Zoon.

Mevrouw Zoon: Meneer Schulte, dank u wel voor uw inspreken. Wat heeft de gemeente tot nu toe voor u gedaan?

De heer Schulte: Twee jaar geleden heeft de heer Botter heeft er voor gezorgd dat we nog twee jaar konden blijven. Mevrouw Meijs is gezellig op werkbezoek bij ons geweest. Ik lag in het ziekenhuis, ik had een hartinfarct. En ik ben nu inmiddels al weer volop bezig. En wat mevrouw Meijs zei, en dat vind ik heel belangrijk: dit is een bijzondere sportschool. En dat is het ook. Bij ons trainen huisartsen, fysiotherapeuten en heel veel ouderen die steun nodig hebben. Vrouwen uit zeg maar culturele meerderheden die zonder hoofddoek bij ons fijn een plek vinden, in een andere sportschool niet. Wij bieden die buurt gewoon veiligheid en oude waarden, laat ik het zo zeggen.

Mevrouw Zoon: Ik begrijp dat het daarmee blijft van een gezellig bezoek en dan houdt het op.

De heer Schulte: nog een keer?

Mevrouw Zoon: Ik begrijp dat het daarbij blijft.

De heer Schulte: Hoe bedoel je, daarbij blijft.

Mevrouw Zoon: U zegt van: de heer Botter heeft twee jaar lang en daarna …

De heer Schulte: En ik heb al verteld dat we drie maanden erbij gekregen hebben. Twee maanden om open te blijven en 1 maand om af te bouwen. Het pand wordt niet gesloopt. Eigenlijk was onze vraag, dat heeft René Timmerman ook aan de wethouder gevraagd: als de gemeente er nou achteraan gaat wat de precieze zeg maar plannen zijn op dit moment, dat het niet twee jaar leeg staat voor ze weer wat anders gaan doen. want dan zou zelfs een oud wijkagent zou in staat zijn om dat pand te kraken voor een maatschappelijk belang. Maar we hebben nog niks gehoord eigenlijk als stichting van mevrouw Meijs zeg maar inmiddels bereikt heeft met die vraag.

De voorzitter: De heer Oomkes.

De heer …: Ja, daar wil ik wel op antwoorden, maar ik ben eerder nieuwsgierig naar het antwoord van mevrouw Meijs, als ze dat wilt geven.

De voorzitter: Eerst de heer Oomkes.

De heer Oomkes: Dat Nol, goedenavond. Ik ken je werk maar al te goed in dit kwetsbare gedeelte van Haarlem. Ik heb een vraag voor je. Dreefbeheer heb je mee te maken. Hebben zij laten weten wat er precies op het menu staat voor dat gebouw?

De heer Schulte: Nou, ze hebben ons bijna een jaar bezig gehouden dat we nog 1,5 jaar nog extra kunnen lenen eventueel nog om anti kraak nog langer zullen zitten. Maar opeens zeiden ze: nee, we hebben andere plannen ermee. Dat zou ook ermee te maken kunnen hebben dat eventueel de Deca markt uit zou willen breiden. Dat hebben ze niet definitief zo precies gezegd. Maar dat is een mogelijkheid. Dus zou houden een beetje de slag om de arm. En daarom was het inderdaad handig geweest als iemand van importantie zeg maar eens duidelijk aan hen gaat vragen van: wat zijn de plannen? Want de gemeente kan er moeilijk mee akkoord gaan als zoiets waar voorheen een maatschappelijke bestemming op zat, waar heel veel geld in gegaan is uit Vogelaar, dat het zo maar zeg maar te niet wordt gedaan, terwijl er zo veel mensen plezier van hebben. En niet plezier, maar ook zeg maar het hoort bij hun leven. Die ouderen komen 2-3 keer in de week een bakje koffie drinken, wel of niet trainen. Nou, hulp vragen aan huisartsen Bob Stapel, een legende in de buurt bij ons, de fysiotherapeut uit de buurt, Joke. En ik als een gek ben ik daar gewoon voor.

De heer Oomkes: Ik heb respect voor je werk, Nol. Ik heb ook begrepen dat in die buut een wijkregisseur actief is geweest voor de gemeente Haarlem. Heeft die zich met deze zaak bemoeid, heb jij contact met haar? Geloof ik.

De heer Schulte: Kunt u een naam noemen?

De heer Oomkes: Nee, weet ik niet meer.

De heer Schulte: Ik ook niet. We hebben in het verleden wel contact gehad, we hebben nu ook wel min of meer contact met Mariëtte en Ciska van de gemeente. Mijn dochter, dat is de voorzitter van de stichting, heeft meer contact met haar. Zij is beter in dit soort zaken dan ik, ik ben meer een soort uitvoerder.

De voorzitter: Mevrouw Klazes.

Mevrouw Klazes: Dank u wel, voorzitter. We hebben nog zo'n bijzondere sportschool in Haarlem, de Hagedis, die kent u. en daar heeft u ook volgens mij in het verleden heeft u daar ook mee gesproken om te kijken of er misschien samen iets mogelijk was. Dat was in november vorig jaar, als ik het me goed kan herinneren. Is daar nog iets uit gekomen? Dat is mijn eerste vraag.

De heer Schulte: De Hagedis, daar heb ik inderdaad mee gesproken. Ik ken het ook gewoon. En zij zijn ook zeg maar een stichting met een maatschappelijke doelstelling, net als wij. Alleen zij richten zich natuurlijk meer op andere groepen. De Hagedis is bezig in samenwerking met de gemeente om te kijken of Broederhuis geschikt is om daar wat in te doen. ik wil daar graag in meegaan, in zoverre, dit is ons enige alternatief wat ik ouderen kan bieden. Ik wil daar graag zeg maar als vrijwilliger activiteiten draaien die ik nu draai. Ik ben ervan bewust dat ik het sportschoolidee los moet laten. Maar het is niet wat de mensen in de buurt willen. Die buurt vindt eigenlijk, en dan citeer ik eigenlijk een directeur waar ik zeg maar bij Broederhuis mee samen heb gewerkt: het is in de buurt niet verder gekomen dan pleisters plakken en gebakken lucht activiteiten. En verder is het eigenlijk niet gekomen. Dat zit bij die mensen ook van: waarom kan er wel gebouwd worden om te wonen en niet gebouwd worden om te leven? Dat zit er een beetje. En die buurt is eigenlijk heel passief, maar ze komen niet voor zichzelf op. Ik noem het altijd de buurt van een pak cheque en een krat bier. En de gordijnen dicht en ze hebben het goed voor elkaar. Maar dat zijn ook mensen, zoals die ouderen, die gewoon een goede oude

dag willen veroorloven, gezond willen zijn, zich wat in willen zetten voor de samenleving. Alle vrijwilligers bij ons, die zijn ook 65+ en 70+. We hadden een dansleraar, 83, die gaf nog aerobics. Nou, dat moet ik nu helaas zelf doen, de man heeft afscheid genomen en is verhuisd naar boven. Ik heb in hetzelfde ziekenhuis gelegen, alle activiteiten zijn gewoon doorgegaan door vrijwilligers. Dus eigenlijk denk ik van: wij zijn de ideale voorbeeld van hoe het zou moeten, participatie, en we bieden alles eigenlijk. En soms komt er een eind en een schouder is niet genoeg.

Mevrouw Klazes: Zo ver is het nog niet, meneer Schulte. Ik vraag me af, we hebben het hier net gehad over de sociale basis. Zoals u het schetst en de functie van de sociale basis is precies wat u nu zegt, die samenhorigheid, de inzet van vrijwilligers. Zou het ook een idee zijn, ik weet helemaal niet hoe dat werkt en of dat kan, dat u meedoet met de komende ronde, dat zal zijn in december, nee dat is al eerder in september neem ik aan, dat er een soort van gegarandeerde structurele subsidie wordt verleend aan uw instelling en dat er op een of andere manier, ik doe maar een schot voor de boeg, en dat er op een of andere manier gebruik wordt gemaakt van de bestaande gebouwen die nu nog in beheer zijn bij Dok. Zou u daarvoor open staan?

De heer Schulte: Ik heb geloof ik aangegeven dat het punt, misschien heb ik de vraag niet goed begrepen en antwoord ik u verkeerd. Maar het punt is niet geld, geld hebben we niet maar het is ook niet het belangrijkste, we hebben accommodatie nodig in die buurt. En die is niet voor ons bereikbaar eigenlijk.

De voorzitter: Mevrouw Booms nog?

Mevrouw Booms: Ik weet niet precies hoe uw sportschool er uit ziet en of u allemaal apparatuur heeft of dat u gewoon een ruimte nodig hebt. Maar u kent de hele omgeving. Zijn er nu panden waarvan u zegt: daar zou het ook kunnen. Want bijvoorbeeld in de buurt heb je ook van Haarlem Effect heb je de Tulp bijvoorbeeld. Zijn er plekken waarvan u zegt: daar zouden we ook heel blij mee zijn.

De heer Schulte: Kijk, de ontwikkeling van het Slachthuisterrein, daar zijn we gewoon niet in genoemd eigenlijk en daar zou best mogelijkheden kunnen zijn. Ik ben niet zo thuis in de politiek, maar ik bedoel, er is nog een projectontwikkelaar die zeg maar een van die wijkraden ondersteunt. Ik weet niet precies hoe het allemaal loopt, misschien heeft die nog panden. Maar die staat waarschijnlijk niet zo op goede voet met de gemeente heb ik begrepen. Nee, ik heb een afwijzing gekregen. Dus ja, ik zou het liefst gewoon desnoods gewoon kleiner doorgaan, vooral voor die groep, niet hulpbehoevenden, maar mensen die een beetje een steuntje in de rug nodig hebben en een beetje structuur kunnen bieden. Net zoals uit jongerenwerk, maar dan zeg maar voor de ouderen .die organiseren.

De voorzitter: Mevrouw Verhagen.

Mevrouw Verhagen: Ik hoorde net iets zeggen over het Broederhuis. Nou heb ik gehoord dat het Broederhuis leeg komt binnenkort. En zou dat een mogelijkheid zijn, u had het er net zelf al even over. Wat is daar aan de hand?

De heer Schulte: Dat geef ik aan eigenlijk: het is of niks of met de Hagedis eigenlijk met een aantal activiteiten. Maar in die tijd, dat is niet soms helemaal niet zo erg, je bent ook een hoop sores kwijt, want nu moet je gewoon dag en nacht er zijn. En nu kan je dat aan een ander overlaten. Maar ja, ik heb met de Hagedis afgesproken dat ik graag, als zij een accommodatie hebben, dat ik graag met een aantal groepen daarin zit. Maar dat zijn ook activiteiten die waarschijnlijk daar niet plaats kunnen vinden en die moeten dan toch afvallen eigenlijk. Maar willen jullie iets weten zeg maar hoe onze sportschool eruit ziet, hoe dat functioneert

en voor de ouderen. Een 74-jarige gepensioneerde brandweerman, 55 al toentertijd, die heeft een filmpje gemaakt en dat staat op YouTube. Er staan ook twee filmpjes op van jongeren die bij ons getraind hebben die inmiddels nu de filmacademie doen. Die hebben twee korte filmpjes gemaakt hoe we zijn eigenlijk, retro. In de zin, wij hebben oude apparatuur. Die heb ik zeg maar laten maken 30 jaar geleden van de winst van zeg maar de activiteiten van jongerenwerk in de Beijneshal. De meeste van die apparaten zijn er nog. En ja, we zijn ook een beetje ouderwets in de manier hoe we met elkaar omgaan, weet je wel. iedereen zegt elkaar gedag, we lopen niet met die dingen op je oren, iedereen helpt elkaar.

De voorzitter: Ik wil graag wel een beetje aan afronding toekomen. En ik wil ook vragen of meneer Schulte, wacht even, ik ben even met meneer Schulte. Heeft u die links van die YouTube filmpjes en of u dat dan ook kunt mailen. Die staan in de bijlage?

De heer Schulte: Ik heb het in het ding gezet, maar hij is niet volledig. Maar het is heel simpel te vinden. YouTube en dan Quickfit For Everybody. Daar staan vier filmpjes op, ons allereerste begin, 2010 en als laatste filmpje 2020 zelfs.

De voorzitter: Laatste vraag dan van mevrouw Stroo.

Mevrouw Stroo: Ik hoef uw film niet, ik ga hem wel kijken, nee wacht. Wat u vertelt, dat spreekt voor zich dat het een hele mooie plek is. Ik ga nog straks daar een rondvraag over stellen aan de wethouder.

De heer Schulte: Mag ik nog een ding toelichten. We hebben elke dag, behalve donderdag in de ochtend, elke dag zijn er zeg maar workouts voor ouderen, ook daarna om 10 uur worden mensen individueel begeleid die van de fysio doorgestuurd worden. Dus ook vooral voor de gezondheid heeft het effect. Kom eens een keertje langs, doe eens een keertje mee met een lesje. Meneer Botter hebben we ook uitgenodigd, maar die dacht dat die gelijk handschoenen aan moest trekken.

De voorzitter: De heer Schulte, wilt u het knopje weer uitdrukken. Bedankt voor uw bijdrage en wellicht tot ziens. En er komt nog een rondvraag. We gaan door, even kijken wat hebben we hier, moment hoor. Mevrouw Stroo, kunt u vast de rondvraag stellen, want ik wil nu even de rondvraag voor mevrouw Meijs. Even kijken hoor. Kom maar.

Rondvraag

Mevrouw Stroo: Nou, de rondvraag gaat over Quick Fit aan de Schalkwijkstraat. Sportschool Quick Fit For Everybody, een betaalbare sportschool aan de Schalkwijkstraat bestaat al een aantal jaren en bewoners uit de Slachthuisbuurt, een van de armste wijken, dat stond vandaag nog in de krant, maken er goed gebruik van. Klopt het dat de huur van Quick Fit is opgezegd? Dat hebben we al min of meer gehoord. En binnenkort de deuren moet sluiten .zo ja, kan de gemeente iets doen om sluiting te voorkomen? En heeft de gemeente misschien alternatieve locaties in de buurt beschikbaar?

Wethouder Meijs: Ik ben inderdaad op visite geweest, toen lag u in het ziekenhuis. Maar ik heb de groeten laten doen, ik was onder de indruk, dus dat kan ik alleen maar beamen. Dank voor uw verhaal, u had een goed verhaal. En het verhaal, nou ja, was toen ook al helemaal uitgelegd aan mij toen ik daar op bezoek was. En afgelopen spreekuur bij het college is uw collega wederom geweest om de hartenkreet te uiten. Toen kwam de suggestie van: kunt u niet bellen om de eigenaar beheerder nu Dreef Beheer te bewegen om in ieder geval de sportschool open te houden tot nader orde? Want slopen dat duurt misschien nog een jaar of een paar

maanden. En kunnen we dan op een of andere manier die tijd nog overbruggen. Ik ben helaas tussen dat college en nu even soms niet op mijn werk geweest vanwege andere dingen. Ik heb aan Mariëtte Christiaans, de ambtenaar, gevraagd om daar na te bellen om te kijken of die overbruggingsperiode zouden kunnen gebruiken, zodat u daar nog kunt blijven zitten zolang ze niet gaan slopen. Want anders staat het dadelijk leeg. Nou, ik fiets er dagelijks langs naar mijn huis, dus ik snap helemaal de frustratie van meneer als dat dadelijk leeg staat en pas over twee jaar gesloopt wordt. Dan kun je toch twee jaar voorziening hebben. En ondertussen, dat loopt misschien twee parallelle kwesties, zijn we ook inderdaad aan het onderzoeken of de Hagedis en Quick Fit, want die hebben beide dezelfde intentie, om daar een oplossing voor te vinden en die wat structureler is. Dus daar zijn we nu voor bij de locatie het Broederhuis aan het kijken of dan daar het kan passen. De suggestie van het Slachthuisterrein, ik neem hem mee. Maar volgens mij is dat al helemaal ingericht en uit gekristalliseerd. Maar ik hoop en het klinkt een beetje flauw, maar ik vertrouw erop dat we iets vinden aan een oplossing. En ik snap uw begaan en uw emotionaliteit en die kan ik alleen maar ondersteunen, het is een mooie instelling en meer dan een sportschool. Een bijzondere sportschool, vond ik. Maar goed, we zijn geen eigenaar van het pand, dus ik ben ook een beetje zoekende daarin. En ik hoop dat het Broederhuis in ieder geval iets zou kunnen zijn wat langduriger die functie, misschien in een aangepaste vorm, wel zou kunnen doen. Dat hoop ik van ganser harte.

De voorzitter: Dank u wel. Dan hebben we nog een rondvraag van de SP voor de wethouder.

Mevrouw Özogul: Dank u wel. Aan de wethouder. Tijdens een zitting van de centrale raad van beroep afgelopen vrijdag 31 januari was de gemeente de verwerende partij. De gemeente heeft tijdens deze zitting laten weten dat zij de uitvoering van de motie geen mens slaapt op straat wilt gaan stoppen. De SP heeft de volgende vragen. Bent u op de hoogte van deze beleidsvoornemens, wanneer gaat u stoppen met de uitvoer van deze motie en vindt u zelf ook niet dat er eerst moet worden over gesproken in commissie en gemeenteraad? Dank u wel.

Wethouder Meijs: U verwijst naar een zitting waar een bepaalde uitspraak is gedaan. Ik heb dat nagevraagd die uitspraak, die zijn niet gedaan. Niet op deze wijze en uit zijn context gehaald. Als dat anders is, dan laat ik u dat weten. Maar ik zal dat nogmaals vragen. En stel dat wij beleid gaan aanpassen of veranderen, dan bent u natuurlijk als eerste hier ook daarbij betrokken.

De voorzitter: Dank u wel. Mevrouw Verhagen, u had ook nog een vraag.

Mevrouw Verhagen: Ja, een rondvraag die eigenlijk door Sander al is doorgestuurd, maar kennelijk niet is doorgekomen. Maar die vroeg zich af hoe het eigenlijk was in de achterstandswijken in Haarlem en wat het college daaraan gaat doen. Hij had een stuk gelezen van NOS waar achterstandswijken wel steeds problematischer werden. En we horen graag oplossingen voor het probleem, vooral voor de spreiding van de probleemgroepen.

De voorzitter: Ja, ik denk dat dat een beetje lastig is om nu te beantwoorden. Maar dat gaat de wethouder schriftelijk beantwoorden. En de Actiepartij had ook nog een vraag?

De heer Hulster: Ja, Actiepartij heeft een vraag over de toeslagen. Dat heeft de gemoederen flink bezig gehouden met de Belastingdienst die wat onhandig te werk is gegaan. De Actiepartij is benieuwd of er in Haarlem slachtoffers bekend zijn van die toeslagen affaire en of daar hulp aangeboden kan worden. En mocht dat dan kosten met zich meebrengen, dan kunnen die natuurlijk bij het Rijk in rekening gebracht worden.

Wethouder Meijs: Ik neem de vraag mee, ik weet het antwoord hier niet op.

De voorzitter: Goed, dan waren die de vragen voor deze wethouder. Dank u wel, mevrouw Meijs. Ik wil even een korte pauze inlassen. 5 minuutjes weer terug. Goed, welkom terug. We zijn aangekomen bij agendapunt 12, dat is een stuk ter advisering.

TER ADVISERING AAN DE RAAD

12. Benoeming drie leden Raad van Toezicht Spaarnesant (JB)

De voorzitter: Dat is de benoeming drie leden Raad van Toezicht Spaarnesant. De gemeenteraad is als extern toezichthouder bevoegd om een besluit te nemen over het benoemen van de leden van de Raad van Toezicht van Stichting Spaarnesant. De drie nieuwe leden voor de Raad van Toezicht worden op basis van een bindende voordracht door de oudere geleding en/of door de voltallige gemeenschappelijke medezeggenschapsraad voorgedragen. Met de benoeming van de drie nieuwe leden is de Raad van Toezicht voltallig. Omwille van het waarborgen van de privacy van de kandidaat leden voor de Raad van Toezicht van Spaarnesant zijn op verzoek van het genoemd schoolbestuur en de kandidaat leden de cv's geheim. En deze geheimhouding moet dus worden bekrachtigd door de raad. De geheimhouding geldt voor onbepaalde tijd. Dus let u dus op de geheimhouding tijdens uw bijdrages. Dit stuk is dus ter advisering aan de raad. Wie kan ik het eerst het woord geven? De heer Van Kessel.

De heer Van Kessel: Ja, dank u wel, voorzitter. De VVD had een aantal technische vragen daarover gesteld, die zijn naar behoren beantwoord. Dus wat ons betreft akkoord en het mag als hamerstuk naar de raad.

De voorzitter: Mevrouw Zoon.

Mevrouw Zoon: Ja, Raad van Toezicht is altijd aan te kijken hoe scherp men is op elkaar. En of je wel de lat hoog genoeg legt en of men kritisch is op elkaar. Vaak kom je in die Raad van Commissarissen blinde vlekken tegen. En als je dan toezichthouder bent, dan moet je elkaar daar scherp in ophouden. Hoe kan het dan zijn dat twee van de drie leden een Partij van de Arbeid achtergrond hebben. Hoe scherp kan je dan zijn, hoe kan je de lat dan hoog genoeg leggen en hoe kan je kritisch op elkaar zijn, terwijl je op andere podia elkaar tegen kan komen. Hoe ziet de wethouder dit?

De voorzitter: Dank u wel, mevrouw Çimen.

Mevrouw Çimen: Dank u wel, voorzitter. Zoals u ook al zei: deze raad is extern toezichthouder en is bevoegd om een besluit te nemen over het benoemen van de leden van de Raad van Toezicht van stichting Spaarnesant. Een goed werkend en divers in de breedste zin van het woord samengestelde Raad van Toezicht met de nodige financiële en juridische expertise, is de vooruit geschoven post van de raad. En de vraag vanavond is of wij het vertrouwen hebben dat deze 7-koppige Raad van Toezicht van Stichting Spaarnesant dit voor ons kan zijn. D66 is van mening dat er een zorgvuldige procedure is gevolgd door Spaarnesant voor de drie nieuwe leden in de Raad van Toezicht en dat er ook een goede kennis van financiën, juridische zaken en de sector zelf is geborgd in de raad. Tot zover, dank u wel.

De voorzitter: Dank u wel. verder nog iemand? Nee, dan gaan we naar de wethouder.

Wethouder Botter: Hartelijk dank. De enige vraag die eigenlijk gesteld wordt, die had ik natuurlijk ook wel kunnen zien aankomen. Die heb ik ook gesteld aan de voorzitter van de Raad van Toezicht en die heeft daar een heel erg goed antwoord op. En die wil ik dan ook graag het woord geven. Mevrouw Koch. Oh, hij doet het niet.

De voorzitter: Nee, doet het ook niet.

Wethouder Botter: Zal ik de mijne er even voorhouden gewoon, anders duurt het allemaal zo lang.

Mevrouw Koch: Dank u wel. Dank u wel voor de uitnodiging ook om hier aanwezig te zijn. De vraag waarom twee van de drie nieuwe leden, moet ik erbij zeggen, een PvdA achtergrond hebben kan ik als volgt beantwoorden. De politieke achtergrond is geen criterium bij het benoemen van leden van de Raad van Toezicht. Dat zijn nadrukkelijk geen politieke benoemingen. Het gaat om het totaal. Er zijn in totaal zeven leden van de Raad van Toezicht. En toevalligerwijs is het nu zo dat er twee daarvan ook in hun andere werk actief zijn in de Partij van de Arbeid. Het is geen criterium geweest voor werving en selectie.

De voorzitter: Mevrouw Zoon.

Mevrouw Zoon: Ik zeg altijd toeval bestaat niet. En het gaat mij over van: als je van dezelfde achtergrond bent en dezelfde statuur, of je dan het kritisch vermogen goed op hoogte kan houden. En daar maak ik mij met deze benoeming zorgen over.

De voorzitter: Dank u wel. Niemand?

Wethouder Botter: Ik wil daar op zichzelf ook nog wel iets over zeggen, want we hebben daar gisteren vrij uitvoerig op doorgevraagd. En toen is ook aan de orde gekomen van dat het natuurlijk ook wel een bepaald type mens is die geïnteresseerd is om in dit soort functies te zitten. En misschien bij andere politieke signatuur is dat wat minder. En die kiezen voor misschien andere soorten commissariaten, want dat had u net een beetje dat woord door elkaar. Maar dit is een Raad van Toezicht. En waar het hier verder om gaat is dat het een breed, naar mijn idee, samengestelde groep is. Ook juist met name is er gekeken naar interculturele achtergrond. En op die manier ben ik juist heel erg blij dat men echt ook zijn uiterste best heeft gedaan om bij een specifiek bureau dat gericht is op interculturalisatie van bestuur, men daar de vraag heeft neergelegd. Dus ik kan alleen maar zeggen: ik ben blij met deze groep mensen die zich bereid verklaart om dit te doen.

De voorzitter: Dank u wel. Zo voldoende besproken? Dan wil ik even weten of we het naar de raad gaan brengen. VVD zegt hamerstuk. Mevrouw Zoon?

Mevrouw Zoon: Dat zal met stemverklaring zijn.

De voorzitter: Dan wordt het een hamerstuk met stemverklaring. Dank u wel.

OVERIGE PUNTEN TER BESPREKING.

13. Concept uitvoeringsprogramma Jeugdbeleid (JB)

13.1 Toezegging bespreking eerste concept uitvoeringsprogramma jeugdbeleid

De voorzitter: Dan gaan we verder naar een bespreekpunt, agendapunt 13. Het is het concept uitvoeringsprogramma Jeugdbeleid en de toezegging bespreking eerste concept uitvoeringsprogramma jeugdbeleid. Het uitvoeringsprogramma behorende bij de nota samen voor de jeugd is in concept gereed en ligt voor ter bespreking. Vele partners in de stad hebben een bijdrage geleverd aan onderdelen van dit uitvoeringsprogramma. Ook kinderen, jongeren en pleegouders zijn bij het uitwerken van de verschillende inhoudelijke thema's in het uitvoeringsprogramma, zoals een thuis hebben, betrokken. Het uitvoeringsprogramma wordt jaarlijks geactualiseerd en aangepast waar nodig, zodat we blijven bouwen op basis van kennis en ervaring van kinderen, ouders en professionals. Door de participatieraad is ook een advies uitgebracht op dit uitvoeringsprogramma. En dit advies is ook als bijlage toegevoegd. Wie kan ik het woord geven? Mevrouw Klazes.

Mevrouw Klazes: Goed, dit is een concept nota jeugd. De echte nota jeugd die komt nog. Dit is hem.

Wethouder Botter: De nota jeugd hebben we gehad en dit is het uitvoeringsprogramma.

Mevrouw Klazes: Concept uitvoeringsprogramma, juist. Er is een overzicht gemaakt in deze nota van waar de punten van de kansencirkel tot uiting komen in bestaande initiatieven en bestaand beleid. En een puntje, een vraagje, maar ook een klein puntje van kritiek: er is wel een enorme opsomming van al die dingen die als het woord jeugd erin voorkomt, dan stond het ertussen. Dat is een beetje onze indruk. Maar er staat bijvoorbeeld bus stond er ook tussen. En dan denk ik van: hoe reëel is deze opsomming? Maar misschien vergis ik me en Buuf heeft een hele jongerentak. Wat zegt u? Dat mag u dan zo meteen gaan uitleggen. Buuf stond er ook tussen en dan ben ik toch een beetje verbaasd, maar goed. Dit geheel ter zijde. Het gebruik van de kansencirkel als generiek uitgangspunt voor het spreken van dezelfde taal door alle hulpverleners en betrokkenen op het gebied van jeugd, dat vinden wij een buitengewoon goed idee. Op die manier kan er ook in het geval van multiprobleemgezinnen, waar de echt grote problemen en de uitgaven zitten, duidelijker geduid worden op welk gebied. Dus welk punt van de opvoeding dreigt te ontsporen en welke partijen eventueel hulp kunnen bieden. En wethouder, nu komt die: ga zo door, maar verfijn de opsomming van het aanbod. Zodat het niet alleen een indrukwekkende lijst is, maar ook een bruikbare lijst voor de volgende stap in het proces op weg naar een actief gebruik van de kansencirkel als uitgangspunt voor de beste kansen voor elk kind. Ja, nog even een klein puntje, want die stond net een klein beetje buiten mijn kader. We zagen in het volgende onderwerp wat wij gaan behandelen, Kenter, zagen we dat Jim werd benoemd als initiatief wat waarschijnlijk af gaat vallen in een bezuinigingsronde. Dus Jim, jouw ingebrachte mentor. Nu weet ik niet, Kenter wat voorzien als uitvoerende partij van dit onderdeel van de kansencirkel, van de nota. Mocht dat zo zijn, ziet u mogelijkheden om dat of door een andere partij te laten uitvoeren of daar met een alternatief voor te komen. Tot zover, dank u wel.

De voorzitter: Dank u wel. De heer Yerden.

De heer Yerden: Dank u wel. Nou, uitvoeringsprogramma samen voor jeugd Haarlem 2020 en 2021. Nou, de kansencirkel uit de nota samen voor jeugd Haarlem is hier op een systematische manier vertaald in een actieprogramma. Elementen van die kansencirkel erbij horen en gehoord worden, verantwoordelijkheid

nemen, actief zijn, een thuis hebben, kunnen ontwikkelen, veilig zijn, gezond zijn. In het algemeen biedt de nota een goed inzicht in activiteiten van de programma's van de kansencirkel. De PvdA fractie complementeert het college in het algemeen en de wethouder in het bijzonder met dit uitvoeringsprogramma. Wethouder lacht daar nu om. In het algemeen is het een goed programma. Ook wat betreft de ontwikkelingsmogelijkheden, de orde van elementen van de kansencirkel voldoet goed. In de nota van de participatieraad wordt volgens de PvdA fractie opgemerkt dat er voor jongeren uit specifieke doelgroepen, zoals kinderen met een migratieachtergrond en LHBT jongeren, een onvoldoende dekking armoede is. De relatie met de jeugd en de jeugdzorg is in deze nota onvoldoende uitgewerkt. De evaluatie van de transities in de jeugdzorg is in deze nota onvoldoende uitgewerkt. Bij de jaarlijkse bijstelling van het programma dient hier dan ook uitvoerig aandacht aan te worden besteed. Dank u wel.

De voorzitter: Dank u wel. De heer Hulster.

De heer Hulster: Dank u wel. om te beginnen sluiten we ons aan bij de woorden van de PvdA en dus bij de woorden van de participatieraad. We willen daar nog twee dingen aan toevoegen. De eerste plaats is dat we merken dat er wel aandacht is voor seksualiteit, maar niet voor relaties, terwijl dat dat voor jongeren ook een heel ingewikkeld onderwerp is. En bij het onderwerp actief zijn viel het ons op dat er erg veel aandacht is voor sport en spel, terwijl dat voor alledaags verplaatsen daar is niets over opgenomen. Daar kun je denken aan dat kinderen veilig naar school kunnen, lopende of op de fiets. En dat is een belangrijk aandachtspunt hier in Haarlem.

De voorzitter: Dank u wel. De heer Van Kessel, VVD.

De heer Van Kessel: Ik heb een korte vraag. Ik mis eigenlijk bij het onderdeel gezondheid mis ik een indicator wat de vaccinatiegraad van de kinderen is. Zou dat een onderwerp zijn wat hieraan toegevoegd zou kunnen worden? En overigens nu ik het er toch over heb: wanneer krijgen wij de brief daarover?

De voorzitter: Dank u wel. Mevrouw Stroo.

Mevrouw Stroo: It takes a village to raise a child. Nou, na dit concept uitvoeringsprogramma gezien te hebben kan ik me daar in vinden. Wat een lijvig uitvoeringsprogramma en wat een uitgebreid aanbod en een helder overzicht. Een van de doelen van het uitvoeringsprogramma is het bevorderen van participatie voor jongeren. Dus hartstikke goed dat de kinderburgemeester er nu echt gaat komen en dat er een jeugdraad is. We zien ook dat de jongeren veel goede ideeën hebben, maar daar nog wel wat hulp bij kunnen gebruiken. Daarom denken we dat aansluiten bij het bestaande initiatievencafé jongeren kan stimuleren. Ze kunnen daarin hun ideeën presenteren en medestanders vinden. Dat sluit ook goed aan bij de nieuwe democratie. Wethouder, wat vindt u van de jeugd initiatievencafé?

De voorzitter: Dank u wel. De heer Smit.

De heer Smit: Dank u wel. 180 punten halen met drie pijlen met darten is heel moeilijk. Maar met 300 pijlen lukt het wel. Nou, dit zijn er ongeveer 300. Met soms doelen en subdoelen in hun omgeving bij kleine vragen over de opvoeding en opgroeien. Dan denk ik: ja, en nu de grote vragen. En dan zegt de participatieraad: ja, er staat nog geeneens alles in. En zegt de wethouder: u heeft gelijk, dus is het eigenlijk ook geen uitvoeringsprogramma maar een soort speerpuntenprogramma, pijlpuntenprogramma, maar ongeveer 300.

De voorzitter: Dank u wel. De heer El Aichi, CDA.

De heer El Aichi: Dank u wel, voorzitter. In de vorige commissievergadering hebben we aangegeven dat we voorstander zijn van de kansencirkel. Ook zijn wij het met de participatieraad eens als het gaat om activiteiten. Deze zijn niet altijd dekkend voor alle doelgroepen binnen het jeugdbeleid voor licht verstandelijke beperkte jongeren en jongeren met migratieachtergrond. Ik stel voor jongeren in Haarlem zo vroeg mogelijk enthousiast te maken om zich als held in te zetten voor anderen. Wij moeten dus zoeken naar een prikkel of middel. Daarom stel ik voor en pleit voor een lintje voor de jeugd in de leeftijd van 6 tot en met 12 jaar en 13 tot 17 jaar. Een soort vrijwilligersprijs dus maar specifiek voor de jeugd. Ik ben benieuwd naar de reactie van de wethouder hierover. Ik zie hem al lachen.

De voorzitter: Dank u wel. Verder niemand? Wethouder Botter.

Wethouder Botter: Ja, dank u wel. Dank u wel ook voor de opmerkingen die zijn gemaakt. Het is inderdaad een hele brede en uitgebreide lijst. Er zijn heel veel activiteiten in Haarlem die, zeker als je ze zo onder elkaar ziet, best wel imposant zijn. En tegelijkertijd moeten we ons realiseren dat het budget wat we daarvoor beschikbaar hebben uitermate gering is. Want ik zal daar binnenkort ook mee komen, als ik gewoon in beeld breng hoe via een infographic je ziet wat er aan preventie en aan jeugdbeleid wordt gegeven, dan is dat echt 1,5-2 miljoen maximaal als je alles bij elkaar optelt. En dan kijk je naar de jeugdzorg, dan loopt dat in de 30-34 miljoen. Dus dat is echt een enorm verschil en ik wil ook graag met u het gesprek aan in de toekomst om te kijken of dat nou wel de gewenste verdeling is en of we dat zo willen houden. En of je niet een deel van hetgeen wat je aan die kant van de jeugdzorg niet veel meer in gaat zetten voor een aantal activiteiten zoals deze. Ik ben vanochtend naar Amersfoort geweest, misschien heeft u dat ook gezien op Facebook waar ik een stukje op het gezet voor de kansrijke start. Waar we ook hier in Haarlem heel erg druk mee bezig zijn om te kijken hoe je ervoor kunt zorgen dat kinderen in de eerste 1000 dagen van hun leven echt een kansrijke start krijgen, dat we gebruik maken van de gereedschapskisten die wij hier in onze gemeente hebben. Ook bij sociale zaken, ik hoorde daar net al over praten, ook bij de dak- en thuislozen van hoe je ervoor kunt zorgen dat kinderen die in armoede opgroeien sneller worden gesignaleerd en dat hun ouders daar betere ondersteuning bij krijgen, dat er wordt gekeken op welke wijze niet gebruiken worden tegengegaan en dat soort dingen meer. Maar dat ter zijde. Buuf is denk ik precies hetgeen, en daarom zat ik te lachen en daarom zei ik misschien wat schamper van: dat ziet u dan verkeerd. Dat is precies hetgeen van wat meneer El Aichi aangeeft van dat je kinderen ook wilt betrekken om ze iets te laten doen. en je ziet in een aantal programma's of activiteiten van Buuf zie je ook kinderen die iets voor een ander willen doen. en ik vind het een uitermate interessante gedachte om te kijken of je in de toekomst misschien iets kunt doen voor jongeren. Toen ik wethouder was in Heemstede deden we dat voor de jongeren van 16 tot 18. Die kregen dan een Superman of Supervrouw t shirt en werden in de bloemetjes gezet. Maar dit voor die jongeren van 6 tot 12 zou je kunnen combineren aan de ene kant met de kinderburgemeester. Want wat is nou leuker dan voor een kinderburgemeester om het lintje uit te reiken aan zo'n jongere. En wat is leuker dan een kinderburgemeester de mogelijkheid te bieden om tijdens een initiatievencafé gewoon een aantal van zijn leeftijdsgenootjes te prijzen over hetgeen wat daar gebeurt. Dus over het initiatievencafé vind ik een hele goede suggestie en aanvulling op hetgeen wat hier al is. Ik ga het alleen niet combineren met hetgeen wat hier wordt uitgedragen, maar ik wil het graag combineren met de nieuwe democratie en kijken of degene die de reguliere initiatievencafés organiseren ook 1 keer in het jaar iets kunnen doen voor kinderen.

De voorzitter: U heeft een interruptie, mevrouw Klazes.

Mevrouw Klazes: Ik laat hier Buuf, ik vertrouw je onmiddellijk, zo ben ik. Maar even iets wat u eerder zei, dat is namelijk wel heel interessant. Een terugkerende discussie, u heeft het over het belang van preventie om

grotere zorgkosten aan de achterkant. Ik kijk even met u mee, u heeft een budget van 2 miljoen voor preventie en een budget van 27 miljoen voor de rest van de jeugdzorg. Nu is het een terugkerende discussie dat zorgverzekeraars eigenlijk misschien aangesproken kunnen worden om op een andere manier te gaan financieren en meer te gaan meefinancieren op het gebied van preventie. Bent u daar ook mee in gesprek met zorgverzekeraars, want daar ligt de basis van dit soort geweldige kansen natuurlijk.

Wethouder Botter: Het is heel erg leuk dat u die vraag stelt. En ze is er nu niet meer, maar collega van Hart voor Haarlem die zei net: toeval bestaat niet. Maar juist vanochtend zo bij die kansrijke startbijeenkomst hebben we het uitgebreid ook daar over dat thema gehad. Minister zei het ook. Het is tot nu toe zo dat preventie niet door de zorgverzekeraar in een zorgkantoor echt mag worden geregeld. En hij is bezig met een wetsvoorstel om te zorgen dat dat in de toekomst vaker het geval zou zijn. Dus dat is in ieder geval al iets wat de lobby van de jeugdwethouders naar het ministerie zeg maar bewerkstelligd heeft. U zegt: verfijn de opsomming van het aanbod. Ik denk dat dat kan. Maar wat ik nu al merk is dat we al soms inderdaad dingen zijn vergeten. Want ik weet gewoon dat een aantal dingen al worden gedaan voor jeugdige LHBTI gemeenschap, voor jongeren de paarse vrijdag, er wordt wel degelijk ook door de GGD aandacht besteed aan relaties in plaats van alleen maar seksualiteit. Dus dat zijn echt wel dingen, die staan er misschien onvoldoende in, maar die gebeuren wel degelijk. En over de jou ingebrachte mentor van Kenter, of die nou wel of niet komt te vervallen, dat weet ik niet. Ik weet wel dat we heel veel andere mentoren projecten ook nog hebben, ook bedrijven en samenleving bijvoorbeeld richt zich heel erg als organisatie op mentoren. Er worden heel veel andere mentoren altijd gezocht, maar ik zal dat over Kenter voor u uitzoeken en daar kom ik dan in een later stadium op terug. Nou, als het gaat over het rapporteren over de jeugdzorg, ja, ik geloof en meen me te herinneren dat ik tijdens de behandeling ook al van de integrale nota jeugdbeleid heb gezegd van: we willen niet deze nota heel erg gebruiken ook voor de problematische kant. Natuurlijk komt dat er in, want juist omdat … Maar dit is vooral bedoeld om dat brede jeugdbeleid en jeugdparticipatie en die kansencirkel, en niet het enige losse aspect van de jeugdzorg te doen, daarover rapporteer ik op andere momenten. Het komt er wel in terug, maar als u zegt van: ja, het doet geen recht aan het bedrag wat we besteden hierin. Dat is ook bewust niet de bedoeling .Maar ik zal daarover wel op andere manieren rapporteren en we gaan daar straks denk ik over Kenter praten van hoe dat in de toekomst gewoon de beste manier is om het daarover te rapporteren. Sport en spel, ja, dat staat er inderdaad veel in. En dat alledaags verplaatsen, ja, ik weet gewoon dat er veel aandacht is voor veiligheid in en om de scholen voor ook het wegbrengen .ik weet dat heel veel schooldirecties hun ouders erop aanspreken om de kinderen lopend of met de fiets te brengen en zo min mogelijk met de auto. Misschien kunnen we dat in de toekomst wat duidelijker daarin benoemen.

De voorzitter: De heer Hulster.

De heer Hulster: Ja, ik zeg het ook met name, u zegt het terecht: het is een integrale uitvoeringsprogramma jeugdbeleid. Als u het hier in opschrijft, dan kunt u het misschien ook onder de aandacht brengen bij uw collega's als er weer eens een maffe weg die zonder fietspaden ofzo wordt aangelegd bij een school.

Wethouder Botter: En ook zelfs als je het wel goed regelt, want ik ben ervan overtuigd dat we het destijds bij Het Schoter en de nieuwbouwplannen daarvoor echt heel zorgvuldig hebben stilgestaan hoe dat te organiseren. Dan toch zie je dat bij de inspraak bewoners daar een andere opvatting over hebben. Dus het blijft een heel precair punt ,dat verkeer en vervoer rondom scholen. Maar ook in algemene zin van hoe veilig zijn kinderen op de weg. Maar het is een goede suggestie. Gezondheid als indicator en dan met name als het gaat over de vaccinatiegraad. Ja, daar heb ik een brief van toegezegd. Die is er inderdaad nog niet, maar die

komt wel. en die komt ook gauw, maar ik weet even uit mijn hoofd niet meer wanneer dat is, maar dat zal ik ook voor u nagaan. Nou, het initiatievencafé heb ik gehad. Ja, dan nog …

De voorzitter: U heeft een interruptie. De heer Van Kessel.

De heer Van Kessel: Ja, bij de andere vraag erbij was: waarom is dat niet opgenomen als indicator bij het onderdeel gezondheid hier?

Wethouder Botter: Kijk, volgens mij heb ik in dat verband, en ik weet niet eens, misschien heb ik de brief al wel gestuurd hoor. Want wij hebben heel snel nadat we de begrotingsbehandeling, ik zie geknik op de tribune. Er is al een brief gestuurd over de vaccinatiegraad. Dus ik denk dat het gewoon goed is om dat daar in te doen. en ik heb afgesproken dat ik dat elk half jaar zal herhalen, zo'n brief. En er zit een stijgende lijn in, dat is in ieder geval al het geval. Dus u wordt op uw wenken bediend. Dan de 180 pijlen. Ja, daar heb ik in het begin. Oh, 300 pijlen. O ja, 180 punten waren het ja. Daar heb ik al over gezegd: het is veel, maar het is ook voor een hele brede groep. En dan over de kinderen met een licht verstandelijke beperking. Ik ben gisteren in ieder geval naar de Voorthuizenschool geweest. Nou, dat was echt heel bijzonder om te zien, een oase van rust, 120 leerlingen uit 16 verschillende gemeenten. En als je ziet wat daar allemaal bewerkstelligd wordt met een groep kinderen, waarvan een ander zou denken van: die zijn niet meer leerbaar, die kunnen echt helemaal niks. Maar dat heeft mij er wel toe gesterkt van dat we daar ook wat meer aandacht aan moeten geven. Ik ben ook wel eens in de Wollen Wei geweest, misschien kent u dat ook, dat is op de Zeilweg. Dat zijn allemaal voorbeelden van activiteiten waar we eigenlijk maar heel weinig over horen, waar we weinig over zien. Dat is eigenlijk ook maar goed ook, want dat betekent dat het goed gaat. Want vaak als hier iets op de tafel komt, dan betekent het dat het niet goed gaat juist. Dus misschien dat u het leuk vindt dat we een keer een werkbezoek organiseren naar een van beide of misschien naar alle 2, om daar eens te gaan kijken. Want het is echt zeer de moeite waard om te zien hoe het er daar aan toe gaat.

De voorzitter: De heer Smit.

De heer Smit: Mag ik daar als oud voorzitter van de baan ook de baan aan toevoegen. Want die heeft een wekelijks enorm programma voor met name ook de jeugd.

Wethouder Botter: Weet ik, staat ook in het stuk genoemd volgens mij. Maar kijk, waar het mij om gaat is dat de baan is een organisatie die wel redelijk bekend is, ook bij u hier aan tafel. Maar ik merk gewoon dat een aantal van dat soort organisaties die ik net noemde gewoon veel minder bekendheid geniet. Volgens mij heb ik alle vragen beantwoord en ik heb in ieder geval twee toezeggingen gedaan, wat nog of nagestuurd wordt of wat nog wordt uitgezocht.

De voorzitter: Dank u wel. De heer El Aichi.

De heer El Aichi: Ik wil hierbij de voorzitter bedanken voor het omarmen van het idee. Dank u wel.

De voorzitter: De wethouder, bedankt. Ik neem aan dat de commissie dit ook vindt, goed besproken. We komen alleen nog even bij het puntje 13.1, dat is even iets formeels. Dat is dat er een toezegging is gedaan om dit stuk te sturen en te bespreken. Dat is neem ik aan goed gedaan, dus ik ga ook formeel de toezegging afdoen. Dank u wel.

14. Stand van zaken Jeugdhulpaanbieders Parlan, Kenter Jeugdhulp en Lijn 5 (JB)

14.1 Verstrekken en opleggen geheimhouding op ''Verbeterplan Kenter''

14.2 Raadsinformatiebrief d.d. 28 januari 2020 m.b.t. Stand van zaken Kenter Jeugdhulp

De voorzitter: We komen nu bij agendapunt 14, dat is de stand van zaken jeugdhulpaanbieders Parlan, Kenter Jeugdhulp en Lijn 5. Het stuk op verzoek van de VVD ter bespreking in de commissie en richt zich op de motivering van de VVD vooral op de stand van zaken inzake Kenter Jeugdhulp. Door de VVD is, zoals u bekend, ook verzocht om inzage in het verbeterplan Kenter, inclusief de bijlage. Deze zijn onder geheimhouding aan dit agendapunt ook toegevoegd en hier kunt u dus ook niet vrij over spreken. Wanneer u dit wel wenst, dan moeten we het besloten doen, maar dat weet u. En door het college is naar aanleiding van dit agendapunt nog een raadsinformatiebrief stand van zaken Kenter aan de commissie gestuurd. En deze zijn ook bij dit agendapunt toegevoegd. De VVD heeft dit geagendeerd, dus ik neem aan dat de VVD wilt beginnen. De heer Van Kessel.

De heer Van Kessel: Dank u wel, voorzitter. Deze zomer kregen we bericht dat het niet goed gaat met Kenter Jeugdhulp en dat is enorm zorgelijk. Kenter biedt namelijk geestelijke gezondheidszorg aan jongeren in de regio. En ook helpen zij opvoeders bij de complexe gevolgen die dat voor een gezin kan hebben. En dat zou rampzalig zijn voor deze jongeren en hun opvoeders als deze zorg zou wegvallen. En daarom heb ik veel moeite gedaan om de onderliggende stukken op tafel te krijgen. En dit onderwerp vandaag op de agenda. En ik zal maar met de deur in huis vallen: ik denk dat het onvermijdelijk is dat de gemeente Haarlem miljoenen zal moeten bijdragen om de hulp aan deze inwoners te waarborgen. Afgelopen halfjaar is er keihard gewerkt om grip te krijgen op de problemen bij Kenter. Dat heeft vooral te maken gehad met de bedrijfsvoering. Uit de vertrouwelijke stukken blijkt dat Kenter grote stappen heeft gezet. Hoe gaat de wethouder toezien dat deze verbeteringen stand houden en hoe gaat u de raad daarover informeren? De verbeterplannen zijn echter het halve verhaal. Wat ook uit de stukken blijkt is dat de gemeente Haarlem al jaren voor een dubbeltje op de eerste rang wilt zitten. De gemeente betaalt niet voor zorg die wel geleverd wordt. Bijvoorbeeld de indirecte cliënt gebonden tijd. Waarom betaalt de gemeente niet als een medewerker van Kenter in gesprek is met een leraar over hoe het gaat met een van zijn cliënten? Waarom wijkt de gemeente Haarlem hier al jaren af van alle regiogemeenten? Waarom wijken we af van de landelijke richtlijnen daarmee? En waarom wijken we af van de methodiek die de jeugd GGD hier op hanteert? En wat heeft de gemeente gedaan met de signalen vanuit Kenter zelf, dat de tarieven niet kostendekkend zijn. Wel akkoord gaan met de zorgprestaties en de toewijzing, maar voorwaarden vooruit schuiven. Kenter heeft al die tijd hulp geleverd om de kinderen niet te duperen. De gemeente Haarlem drukt zijn snor en zet zelf daarmee de continuïteit van de jeugdzorg op het spel. En wat kan de gemeente nog meer doen? Dan kom ik bij administratieve lastendruk. 48 gemeenten in de regio hebben een eigen verantwoording en hun eigen monitoringsverplichtingen. We zouden regionaal veel meer moeten afstemmen over eenduidige procedures. Wat is hier de afgelopen jaren de samenwerking geweest in de regio op dit onderwerp? En welke strategie heeft het college hierop gevoerd? Is hier overigens al een keer een analyse van gemaakt en zo ja, zouden wij die kunnen ontvangen?

De voorzitter: Dank u wel.

Wethouder Botter: Mag ik hier eerst op reageren, want ik denk wel dat er behoefte … Meneer de voorzitter, zou ik eerst hier even op mogen reageren. Omdat ik het gevoel heb dat er nog wel wat gezegd wordt en dat dat vooral neergelegd wordt bij de kant van de gemeente. En ik heb er heel veel behoefte aan om in ieder geval daarover wat zaken vanuit mijn perspectief ook tegen u aan te houden .als je kijkt naar de regionale

samenwerking, dan doen we dat met negen gemeenten. Midden en Zuid-Kermeland en IJmond die doen dat samen. Die hebben ook vanaf het allereerste begin afgesproken om met elkaar dezelfde systematiek te hanteren als het gaat over de contractering en dergelijke. Wij hebben, zoals de jeugdwet dat voorschrijft, ons ver gewist van of de tarieven die wij beschikbaar stelden, of die wel of niet ik wil niet zeggen marktconform waren, maar dat dat wel een tarief was die recht deed aan de zorg die geleverd werd. Daarbij is een onderscheid gemaakt tussen cliënt gebonden tijd en niet cliënt gebonden tijd. En dat betekent dat je kunt zeggen van een tarief waar dat op die manier tot stand komt, voor de uren die gedeclareerd worden hoger zijn dan wanneer je er een mandje van maakt, wanneer je dat combineert met elkaar. Wat er de afgelopen jaren is gebeurd bij Kenter is dat men een nieuw systeem heeft aangeschaft, een nieuw systeem voor de urendeclaratie en voor het bekostigingssysteem. En dat werkte niet. Dat was een modulair opgebouwd systeem waarbij iedere keer werd gekeken ook met een personeel volgsysteem en alles en nog wat zat daarin. En dat was modulair opgebouwd en daar zou iedere keer een nieuwe module aan worden toegevoegd en dat is helemaal fout gegaan. En dat heeft bijna 2,5 of 3 miljoen euro gekost. Vervolgens hebben wij moeten constateren dat in de koud gesprekken dat het altijd redelijk ging, kantje boord was en Kenter het bij het afsluiten van de contracten een side letter neergelegd van dat ze nog in een later stadium over de tarieven wilden praten. het probleem alleen bij de vorm die wij hebben gehad van aanbesteding, namelijk de Zeeuwse methode dan wel de Europese aanbesteding, is het niet mogelijk om te gaan praten over de hoogte verder van de tarieven, nadat het contract gesloten is, noch een uitbreiding van de klanten. Dus wat Kenter in plaats van die brief op het dossier had moeten leggen, had moeten doen, was: wij gaan niet akkoord met de tarieven, wij gaan niet akkoord met het contract en wij leveren de zorg niet, zolang helder is dat daar helderheid over komt. Hoe die discussie allemaal plaats heeft gevonden weet ik niet, ik weet wel dat een GI, daar heb ik ook met u mee om de tafel gezeten, die hebben dat op die manier afgesproken. Die zeiden: wij gaan pas over tot het tekenen van een contract op het moment dat wij akkoord zijn met de tarieven. Vervolgens …

De voorzitter: De heer Van Kessel.

De heer Van Kessel: Maar dat zou betekenen dat een zorginstelling zoals Kenter waar allemaal mensen werken die het beste voor hebben met hun cliënten, hun patiënten, de gezinnen die eromheen zitten, dat die zouden moeten weigeren om die zorg te leveren. Want dat is eigenlijk wat u zegt: dat hadden ze dat moeten doen. Ik zie niet voor, ik bedoel, ik zie niet voor me hoe en welzijnsorganisatie dat zou kunnen doen.

Wethouder Botter: En toch gebeurt het. Maar laat ik verder gaan met mijn verhaal. Op het moment toen duidelijk werd dat het niet goed ging met Kenter was in feite het kwaad al geschied. En ik weet niet of we nu over moeten gaan tot het besloten gedeelte, want ik ga nu een aantal dingen zeggen die te maken hebben met de bedrijfsvoering van de organisatie.

De heer Van Kessel: Ik heb daar niet zo’n behoefte aan, dat mag ook op een later moment. Maar die bedrijfsvoering is de helft van het verhaal. De andere helft is: wat is de rol van de gemeente daarin? En daar kunnen we volgens mij in de openbaarheid over praten. en daar heb ik ook volgens mij een aantal vragen over gesteld waar ik nog geen antwoord op heb gehad.

Wethouder Botter: Oké, dan ga ik verder. Wat er gebeurd is met de gemeente, die heeft zoals dat ook bij andere instellingen is een accounthouder die geïnformeerd wordt over het verloop van hoe het gaat. We hebben de afgelopen drie jaar hard gewerkt om het berichtenverkeer op te zetten. Het berichtenverkeer is zeg maar in het leven geroepen om te zorgen dat je een goed beeld krijgt van het aantal cliënten wat er is en de zorg en diensten die geleverd worden. En buiten het feit van dat wij gewoon elke maand onze budgetten overmaakt in de vorm van voorschotten is er over de periode 2017-2018 inmiddels 1,8 miljoen aan

voorschotten overgemaakt die niet uiteindelijk door Kenter nog zijn afgerekend. Ook door andere gemeenten zijn voorschotten nog niet afgerekend. Al op het moment wanneer wij onze voorschotten direct zouden opeisen hebben wij een probleem, want dan komt de zorgcontinuïteit in gevaar. Op het moment dat wij inderdaad niet ook nog een bedrag gaan overmaken als gemeente bij elkaar komt ook de zorgcontinuïteit in gevaar. Het onderzoek van de afgelopen maanden heeft uitgewezen dat qua tijdschrijven en qua financieringssystematiek de zaken onvoldoende op orde zijn geweest. Dus dat betekent kort gezegd dat wij hebben gekeken: wanneer is het moment duidelijk geworden dat wij als gemeenten die contracten hadden er sprake is van een financieel penibele situatie. En dat is voor de Raad van Toezicht ergens in de buurt van maart-april duidelijk geworden en wij hebben dat een maand later te horen gekregen. En de stand heb ik u geïnformeerd, heb ik u ook aangegeven hoe belangrijk ik het vond dat er extern onderzoek zou worden gedaan, dat er onderzoek door ons zou worden gedaan. En we hebben de onderzoeken die het rapport dat u heeft gekregen erop afgestuurd om samen met onze controller een beeld te krijgen van wat er aan de hand was. Tegelijkertijd heb ik me natuurlijk als wethouder verdiept van: hoe kan het dat in een situatie waarbij we met een heleboel verschillende toezichthouders met elkaar deze organisatie onder de loep hebben, dat het toch zo ver is gekomen. Want naast de directeur bestuurder heb je de raad van toezicht, heb je een HKZ certificaat, heb je een accountantsverklaring, heb je vervolgens ook nog te maken met een meerjarig strategisch plan wat in februari door de raad van toezicht is vastgesteld, waar in staat dat het een solide financiële organisatie is. Dus wat kun je als wethouder dan vervolgens nog doen met deze situatie. Ik heb hiervoor een vrij indringend gesprek ben ik aangegaan met de raad van toezicht. We hebben afgelopen dinsdagavond met de hele raad van toezicht gezeten. En we is dan de wethouder van Haarlemmermeer en de wethouder van Velzen en ondergetekende. Om zicht te krijgen van: hoe kan dit zo ver komen? Ook al niet alleen om de oplossing te zoeken hoe we hier met elkaar uitkomen, maar ook een oplossing te zoeken hoe we in vredesnaam met elkaar in de toekomst dit soort zaken voorkomen. Nou, dan heeft u het nog over de opmerking van dat er 46 contracten zijn. Ik dacht dat het er 36 waren, maar oké. Het zijn er in ieder geval een heleboel. En wat je ziet bij een organisatie als Kenter is dat je ook een aantal gemeenten hebt die een of twee contracten hebben als gemeente. En die hebben wij niet aan een touwtje. En daar kunnen wij ook als Midden en Zuid Kermeland die het met elkaar voor elkaar hebben ook niet voor regelen. Want dat is iets wat Kenter zelf doet. Kenter besluit uit bedrijfseconomische redenen om ook contracten af te sluiten met partners buiten degene waar het bij ons om gaat. Ik wil u ook nog wel aangeven: wij zijn verreweg de grootste afnemer als Haarlem van de diensten van Kenter. Wij hebben 952 unieke cliënten daar nu zitten vanuit de verschillende diensten die er zijn. En daarnaast heeft Velzen er iets van 600 of iets van 300 nog wat en Haarlemmermeer iets van 600. En wat je dus ziet is dat het een enorme aanzuigende werking heeft gehad qua administratieve lasten. Want waar er vroeger iets van tien mensen die de administratie deden bij Kenter, het zijn er nu 30. En dat begrijp ik allemaal wel, zeker op het moment wanneer je te maken hebt met een niet functionerend ICT systeem, wanneer je te maken hebt met een aantal problemen, zeker ook in de aanloop van: hoe ga je je zorg inrichten? Zeker wanneer je onvoldoende tijd schrijft, want dat heb ik nog niet eens genoemd. We zijn ook geconfronteerd met dat 80% van de uren werd geschreven en dat er zorg werd geleverd die niet gedeclareerd is maar wel geboden is. Maar niemand kan meer nagaan van hoe het zit. Dus we zitten echt met elkaar in een hele penibele vervelende situatie, waarbij godzijdank de kwaliteit van de geleverde zorg naar ik heb begrepen goed is. Maar we hebben dus wel afgelopen dinsdag avond wat met elkaar te bespreken gehad. En ook het besef en de inschatting van hoe ernstig de situatie is, die wordt door deze toch anders opgevat dan door mij. En dat heeft mij in ieder geval ertoe doen besluiten om wel heel erg nadrukkelijk te vragen, ook onder leiding van de jeugdautoriteit, of de JBA heet dat geloof ik, om het voorzitterschap op zich te nemen afgelopen dinsdagavond. Om op die manier ook een onafhankelijk persoon te hebben die aan beide kanten zeg maar kijkt van hoe het daar gaat, reilt en zeilt en welke oplossingsmogelijkheden er zijn. Het positieve is dat sinds, en dat zijn de stukken die u nog niet heeft, het positieve is dat u zult zien dat binnenkort in ieder geval veel en

veel meer gedeclareerd wordt door Kenter. Dat ze ook met terugwerkende kracht nog extra aan het declareren zijn, dat ze proberen alles op alles te zetten om de boel dan te redden wat er te redden valt. Alleen wat er nu voor ons weer een extra problematische situatie is dat, we hebben met elkaar afspraken gemaakt voor een soort … En afspraken gemaakt moet u zien als de intentie tot. Want ik weet dat u daar uw fiat over moet geven als gemeenteraad. Maar dat wij plannen aan het voorbereiden zijn om te kijken of tot een soort herstelsituatie of tot een overgangssituatie kunnen komen. Maar op het moment dat men nu opeens heel erg gaat declareren en met bedragen komt die wij niet kunnen relateren aan hoe dat geleverd is, hoe dat zich verhoudt tot de geleverde zorg, en of daar geen dubbele inzitten met het bedrag wat er nodig is voor dat herstel. Ja, dat maakt dat het echt wel ingewikkeld is. En ten slotte, want dat heeft u ook kunnen lezen, is er nogal ingeteerd afgelopen jaren op het eigen vermogen en het verkopen van alle zaken rondom het vastgoed wat men had. Dus ik weet niet in hoeverre ik nou buiten mijn boekje ben gegaan. Ik weet niet in hoeverre het zo is dat u het gevoel heeft dat ik hier allemaal bedrijfseconomische zaken op tafel heb gelegd. Daar zal ik dan wel vervolgd voor worden, ik weet het allemaal niet meer. Maar wat voor mij wel gewoon een kwestie is, is dat ik niet kan begrijpen hoe wij in dit land met alle beschermlagen eromheen, en een HKZ en een accountant en een raad van toezicht en dergelijke, hoe we in een situatie als deze terecht zijn gekomen.

De voorzitter: Dank u wel. Wilt u eerst reageren? Mevrouw Klazes.

Mevrouw Klazes: Ja, de wethouder begon deze avond met te zeggen: ik heb nieuwe aanvullende informatie waardoor het misschien helemaal niet opportuun is om dit op dit moment te bespreken. Was dat uw aanvullende informatie? Dat er iemand een poppetje tussen is gaan zetten om de vechtende partijen uit elkaar te halen. Was dat het? Nee? Dat gaat over de declarabele uren en met terugwerkende kracht de uren. En die komen neer op een bedrag van ongeveer 1,8 miljoen schat ik zo in.

De heer Van Kessel: Dank in ieder geval voor deze informatie, daar staat veel informatie die ik herken uit de stukken die inderdaad vertrouwelijk zijn en die ik niet durfde te delen hier. Maar het is goed dat we het er nu dus wel over kunnen hebben. Allereerst wil ik nog een keer benadrukken dat Kenter werk aan het doen is wat het moet doen. En in woelige omstandigheden is Kenter zorg blijven leveren. Alleen nu is het volgens mij aan de gemeente om boter bij de vis te doen. en wat de VVD betreft gaat de gemeente, wat ons betreft komt de wethouder op korte termijn met een plan, een financieel reddingsplan van hoe Kenter Jeugdhulp structureel gered gaat worden. En gered gaat worden om vooral die continuïteit van de zorg te leveren. Want een van de bedragen bijvoorbeeld die in de stukken stond, u noemt net zelf een van de bedragen op over 1,8 aan voorschotten die vanuit de gemeente gegeven is. En op het moment dat die geïnd zouden worden, dat dan de zorgcontinuïteit in het gedrang wordt. Dan hebben we het dus al over een bedrag van 2 miljoen waarbij in ieder geval de continuïteit van de zorg daarbij in de problemen komt. En als ik dan kijk naar de indirecte cliënt gebonden tijd en de bedragen die daarbij genoemd staan. Als ik bijvoorbeeld een onderwerp wat niet genoemd is maar de indexatie van de tarieven van de cao, als ik kijk daarnaar. Dan denk ik als de gemeente daar alleen al coulant betaalt voor welke zorg het gehad heeft, dat Kenter al een enorm stuk verder is en dat ook de zorgcontinuïteit geborgd kan worden.

De voorzitter: U heeft een interruptie. Mevrouw Çimen.

Mevrouw Çimen: Ja, D66 kan u helemaal volgen in de zorgcontinuïteit en volgens mij staat dat ook hartstikke boven in het verhaal van de wethouder. Maar is de VVD dan niet van mening dat er ook door de organisatie zelf enige verkeerde inschattingen zijn gemaakt, waardoor zij dus in de moeilijkheden zijn gekomen. En dat het niet alleen maar aan de gemeente ligt die dan zo’n organisatie aan het uitknijpen is, om het maar even scherp te zeggen.

De heer Van Kessel: Nee, dat is grappig, de wereld is niet zwart wit. Tegenover het verhaal waarin vooral werd gezegd dat er in de bedrijfsvoering van Kenter veel schort en dat het eigenlijk aan Kenter ligt breng ik in enerzijds dat erken ik. Ik zie dat ook en dat staat in de stukken. En daar zie ik ook dat er goede stappen gezet worden. Dus Kenter is het werk aan het doen wat het moet doen. Dan is nu de vraag terugkijkend: is de gemeente ook bereid om te doen wat het moet doen. en dan heb ik het over hele redelijk zaken zoals: als er zorg geleverd is en dat kunnen ze aantonen, dat hoort daar dan gewoon bij, dat daarvoor betaald gaat worden. En ook als bijvoorbeeld al veel eerder dan deze precaire financiële situatie in maart, de signalen van dat de tarieven niet dekkend zijn al veel langer bekend. Waarom is de gemeente daar niet mee aan de gang gegaan? En ondertussen is Kenter doorgegaan met die zorgcontinuïteit, maar de gemeente die bleef steeds achterover leunen en dacht van: we komen hier wel goed weg met ons geld.

De voorzitter: Ik wil even dat de wethouder hier op reageert, moment.

Wethouder Botter: Ik wil hier heel graag bezwaar tegen aantekenen, want ik zit op dit moment bijna elke week twee keer met stuurgroepen rond de tafel om deze problematiek op te lossen. En dat doe ik al bijna vanaf september. En het is heel goed om een soort beschouwing van de buitenkant te geven, maar ik teken echt bezwaar er tegen aan als u zegt van: de gemeente heeft er lekker van geprofiteerd. Dat is echt gewoon niet waar. We hebben drie of vier keer hebben we Berenschot ingehuurd om de tarieven te laten bepalen. En die zijn marktconform, andere organisaties konden daar heel goed mee uit. En ik heb al veel te veel eigenlijk verteld in de openbaarheid, maar nu ben ik dan echt aan toe om met u in geheimhouding te gaan praten. Want er gebeuren ook dingen waarvan ik gewoon in gewetensnood kom als het gaat over de vraag van: hoe gaan we met dit dossier verder. En ik laat me niet op een manier nu dingen zeggen als dat ik voor een dubbeltje op de eerste rang heb willen zitten, want dat is niet zo. En als dat wel zo zou zijn, dan zou ik helemaal niet serieus ingaan op de problematiek die ik hier schets. En ik vind het prima als u een bepaald oordeel heeft, maar daar wil ik dan ook gewoon wat over terug kunnen zeggen gewoon rechtstreeks.

De heer Van Kessel: Maar zo'n punt over de tarieven, dan wordt er nu door de wethouder gezegd: die tarieven waren marktconform en daar hebben we Berenschot naar laten kijken. Maar ja, als je dan vervolgens niet meeneemt dat er inderdaad problemen in de bedrijfsvoering zijn, waardoor er gewoon minder uren gefactureerd zijn.

Wethouder Botter: Je kan niet als je een Europese aanbesteding hebt zomaar ineens de tarieven bijstellen of zeggen van: we gaan daar een handje bij lichten. Dan heb ik een heleboel andere partners achter me aan die zeiden: ja, als het een hoger tarief was geweest dan had ik het wel gedaan.

De voorzitter: Punt van orde. Ik denk dat we besloten doorgaan. Er worden te veel zaken genoemd die we niet moeten noemen.

De heer Van Kessel: Dan zou ik hier nog even tot een openbare afronding eerste willen laten komen, voordat we het besloten gedeelte ingaan.

De voorzitter: Er is al veel te veel gezegd, ik wil gewoon echt besloten doorgaan. De heer Smit.

De heer Smit: Er is heel veel geheim in de stukken, maar de jaarrekeningen zijn op zich niet geheim. Ik weet alleen niet even de statutaire plaats van Kenter, maar ik kan zo de jaarrekening opvragen. Die is wat verstopt, maar die kan je opvragen, dat is niet geheim. Dus over cijfers kunnen we een heel eind doorpraten als we zouden willen, toch steun ik u als het gaat om het nu besloten te verklaren.

16. Sluiting

De voorzitter: Dat lijkt me handiger. Het gaat nu een beetje rommelig. We gaan nu even stoppen, we gaan het nu besloten voortzetten. Dus ik wil de tribune verzoeken, de mensen die hier niet mogen zijn, de zaal te verlaten.